

Lovforslag nr. L 206 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., lov om afgift af konsum-is, lov om afgift af mineralvand m.v., lov om tobaksafgifter og lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Afgiftsforhøjelser på chokolade, is, sukkerholdig sodavand og tobak samt afgiftsnedsettelse på sukkerfri sodavand)) og

Lovforslag nr. L 207 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v. og forhøjelse af affaldsafgiften)).

Når det gælder beslutningsforslag, skal jeg meddele, at:

Medlemmer af Folketinget Magnus Heunicke (S) m.fl. fremsætter:

Beslutningsforslag nr. B 193 (Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for kommunale sikkerhedskrav til lastbiler, der benyttes til bykørsel).

Jeg kan oplyse, at titlerne på de fremsatte lov- og beslutningsforslag vil fremgå af Folketingstidende. (Se ovenfor).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 9, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri. (Redegørelse nr. R 14).

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 7. maj 2009.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Udenrigsministeren og skatteministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:02

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget udenrigsministeren og skatteministeren.

Til udenrigsministeren er anmeldt følgende spillere:

Morten Messerschmidt (DF)

Jeppe Kofod (S)

Pia Christmas-Møller (UFG)

Til skatteministeren er anmeldt følgende spillere:

Julie Rademacher (S)

Nick Hækkerup (S)

Jesper Petersen (SF)

Anne Grete Holmsgaard (SF)

Ole Hækkerup (S)

Er der flere, der ønsker at melde sig?

Det er ikke tilfældet. Vi starter så med spørgsmål til udenrigsministeren, og første spørger er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 123

Jeppe Kofod (S):

Tak. Det spørgsmål, jeg gerne vil tage op i dag, er først og fremmest om situationen på Sri Lanka, og hvad den danske regering og EU vil gøre i den forbindelse.

Vi ved, at der er en ganske forfærdelig situation, og vi har også ganske mange tamiler, der bor i Danmark og er dybt optaget af det her kæmpeproblem, der er. Vi ser altså en civilbefolkning, som i den grad er kommet i karambolage med både De Tamilske Tigre og den srilankanske hær.

Jeg tænker på, om udenrigsministeren eksempelvis vil tage initiativ til, at EU med deres handelsaftaler med Sri Lanka kan presse Sri Lanka til at sikre, at civilbefolkningen bliver hjulpet til at komme ud af den her forfærdelige krigszone. Det synes jeg kunne være rigtigt at gøre. Vi har haft demonstrationer i Danmark på fredelig og god vis, og jeg synes, at det er vigtigt, at den danske regering gennem EU gør en indsats. Man kunne håbe på, at FN's Sikkerhedsråd kunne tage det op, men vi ved godt, at det ikke kan

lade sig gøre. Der er blokade i Sikkerhedsrådet, så EU kunne måske her gøre en forskel ved over for Sri Lanka at sige, at hvis man ikke efterlever beskyttelsen af folk ifølge de humanitære principper, vil vi altså suspendere eller på anden måde straffe Sri Lanka for det her. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at vi bruger de magtinstrumenter, vi har, så jeg håber, at udenrigsministeren vil tage det her op.

Kl. 13:04

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:04

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er et meget, meget berettiget spørgsmål. Jeg er også dybt bekymret over situationen i Sri Lanka. Jeg synes, at det er en forfærdelig situation.

Jeg så på al-Jazeera forleden aften, hvordan Sri Lankas regering havde fået sprængt en vold, hvor Tigrene havde gemt eller holdt civilbefolkningen inde bag ved for at bruge dem som levende skjold. De fik sprængt den, og så så man 50.000 mennesker løbe ud i løbet af kort tid, og det vil sige, at civilbefolkningen faktisk vil væk.

Der har også skullet være den der safe zone, hvor civilbefolkningen kunne være, og den har ikke været safe. LTTE, altså De Tamilske Tigre, kastede også selvmordsbomber og skød ind i den befolkningsgruppe, som flygtede ud igennem det her hul, som regeringen havde lavet. LTTE har opført sig forfærdelig barbarisk, men det betyder jo ikke, at Sri Lankas regering, som gerne skulle være en civiliseret regering, må opføre sig barbarisk.

Derfor har jeg meget tidligt taget kontakt til Sri Lankas regering. Jeg tror, at det var i begyndelsen af februar, jeg ringede til udenrigsministeren og sagde det her med safe zone, safe haven – altså sikkerhedsområdet, hvor de kunne være – og at det var nødvendigt, at Røde Kors og ngo'er og nødhjælp kom ind, og at man meget hurtigt forberedte tiden efter kamphandlingerne. På det tidspunkt sagde man, at det kunne vare 2-3 dage, så var det overstået, og så ville man gå i gang med at lave en ny forfatning, som ville give større indflydelse til mindretallene. Det lød meget godt, men det blev jo ikke løst på 2-3 dage. Det fortsatte, og derfor ringede jeg så igen for nogen tid siden til Sri Lankas udenrigsminister og henviste til vores tidligere udmærkede samtale og sagde, at det jo ikke var løst, og at de, der skulle være inde i området, Røde Kors

osv., ikke var der, og appellerede til, at man nu gjorde det.

Jeg har også haft to samtaler med folk i Indien, fordi Indien også kan lægge pres, og det er meget vigtigt. Forleden dag kom der et pres fra dem. Jeg har også haft møde med deres minister i Genève, hvor jeg sagde disse ting, som jeg nu har sagt her, og så sagde jeg, at vi ville have vores danske menneskerettighedsambassadør derud. Det har vi tidligere haft for et par år siden, og ambassadøren kom med en rapport, som de ikke kunne lide, men han var derude. Nu har jeg sagt, at man før har modtaget ham, og nu må man også modtage vores nye menneskerettighedsambassadør. Den aftale er ved at blive lavet.

I EU har jeg bedt om, at EU sender en trojka derud. Det er også vedtaget i EU, men den er ikke kommet af sted på grund af regeringen – nu lyser lampen rødt, og jeg svarer på det næste spørgsmål næste gang.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:06

Jeppe Kofod (S):

Jeg takker. Det er selvfølgelig et vigtigt og rigtig skridt, men det, jeg tror man kunne presse den srilankanske regering med, er i virkeligheden de her særlig begunstigede handelsaftaler, man har med Sri Lanka fra EU's side. Jeg tror, at det er vigtigt, uagtet at Danmark gør en masse ting, at det er godt, at EU faktisk kommer på banen. Jeg tror, at EU kan have en meget større indflydelse, også fordi det kan betyde noget økonomisk og signalmæssigt, hvis det er sådan, at man ikke respekterer menneskeret og humanitær folkeret. Man skal huske på, at i de aftaler, man har lavet med Sri Lanka, har de jo forpligtet sig til at følge de her principper, så man skal i virkeligheden bare holde dem op på det, som de allerede har skrevet under på og allerede har tilsluttet sig, og det synes jeg altid er et vigtigt instrument i den her type diskussion. Så det håber jeg ministeren vil tage op igennem EU. Jeg vil opfordre ham til det, jeg vil opfordre regeringen til det.

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det synes jeg også er klogt. Det er jo også derfor, at vi med brede flertal her i Folketinget normalt går ind for den slags aftaler, fordi vi netop også

dermed har et håndtag til at kunne tage fat i regeringer, når det ser forkert ud, så de ikke kan afvise en dialog om det.

Det er også derfor, at Danmark tog initiativet til, at vi måtte have trojkaen ud. Ud over at vi ville have vores egen mand derud, ville vi have trojkaen derud. Den er mig bekendt ikke kommet derud, og der synes jeg at hr. Jeppe Kofod har ret. Man laver en aftale med dem, og de siger til Danmark og til EU, at situationen er foruroligende lige nu, men at vi selvfølgelig nok skal få lov at komme, og det bliver ved med ikke at finde sted at vi får lov at komme, så jeg synes faktisk, at det er rigtigt at sige: Hov, hvis ikke de kommer derud inden den og den dato, må vi se på de aftaler. Det synes jeg er et fornuftigt forslag.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:08

Jeppe Kofod (S):

Jeg takker for den her brede enighed. Jeg tror, det er vigtigt både i forhold til den ulykkelige situation for civilbefolkningen – kvinder og børn, der i de her dage oplever forfærdelige ting på Sri Lanka – og i forhold til at sende et vigtigt signal ud af huset her til de mange tamiler, der bor i Danmark, og som er dybt bekymrede. De har familiemedlemmer, de har personlige skæbner involveret i det her, så jeg synes, at det er godt, at den danske regering vil tage det op i EU og bruge de håndtag, vi har, altså i virkeligheden sige, at når man laver en aftale med EU, er det ikke bare noget på et stykke papir, så er det noget, der skal efterleves i praksis. Og der tror jeg, at EU bliver styrket, og jeg håber også, at det kommer til at gavne den civile befolkning, tamilerne, som i dag er hårdt presset og taget som gidsler i den her ulykkelige konflikt.

Kl. 13:09

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:09

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er vi jo enige om. Jeg tror, at alle her i Folketinget er enige om, at de civile mennesker, der er blevet fanget i krydsilden mellem terrororganisationen LTTE og regeringen, skal hjælpes. De tal, jeg har her – men jeg tror nok, at de er for høje nu i kraft af alle dem, der er flygtet ud af zonen – siger, at der er mellem 70.000 og 100.000 civile i området. Og de, der er kommet ud af området og sidder i sikkerhedszoner, får jo

ikke den fornødne hjælp. Der kommer hjælp ind, men jo slet ikke i den udstrækning, der skal til.

Så derfor er det meget vigtigt, at vi får fastholdt, at LTTE ikke nyder nogen sympati. Det må man ikke tro på Sri Lanka. Det gør de ikke. Og de har jo altså også prøvet at fange civilbefolkningen, at bruge dem som skjold, og det er forkasteligt, dybt forkasteligt. Men til gengæld skal Sri Lanka jo altså også sørge for, at denne civilbefolkning virkelig bliver hjulpet, og når de får dem fri, skal de altså også hjælpes meget bedre, end tilfældet har været. Det er vi jo altså bredt enige om, og det vil vi arbejde videre med.

Kl. 13:10

Formanden:

Tak til hr. Jeppe Kofod.

Så er det hr. Morten Messerschmidt som spørger. Værsgo.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 124

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det og tak for, at udenrigsministeren er her i salen i dag. Jeg har her inden for de seneste par timer haft lejlighed til at læse det dokument, der er kommet ud af Genèvekonferencen, Durban II, igennem, og jeg må sige, at det jo er dybt kompromitterende i forhold til ytringsfriheden og i forhold til alle de grundlæggende værdier, som vi normalt kæmper for. Derfor vil jeg gerne høre udenrigsministeren uddybe, hvordan han egentlig har det med at have ladet sine folk være med til at forhandle og sige ja til et sådant dokument.

Jeg synes jo, det var så tankevækkende, at selv dialogens mester præsident Obama alligevel havde fået nok af den her forsamling. Selv USA og Obama, som jo om nogen har været åbne over for at ville snakke med alle i verden, sagde: Nej, den her forsamling kan vi alligevel ikke sige god for. Og man valgte derfor ikke at deltage. Selv om vi hørte en række europæiske lande sige, at de ikke kunne være med i det – Tyskland, Polen, Italien, Holland og andre – valgte den danske regering altså at gå med. Og nu har vi resultatet, som jeg synes er dybt, dybt kompromitterende, først og fremmest fordi der er så mange gummibestemmelser i den her tekst.

Man taler hele tiden om, at man nok skal bekæmpe racisme, racistisk diskrimination, xenofobi og sådan noget, og det kan lyde meget godt,

men noget, der er ganske tankevækkende, er det her begreb den relaterede intolerance? Hvad er relateret intolerance? Det er jo i den grad et begreb, som åbner for fortolkninger, og det vil i den grad være et våben i hænderne på de islamske fundamentalister, som mener, det er intolerant, hvis bare man ytrer sig kritisk over for islam i nogen som helst grad. Hvis man tegner en eneste tegning af profeten Muhammed, hvis man overhovedet finder noget kritisk i islam, så er det intolerant. Og her har udenrigsministeren været med til at give et våben i hænderne på dem, der ønsker at knægte vores ytringsfrihed. Jeg synes – vil jeg sige til udenrigsministeren – at det er meget problematisk.

Kl. 13:12

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:12

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

[Lyddudfald] ... også godt, at der er andre der synes. Libyen og Iran har samme opfattelse som Dansk Folkeparti – det er jo godt selskab, Dansk Folkeparti befinder sig i, tillykke med det.

Men når jeg synes, at dokumentet er rimelig godt og så godt, at vi kan skrive under på det, er det jo, fordi hr. Morten Messerschmidt har taget totalt fejl. Hvis hr. Morten Messerschmidt havde ret, ville jeg have haft en anden position. Det er jo ikke rigtigt, at det er forbudt at kritisere religioner. Det var det, der var lagt op til, og det var det, diskussionen i vinter drejede sig om, hvor man fra OIC's side havde lagt sit dokument frem. Det fik vi jo ud; nu står der præcis i § 12 – nu er det jo en cand.jur., vi står sammen med, så han kan læse paragraffer – at det er personer, som man ikke må stigmatisere på grund af deres religion og tro, det drejer sig om.

Det vil sige, at det her er vendt om, i forhold til hvad der var lagt op til. Før måtte man ikke kritisere religioner, det må man godt nu, og man må også forhåne religioner; det er personer, det drejer sig om. Og det er rimeligt, at personer beskyttes. Der er jo ikke nogen grund til at hade et menneske, fordi det tror på noget andet end en selv.

Problemet er, om man overhovedet må mene noget om religion. Det må man, og hr. Morten Messerschmidt må sige, hvad han vil, om religioner, men han må ikke hetze mod personer, fordi han ikke kan lide deres religion. Det må han heller ikke i forhold til den danske straffelov, § 266 b. Så det er en af de gode ting, at vi nu

har fået sikret, at det her drejer sig om personer og ikke religioner.

Det andet er ytringsfriheden. Sjældent har ytringsfriheden stået så skarpt og så kontant, som den står her. Og der var også lagt op til et angreb på ytringsfriheden – det ved hr. Morten Messerschmidt jo alt om – og den har Danmark jo også forsvaret. I §§ 54 og 58 – nu er det igen en cand.jur., jeg svarer, og derfor bruger jeg paragrafferne – siger man det helt tydeligt, man understreger den positive rolle, som udøvelsen af meningsfriheden og ytringsfriheden og retten til at indhente informationer og sprede informationer har både for det demokratiske samfund og som en forudsætning for kampen mod racisme. Sjældent har ytringsfriheden da fået så bred en anerkendelse i hele verden. Altså, de lande og grupper, som er kede af det her, er Iran, som har måttet finde sig i, at holocaust nu er i teksten, endda stærkere end i 2001; det er talebanerne, som nu må finde sig i, at man ikke må udøve vold mod kvinder; det er sudanenserne, som nu må finde sig i, at det der med straffrihed ikke finder sted.

Så den er faktisk vendt om; det er vore værdier, der er blevet knæsat, og det er derfor, at Libyen og Iran var så kede af dokumentet, og derfor burde Dansk Folkeparti have været glade for det i stedet for at komme i selskab med de to lande.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:14

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har lyst til at sige, at de paragraffer, som udenrigsministeren nævner, jo skal læses i relation til alle de andre over 100 artikler, der er heri.

Hvis jeg med formandens tilladelse – nu har Udenrigsministeriet kun valgt at publicere det på engelsk – må nævne bare en del af dem, vil jeg henvise til artikel 13, hvor der står, at man reaffirms that any advocacy of national, racial or religious hatred that constitutes incitement to discrimination, hostility or violence shall be prohibited by law, altså, at man direkte skal forbyde de udtalelser eller advokeren eller talen for eller politiske overbevisninger, som på en eller anden måde konstituerer eller fremmer et ønske om diskrimination eller på anden måde relateret intolerance.

I forhold til de andre artikler, som udenrigsministeren nævner, vil jeg så fremhæve artikel 55, der handler om, at medierne skal forhindre denne intolerance, artikel 56 om, at staterne selv

skal forhindre det, og så i øvrigt den meget væsentlige artikel 68, der handler om, at man vil understrege bekymringen over religionskritik helt generelt. Det er da artikler, der i den grad er i mullahernes interesse.

Må jeg lige afslutningsvis have lov at sige, at blandt alle dem, som udenrigsministeren mener jeg er i bås med, glemmer han altså en væsentlig eller måske endda to væsentlige, og det er Israel, og det er USA.

Kl. 13:16

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:16

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

USA har faktisk ikke kritiseret dokumentet. Det var en fejloplysning. Det vælter ud med fejloplysninger fra Dansk Folkeparti i denne sag for øjeblikket.

Jeg har også set, at Dansk Folkeparti har misbrugt præsident Obama. Men det, han gør, er, at han meddeler offentligt, at de bliver væk, for de blev også væk i 2001, og fordi man genbekræfter 2001-dokumentet, som de ikke var med til at lave. Og så siger han i den samme pressemeddelelse, hvor han siger det her, at han takker de lande, der blev, for det resultat, de faktisk opnåede. Så Dansk Folkeparti misbruger totalt Obama. Han takker os for, at vi blev. Var vi ikke blevet, havde vi ikke fået disse meget væsentlige værdier knæsat.

Når hr. cand.jur. Morten Messerschmidt bruger § 13, vil jeg bede hr. cand.jur. Morten Messerschmidt om at læse sidste del af § 13. Der står, at disse forbud skal være i overensstemmelse med retten til at udtrykke en mening eller med ytringsfriheden, dvs. de krav om, at man ikke må opmuntre til had. Det har vi jo også i vores egen straffelov. Det er præcis som den danske straffelov. Der må man heller ikke opmuntre til had mod andre, bare fordi de har en anden race, tro eller seksuel orientering. Så det er såmænd den danske straffelov, der står i § 13. Der er også ytringsfriheden og meningsfriheden blevet understreget. Så igen: Jeg forstår ikke rigtig den ophidselse fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 13:17

Formanden:

Jeg vil lige sige til udenrigsministeren, at selv om der er et glimt i øjet, og jeg forstår tonen i det sagte, titulerer vi kun ved hr. og navn og ikke ved titel, og hvad man ellers har.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil da godt kaldes dr.phil.

Kl. 13:17

Formanden:

Ja, bare ikke i salen. Her gælder det samme.

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:18

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det. Det her handler jo ikke om den danske straffelov. Det her handler om, at Udenrigsministeriet har været med til at give de folk, der ønsker at knægte ytringsfriheden, de folk, der ønsker at lukke religionskritikken, et meget vigtigt våben. Når man 74 gange på de her 16 sider anvender begrebet relateret intolerance, altså intolerance i en meget, meget bred definition, der jo altså skal forholkes af afsenderen, af folkene, der sidder i Libyen, af folkene, der sidder i Iran, i Irak og alle mulige andre steder i den verden, hvor vi ved, at de vil gøre alt for at lukke ned for religionskritikken, at lukke munden på dem, som taler dårligt om islam, så er det da i den grad en åben invitation, man her har været med til at give dem.

Jeg vil sige, at der jo ikke er den store sammenhæng i, at Obama bliver væk i dag, og at Bush blev væk i 2001. Obama har jo sådan set ført en udenrigspolitik meget uafhængigt af Bushæraen tidligere. Derfor må man sige, at det her altså er en beslutning, der står fuldstændig for hans egen regning, og det er en beslutning, som jeg på enhver måde billiger, og som jeg ærgrer mig over at den danske regering ikke har været med til.

Kl. 13:19

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:19

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Obama takker os altså for, at vi blev – lad nu være med at misbruge ham – og takker for de resultater, vi har opnået. Det står i den samme pressemeddelelse fra USA. Vi havde ikke fået det her gode resultat, hvor ytringsfriheden faktisk er i front, og hvor kritik og krænkelse af religion er strøget, hvor kritikken af Israel er strøget, og hvor det er blevet fastholdt, at man skal fastholde holocaustdagen og fordømme fornægtelse af holocaust. Det var ikke kommet, hvis vi ikke havde været der.

Relateret intolerance ved hr. Morten Messerschmidt jo godt betyder, at det relaterer sig til det, der står tidligere i sætningen. Relateret into-

lerance drejer sig om intolerance i forbindelse med det, der er nævnt, eller netop racisme, racistisk optræden. Det var jo det, hele konferencen drejede sig om.

Så opsummerende vil jeg sige, at jeg godt er klar over, at Dansk Folkeparti er imod det. Det er jeg skuffet over, det er jeg ked af, fordi nu har vi fået vendt hele situationen om. I kraft af et godt samarbejde med andre lande har vi fået vendt det hele om, så de europæiske værdier nu er knæsat: beskyttelsen af kvinder, beskyttelsen af ytringsfriheden, beskyttelsen af Israel i forbindelse med holocaust, kampen mod det moderne slaveri, at man skal undgå, at kvinder bliver brugt til sexhandel, og at det skal undgås, at børn bliver misbrugt. Alle disse ting er da ting, som Dansk Folkeparti skulle være glade for, og som man normalt ville slås for her i Folketings-salen. At vi nu slås for det internationalt, er pludselig forkert. Der er altså noget uden for Danmarks grænser, og det vil vi altså gerne være med til at påvirke.

Kl. 13:20

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt.

Så har fru Pia Christmas-Møller et spørgsmål, også til udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 125**Pia Christmas-Møller (UFG):**

Det har været ganske forunderligt at følge den offentlige debat om Durban II-konferencen. Mange misforståelser har floreret i debatten, og debatten har vel også skilt færene fra bukkene, forstået på den måde, at debatten har skilt dem, der troede på dialogens vej, og dem, der troede, at man opnåede mere ved at blive væk. Som delegeret ved Durban I-konferencen i 2001 vil jeg gerne rose udenrigsministeren personligt og hans embedsfolk for en fremragende indsats, intet mindre. Man har stået fast på, at dialogen er vejen frem, og det resultat, der nu foreligger, dokumenterer rigtigheden af det. Det kan jeg sige, for jeg har læst hele dokumentet, og jeg var som sagt med i 2001.

Uden at kunne huske 2001-dokumentet udenad erindrer jeg ikke noget om, at man i det dokument sidestillede zionisme med racisme, sådan som fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti har hævdet det i en pressemeddelelse. Jeg vil gerne høre, om udenrigsministeren kan bekræf-

te min erindring om, at dette ikke var tilfældet i Durban I-dokumentet.

Kl. 13:21

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:21

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jeg bekræfte. Det er også en af de misinformationer, som Dansk Folkeparti har sendt ud over hele Danmark inden for de sidste 3 dage. Det stod i en pressemeddelelse fra Dansk Folkeparti.

Det, der skete i 2001, da USA og Israel udvandrede, var, at der var lagt op til, at zionisme, dvs. retten til jødisk hjemland, var lig med racisme. EU protesterede mod det, men blev i forhandlingerne og fik det fjernet. Derfor er jeg meget glad for at kunne citere fra dokumentet fra 2001, hvor der præcis står, at man skal huske holocaust. Der står, at man ser med dyb alvor på den voksende antisemitisme mod jøder, og det bliver understreget, at alle stater i regionen skal have sikkerhed, indbefattet Israel.

Så vi fik altså lavet det om, og derfor har jeg heller ikke haft noget imod at genbekræfte Durban I-dokumentet, for det stemte alle EU-landene for, også Italien, Holland og Tyskland, som nu udvandrede. De stemte også for det dengang. Og det kunne man gøre, fordi man jo netop her præcis fastslår tostatsløsningen, som har været vores politik siden. Man fastholder, at den voksende antisemitisme og opgøret med jøderne, fordi de er jøder, er man meget bekymret over, og man fastholder holocaust. Det med holocaust er så blevet endnu mere styrket i det nye dokument, hvor vi henviser til, at der skal være en holocaustdag i alle lande, og at fornægtelse af holocaust altså er noget, man skal forhindre.

Så der stod ikke det, som Dansk Folkeparti siger, i Durban I-dokumentet, og derfor kunne vi også bekræfte det.

Kl. 13:23

Formanden:

Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:23

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for det. Så svigtede min hukommelse mig ikke, og det er jo dejligt at blive bekræftet i.

Som sagt har det været meget underligt at følge den offentlige debat. Ja, at læse Berlingske Tidende har været en ganske forunderlig ting i sig selv. Jeg har ganske enkelt ikke kunnet forstå den avis' position i forbindelse med Durban II-konferencen. Jeg forstår godt, at Dansk Folke-

parti kan problematisere tingene. Deres synspunkter er jo kendte, og det er også kendt, at Dansk Folkeparti er imod EU. Men at Danmark lykkes med at være blandt de 22 EU-lande, som står sammen om at tro på dialogens magt og indflydelse og rent faktisk kan slutte med et ganske udmærket dokument, endnu før konferencen er endt, er jo dog en bedrift, ikke mindst, når det samtidig sker på en måde, hvor vi, bl.a. foranlediget af den danske udenrigsminister, får splittet OIC-kredsen. Jeg synes virkelig, at der er meget at glæde sig over.

Jeg vil godt bede udenrigsministeren bekræfte, at Israel i det nuværende dokument, som er vedtaget på Durban II-konferencen, ikke er nævnt og derfor heller ikke hængt ud, som bl.a. Iran ønskede det. Tværtimod kan man sige, at Iran har været nødt til at bøje sig for, at holocaust bliver nævnt som noget, der aldrig må glemmes. Kan ministeren bekræfte, at ytringsfriheden er bekræftet uforbeholdent som forudsætning, og at punktet vedrørende hate alene følger den danske lovgivnings nuværende indhold, f.eks. i forhold til straffelovens § 266 B?

Jeg vil gerne høre, om udenrigsministeren på den måde kan være med til at bekræfte, at det resultat, der nu foreligger, faktisk er bedre end det, der lå i 2001, selv om det selvfølgelig ikke hundrede procent dækker alle primære ønsker fra dansk side.

Kl. 13:25

Formanden:
Udenrigsministeren.

Kl. 13:25

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det kan jeg bekræfte. Israel er ikke nævnt, det var nævnt i nogle af optaktspapirerne, men det fik vi også pillet ud. Det, der skete i går og efter Irans tale i forgårs, var jo altså, at Iran igen forsøgte at få ændret det med holocaust og få kritik ind af Israel. Det fik de ikke held til, og nu bliver det bekræftet, at holocaustbenægtelse skal forhindres, skal modarbejdes. Det vil sige, at man direkte skal modarbejde det, at den iranske præsident render rundt og hævder, at der ikke var noget holocaust, eller at det bare var et europæisk problem. Og alle lande stemte for det. Så det var en af de gevinster, vi fik i forhold til 2001-dokumentet, et af fremskridtene.

Ytringsfriheden står også stærkere. Ja, den står meget stærkt nu – det gjorde den jo ikke nævneværdigt i 2001 – fordi den jo nu, præcis som fru Pia Christmas-Møller siger, er forudsætningen for et pluralistisk, demokratisk samfund

og for kampen mod racisme. Og her lægges der altså også vægt på informationsfriheden. Det ville f.eks. have haft betydning i Afghanistan for advokaten for den journalist, der har fået 20 års fængsel for at downloade nogle informationer. Her kunne advokaten have sagt: Jamen hov, vi har stemt for, at det er vigtigt, at man har mulighed for at sprede information.

Kl. 13:26

Formanden:
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:26

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg vil gerne høre, om vores travle udenrigsminister vil afsætte tid til at prøve at indgå i en dialog via de danske medier, så man får blik for, at Danmarks interesser er entydigt bedst varetaget, når vi først og fremmest benytter dialogen som våben og deltager aktivt i et internationalt samarbejde med henblik på at løfte overliggeren så højt som overhovedet muligt. Jeg mener, at resultatet af Durban II-konferencen er et klart bevis herpå, og mange andre eksempler kunne fremdrages.

Vil udenrigsministeren forsøge bl.a. at få ledende skribenter på Berlingske Tidende og andre til at se de mange resultater, som man rent faktisk kan opnå ad den vej frem for at sidde for nærmet i hjørnet og melde sig ud af debatten og dialogen?

Kl. 13:27

Formanden:
Udenrigsministeren.

Kl. 13:27

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

[Lyddudfald] ... lidt af et problem, for jeg vil jo ikke blande mig i redaktionsfriheden for aviserne. Så jeg vil jo nok ikke gøre noget for at påvirke dem på anden måde, end jeg kan gennem de ord, der falder her, og gennem de artikler, jeg skriver. Jeg vil ikke indkalde dem til møder for at fortælle dem, at de har misforstået det hele. For det har de. Jeg synes, at nogle af lederskrifterne faktisk har misforstået det hele, og jeg var meget ked af, at en af aviserne i sidste uge skrev, at det drejede sig om – da troede de, at ytringsfriheden faldt – at få gjort det klart, at ytringsfriheden var en nødvendig kamp mod racisme. Og det fik vi jo så ind, hvorefter samme avis pludseligt tordnede imod os. Der havde jeg ventet, at avisen ville sige: Jamen dog, man fik det igennem, vi gerne ville. Men det havde den glemt 4 dage efter. Altså, man har altid glemt,

had der stod i avisen dagen før, og det gjorde denne lederskribent altså også.

Så jeg vil ikke prøve at påvirke dem på anden måde, end det sker igennem den offentlige debat og den debat, vi har her, og derved påvirker fru Pia Christmas-Møller jo også medierne. Jeg er meget glad for fru Pia Christmas-Møllers vurdering af det forløb her, fordi fru Pia Christmas-Møller også var med i 2001. Det er også gået meget værdigere til denne gang, bl.a. fordi vi stemte så hurtigt. Så det har været et meget værdige forløb, og det var dejligt at se, at de muslimske lande ikke hoppede på Irans vogn, hvilket igen viste, at den dybe dialog, vi har haft siden oktober måned med nogle arabiske lande og med mange afrikanske lande, har båret frugt.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til fru Pia Christmas-Møller og tak til udenrigsministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til udenrigsministeren.

Jeg kan oplyse, at de efterfølgende spillere, som er til skatteministeren, er fru Julie Rademacher, hr. Mikkel Dencker, hr. Jesper Petersen, hr. Nick Hækkerup, fru Anne Grete Holmsgaard og hr. Ole Hækkerup. Og jeg beder om, at man gør, hvad man kan for at svare så kort, som det nu engang er muligt, så vi med lidt held kan nå alle dem, der ønsker at stille spørgsmål. Ellers er der altså nogle, der ikke kommer til.

Den første spørger til skatteministeren er fru Julie Rademacher. Værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 126

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Nu har vi godt nok skiftet ligestillingsminister, siden den her sag kom op. Men det var jo sådan, at den tidligere ligestillingsminister i ligestillingsredegørelsen for 2009 havde med, at de ligestillingsmæssige konsekvenser i skattereformen skulle tages op. Det har Skatteministeriet så fuldstændig lagt på hylden, bl.a. med forårspakken nu her. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilken kommentar skatteministeren har til det, og om han virkelig ikke mener, at skattereformen overhovedet har nogen ligestillingsmæssige konsekvenser.

Kl. 13:29

Formanden:

Skatteministeren.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg mener, at skattereformen har haft mange positive konsekvenser i form af større vækst, større gevinst til dem, der gør et stykke arbejde, større belønning ved at tage en uddannelse, så man gør sig bedre kvalificeret til arbejdsmarkedet. Det skaber større arbejdsinteresse og dermed i sidste ende større velstand i samfundet. Så skattereformen har rigtig mange positive konsekvenser.

Men skattelovgivningen er kønsneutral. Vi har ikke en skattelov for kvinder og en skattelov for mænd, vi har en skattelov for danskerne i Danmark. Skatten er afhængig af, hvad man har af indtjening, og hvad man har af fradragsmuligheder, men ikke afhængig af, om man har det ene eller det andet køn. Det mener jeg er præcis den ligestilling, der skal være, nemlig at vi ikke skelner mellem, om man har det ene køn eller det andet køn, men behandler begge køn på præcis samme måde. Det gør vi både i den nuværende skattelovgivning og efter skattereformen.

Kl. 13:30

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:30

Julie Rademacher (S):

Det er jo ikke et vanvittigt overraskende svar, der kommer her fra skatteministeren. Men der er altså nogle, der er uenige med skatteministeren, og de mener også, at det er et brud på ligestillingsloven, når man ikke lever op til det her. Bl.a. Byrial Bjørst fra Teknisk Landsforbund har i en artikel til Information udtalt sig i sagen. Jeg synes, det er en lille smule problematisk, at der kommer sådan nogle sager op, og derfor mener jeg, vi bør overveje, om der virkelig er ligestillingsmæssige konsekvenser i sagen. Det var jeg også glad for at den tidligere ligestillingsminister ville tage op.

Så ærligt talt har jeg faktisk svært ved at finde ud af, hvor regeringen står i det her. For på den ene side mener den tidligere ligestillingsminister, at der er nogle problemer, og på den anden side mener skatteministeren overhovedet ikke, at der er nogen problemer.

Kl. 13:31

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:31

Kl. 13:33

Skatteministeren (Kristian Jensen):

I skattespørgsmål står regeringen lige præcis der, hvor jeg definerer ståstedet. Hvis det var muligt, kunne jeg godt tænke mig at vende spørgsmålet om, men da det ikke er muligt at stille spørgsmål, bliver det så et hypotetisk spørgsmål. Forestiller Socialdemokratiet sig, at man skal lave to skattelove, en for mænd og en for kvinder? Hvis svaret på det er nej, er det klart, at virkningerne af en skattereform er afhængig af lige præcis de to faktorer, der er afgørende, nemlig indtægter og fradragmuligheder.

Hvis det er sådan, at mænd – det er ikke helt hypotetisk – gennemsnitligt har en højere indtjening end kvinder, er der også gennemsnitligt en højere skattelettelse for dem, ved at f.eks. bundskatten nedsættes med 1,5 pct., hvilket er en del af skattereformen. Så har det køn, som har den højeste gennemsnitlige indtjening, også den største fordel. Men samtidig skal man også huske at sige, at det køn stadig væk også har den højeste skattebetaling. Så hvis man vender sagen om og ikke kigger på, hvilke skattelettelser der er, men på, hvilken skattebetaling der er, vil man se, at det køn, som har den højeste indtjening, altså klart betaler den største skat. Er det et ligestillingsmæssigt problem? kunne man spørge.

Kl. 13:32

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:32

Julie Rademacher (S):

Generelt har vi jo i øjeblikket en meget stor diskussion om ligeløn og forskellige indkomster for både mænd og kvinder, og det er ikke nogen hemmelighed, at selv om vi har fået en ny ligestillingsminister, der ikke mener, at der er nogen ligestillingsmæssige problemer i Danmark, kan vi se på statistikkerne, at det er der.

Jeg vil dog vende tilbage til det her og sige, at den tidligere ligestillingsminister, Karen Jespersen, mener, at der er ligestillingsmæssige konsekvenser af reformen. Det har hun udtalt sig om. Så regeringen må åbenbart stå splittet i det her, og jeg har da også tænkt mig at konfrontere den nye ligestillingsminister med sagen.

Men jeg vil stille mit sidste spørgsmål: Når det rammer så skævt, hvad vil skatteministeren så gøre for at bedre og fremme ligestilling i Danmark fremadrettet?

Kl. 13:33

Formanden:

Skatteministeren.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes, vi stadig væk skal arbejde med at forbedre ligestillingen i Danmark, og det er der mange initiativer og gode værktøjer der kan bruges til. Jeg erkender også, at skat på en lang række områder er et meget effektivt værktøj, men på det her område må man bare sige at vi i forvejen er helt på plads ligestillingsmæssigt. Vi har nemlig kun én skattelov, som både er for mænd og for kvinder. Derfor diskriminerer vi overhovedet ikke kønsmæssigt i skattelovgivningen. Vi beskatter folk efter deres indtægt og ikke efter deres køn.

Selv om fru Julie Rademacher er meget engageret i den her sag, har jeg alligevel ikke hørt, at Socialdemokratiet skulle lægge op til to forskellige skattelovgivninger, en for mænd og en for kvinder. Hvis man accepterer, at der kun er én skattelovgivning, må man også acceptere, at skatten retter sig efter indkomst og fradrag og ikke efter køn. Det holder vi fast ved i regeringen, og derfor er der ikke et ligestillingsmæssigt problem i skattelovgivningen. Det kan der være andre steder, og det arbejder regeringen meget på at få rettet op på.

Kl. 13:34

Formanden:

Tak til fru Julie Rademacher.

Næste spørger er hr. Mikkel Dencker. Værsgo.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 127

Mikkel Dencker (DF):

Tak. De sidste par dage har der i TV 2, tror jeg det var, været forskellige historier om ganske velstående personer, som er gået fallit, men som alligevel har været i stand til at fortsætte deres hidtidige ret velhavende livsstil, ved at de kort inden deres konkurs har frasolgt forskellige aktiver til f.eks. deres ægtefælle. Der var en historie om en herre, der havde solgt et mindre slot eller et palæ til sin hustru, og som, selv om han var under konkursbehandling og dermed potentielt skyldte langt flere penge væk, end han ejede, kunne fortsætte med at bo i sin hidtidige bolig. Der har også været historier om tilsvarende salg af biler.

Det, jeg vil høre ministeren om, er, om det ikke også er regeringens opfattelse, at nogle af de her historier måske kunne lugte lidt af, at der var frasolgt nogle værdier til ægtefællen til en

værdi under markedsprisen, altså efter armslængdeprincippet, hvor der er solgt til en pris under det, som en eventuel tredjemand skulle have givet for det, og at man derfor potentielt har unddraget nogle kreditorer at kunne få lige så meget af deres tilgodehavende, som de ellers kunne have fået. Er ministeren enig i, at der måske er noget i de her sager, som trænger til at blive undersøgt?

Kl. 13:36

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:36

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes, at nogle af de udsendelser, der har været, umiddelbart kunne være nærmest komiske i deres indhold, hvis ikke det var for en tragisk baggrund, nemlig at nogle kreditorer har tabt penge på det her konkursbo, at nogle håndværkere ikke har fået deres penge, at nogle ansatte ikke har fået deres løn, og så synes jeg, at underholdningsværdien, når man lige går et spadestik dybere, falder fra højt til meget, meget lavt.

Det, der er kernen i hr. Mikkel Denckers spørgsmål, er jo helt reelt. Er der i de her sager tale om, at de værdier, uanset om det er biler eller ejendomme, der er solgt ud, er handlet til den korrekte pris? For hvis de er handlet til den korrekte pris, er det naturligvis muligt at frasælge et aktiv, for så vil de kreditorer, der er i boet, jo have de værdier, som købsprisen er betalt med, til at få dækket deres gæld, i stedet for at have bilen eller ejendommen. Så kernen her er altså: Har man solgt til den rigtige pris? Og der ved jeg, at der er politisk opmærksomhed, også hos min kollega, økonomi- og erhvervsministeren, på at få undersøgt, om vi nu er sikre på, at der i alle de her handler er solgt til den rigtige pris, og også en interesse i at undersøge: Hvordan er regelsættet omkring konkursboer? For jeg har intet tilovers for konkursrytteri og intet tilovers for nogen, som lader deres dårlige økonomi gå ud over andre.

Kl. 13:37

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:37

Mikkel Dencker (DF):

Jeg glæder mig over, at ministeren har fanget Dansk Folkepartis pointe ved at stille de spørgsmål her. Vi er netop foragede over eller føler os i hvert fald ret stødt over, at man tilsyneladende kan fortsætte sin livsstil som landets rigeste,

selv om man er under konkursbehandling og derfor burde have en stor gæld i stedet for. Så derfor glæder det mig da, at regeringen er opmærksom på det.

Så kan ministeren garantere mig, at der i alle de her sager vil være en tilbundsgående undersøgelse af, om der er blevet frasolgt nogle aktiver til en kunstigt lav pris til en eventuel ægtefælle eller andre nærtstående, så man på den måde har unddraget nogle kreditorer de penge, man faktisk skylder dem?

Kl. 13:38

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:38

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan ikke udstede et løfte på mine kollegaers vegne og deres tilsynsmyndigheders vegne om, hvad de måtte interessere sig for. Men jeg kan i hvert fald sige, at for SKATs vedkommende er det her et område, som vi er meget interesserede i, og hele den, jeg vil nærmest kalde det en bølge af ejendomshandler, som vi har set igennem de seneste år, har netop været et område, som SKAT allerede for et par år siden har fået særlig opmærksomhed på og fokus på, for at sikre, at de handler, der er foregået, er foregået til de rigtige priser og på et ordentligt grundlag og ikke på et grundlag, som har haft til hensigt at unddrage eksempelvis skattemyndighederne for den skyldige skat. Så det er et felt, som vi følger nøje, og jeg tror også, jeg kan sige, at SKAT vil være meget opmærksom på nogle af de meget spektakulære konkurser, som foregår lige i øjeblikket.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:39

Mikkel Dencker (DF):

Skatteministeren sagde, at han ikke vil garantere på sine kollegaers vegne, men nu er skatteministeren jo øverste chef for SKAT, så derfor burde skatteministeren være den eneste, der kan udstede garantier for, hvilket arbejde der bliver udført i SKAT. Så jeg håber da, at skatteministeren vil garantere mig, at der ikke kommer til at foregå nogen af de ting – som mange sikkert har mistanke om har foregået – med, at der bliver frasolgt aktiver til langt under markedsprisen.

Jeg vil i hvert fald garantere skatteministeren, at Dansk Folkeparti vil holde et vågent øje med, at de her ting kommer til at foregå korrekt. Og skulle der opstå den situation, at det konstate-

res, at regeringen mangler instrumenter til at kunne forfølge de her mennesker, skal jeg da gerne garantere, at vi i Dansk Folkeparti står til rådighed med hensyn til at udstyre SKATs folk med de nødvendige redskaber til at håndhæve ret og rimelighed.

Kl. 13:40

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:40

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det sidste overrasker mig ikke, for regeringen og Dansk Folkeparti har jo sammen stået bag de efterhånden mange lovforslag, som har givet medarbejderne i SKAT bedre værktøjer til at komme efter folk, der laver svindel med moms, afgifter og andre former for ulovligheder inden for det økonomiske område. Derfor er jeg ikke spor overrasket over, at Dansk Folkeparti også fremover vil være klar, hvis det skulle være nødvendigt.

Jeg tror, at hr. Mikkel Dencker i sit forrige spørgsmål spurgte, om jeg kunne garantere, at alle konkurser ville blive undersøgt. Det er måske flere, end jeg tror SKAT skal prioritere. Det, vi skal prioritere efter, er, at der, hvor der er en overvejende sandsynlighed for, at der kan være spekuleret i at unddrage sig skattebetaling, og der, hvor der er store penge at have på spil som offentlig myndighed, skal vi sætter vores ressourcer ind. Det er nemlig i tråd med den strategi, som SKAT i det hele taget forfølger, nemlig at vi går målrettet efter de steder, hvor der er størst risiko for, at samfundet unddrages den skattebetaling, som lovgivningen foreskriver.

Kl. 13:41

Formanden:

Tak til hr. Mikkel Dencker.

Den næste spørger er hr. Jesper Petersen, og det er også til skatteministeren. Værsgo.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 128

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Det er første møde med skatteministeren her i spørgetimen, efter at regeringen er omdannet, og der er kommet nye folk på posterne, herunder en politisk ordfører, der jo tidligere har været blandt forsvarerne af øget ulighed i samfundet. Jeg vil gerne tage fat i det nu for at høre, om der er sket nogen ændringer.

Hr. Lars Løkke Rasmussen har været bagmand for stigende ulighed som følge af regeringens

gens politik på skatteområdet – sammen med ministeren – og på sundhedsområdet med private sundhedsforsikringer og skabelse af A- og B-hold der. Der er altså stigende forskel mellem rig og fattig, fordi man på en gang har indført særlig lave ydelser f.eks. til folk på kontanthjælp og samtidig har ført en skæv skattepolitik.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er for nylig kommet med nogle nye tal. Fra 2001 til 2006 er uligheden i indkomstfremgang utrolig tydelig: Den velstandsfremgang, der har været i Danmark i de år, har givet 2.200 kr. mere til de 10 pct. fattigste, og 60.600 kr. mere til de 10 pct. rigeste. Jeg forstår godt, hvis f.eks. fru Eva Kjer Hansen fra regeringen er begejstret. Hun har jo tidligere udtalt, at ulighed skaber dynamik i samfundet – noget, den nye politiske ordfører, hr. Peter Christensen, dengang støttede. Venstre har valgt en skæv skattereform som løsning på krisen.

Jeg vil egentlig gerne tage det op med skatteministeren, om der vil ske en ændring, eller om vi fortsat skal regne med den kurs fra regeringen, at, som flere har udtalt, mere ulighed er godt, og om regeringen vil blive ved med at øge uligheden så dramatisk, som det er sket, og som man kan læse af de her tal.

Kl. 13:43

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:43

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er jo en meget interessant diskussion, men jeg forstår ikke helt, hvorfor hr. Jesper Petersen rejser den, eftersom jeg er ret overbevist om, at hr. Jesper Petersen var til stede i Folketingssalen forrige tirsdag, da statsministeren holdt sin redegørelsestale som ny statsminister. Heri sagde statsministeren bl.a., at det er regeringens hensigt ikke at bekæmpe velstand, men at bekæmpe fattigdom.

Sagen er jo, at man som borgerlig-liberal har den indstilling, at det ikke i sig selv er et formål at bekæmpe rigdom, men derimod at bekæmpe fattigdom, hvorimod hr. Jesper Petersen som socialist jo godt kan have den indstilling, at det er et mål i sig selv at bekæmpe rigdom. Jeg synes bare ikke, at det er et formål.

Jeg synes, at formålet er at sikre, at vi hjælper de svageste i vores samfund fremad, og at vi sikrer dem en bedre økonomisk verden at leve i, også for deres egen økonomi.

Og det er jo lidt interessant, at hr. Jesper Petersens gruppeformand, hr. Ole Sohn, efter at

Skattekommissionen præsenterede deres rapport, sagde, at kommissionens forslag var inden for skiven. Vi laver så en skattereform, hvor omfordelingerne i samfundet er mindre, hvor der er taget større hensyn til de fattigste grupper end i det, som hr. Ole Sohn kaldte »inden for skiven«. Når vi så kommer med det, som er mindre omfordelende, og som tager mere hensyn til de fattigste, får vi så at høre fra hr. Jesper Petersen, at nu er det helt forkert. Altså, et meget skævt forslag var inden for skiven, men det, regeringen gennemfører, som tager større hensyn til de fattigste, er forkert. Jeg tror, at der må være flere end mig, der synes, at hr. Jesper Petersen og SF skifter holdning efter, hvem der er afsender på budskabet.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:44

Jesper Petersen (SF):

[Lydudfald] ... på noget tidspunkt har været tvivl om, at SF's indgang til skattereformen var, at den skulle være socialt retfærdig: Der skulle gives mere i bunden end i toppen. Der bliver sagt »inden for skiven«. Den diskussion har vi haft før som udkast til et forhandlingsoplæg, men i modsætning til det, regeringen har gennemført, har SF jo ikke sat sin underskrift på noget, der er så pilskævt som den skattereform, der endte med at blive lavet.

Pointen fra skatteministeren i den diskussion, jeg prøver at rejse her, er, at ulighed ikke er et problem, fattigdom er et problem. For det første synes jeg faktisk, at ulighed i sig selv er et problem. Jeg mener, det er uretfærdigt, at man, når man har så stor en velstandsstigning i et samfund, over 5 år kan have så stor en ulighed i, hvordan den velstand bliver fordelt. Det er også et problem, fordi vi er nødt til at have en vis sammenhængskraft i samfundet; der må ikke være for stor forskel på rig og fattig.

Hvis man så siger, at det er fattigdom, vi skal bekæmpe – det var det, skatteministeren sagde, og det er også det, statsministeren har sagt – så må de simpelt hen bare komme på noget bedre end det, der sker nu, for den 17. marts er der kommet en ny analyse, der viser, at antallet af decideret fattige i Danmark er steget med 55.000 mennesker (*Formanden:* Og så svarer skatteministeren!) fra 2001 til 2006. Det er da mere fattigdom.

Kl. 13:46

Formanden:

Der er et kort spørgsmål mere bagefter.

Skatteministeren.

Kl. 13:46

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst er jeg ikke enig i den analyse, der er kommet; der kommer mange analyser på det her område, og jeg er ikke enig i analysen, der er kommet dér.

Dernæst vil jeg sige, at vi bruger en større del af de ca. 30 mia. kr., der ligger i lettelser i indkomstskatten, til at lette bundskatten, end der bruges til at lette i topskatten. Vi bruger faktisk en meget, meget større del til at lette på bundskatten, inden vi bruger til at lette på topskatten.

Derudover vil jeg bare sige, at hvis hr. Jesper Petersen ønsker, at der skal være mindre ulighed i Danmark, så må hr. Jesper Petersen jo så at sige ønske sig, at den ene procent, der betaler mest i skat, ville flytte ud af landet, for det ville medføre, at en statistisk opgørelse over lighed i Danmark ville blive mere jævn, at der altså ville komme mere lighed. Men hvis den ene procent, der betaler mest i skat, flytter ud af landet, vil vi altså mangle ca. 25 mia. kr. i skatteindtægter. Er det hr. Jesper Petersens ønske, at den ene procent, der betaler mest i skat, skulle tage at flytte ud af landet? Og hvordan vil man så finansiere de 25 mia. kr., som de betaler i skatteindtægter i dag?

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:47

Jesper Petersen (SF):

Skatteministeren forsøger, synes jeg, at starte en eller anden teoretisk debat om, hvad der kunne ske, hvis 1 pct. rejser ud osv. For det første har de jo været her indtil nu og har betalt den skat, og for det andet er det altså en afledningsmanøvre og for flot bare at stille sig op og tale om det, når der er kommet en analyse, der viser, at der er kommet 55.000 flere decideret fattige siden 2001, folk, der tjener under halvdelen af middelindkomsten i Danmark. Også på andre opgørelser kan man se, hvordan uligheden stiger kraftigt, og at antallet af decideret fattige er steget i det her land.

Skatteministeren siger: Vi bekæmper ikke velstand, vi bekæmper fattigdom. Men tallene viser, at det stik modsatte er sket. Man fører en skæv skattepolitik og indfører særligt lave ydelser til nogle af de mennesker, der i forvejen har

mindst i det her samfund. Og det er da fuldstændig urimeligt efter min mening at snakke udenom og bare sige: Jeg tror ikke på analyserne, og i øvrigt synes vi, ulighed er glimrende; det gør ikke noget, at vi får mere af det. Det er sådan, jeg tolker skatteministerens svar i dag: at ulighed er fint, lad os få noget mere af det.

Kl. 13:48

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:48

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne have mig frabedt, at hr. Jesper Petersen forsøger at udlægge mine ord. Hr. Jesper Petersen er velkommen til at tage et direkte citat fra, hvad jeg siger, og jeg mener, at det er regeringens opgave som liberal-borgerlig regering at bekæmpe fattigdom, ikke at bekæmpe velstand. At hr. Jesper Petersen som socialist gerne vil bekæmpe velstand og rigdom, er så hr. Jesper Petersens politiske holdninger, og der må vælgerne så vælge, hvem de ønsker at bakke op om.

Jeg vil bare holde fast i, at hr. Jesper Petersen startede spørgsmålet med at nævne en undersøgelse – som jeg så ikke kender, så jeg må tage hr. Jesper Petersens ord for gode varer – der siger, at de fattigste i Danmark i den her regerings tid har fået 2.200 kr. mere til rådighed. Det synes jeg da er positivt, det er da med til at gøre, at de har et større rådighedsbeløb, det er med til at gøre, at de har flere muligheder for at vælge at bruge pengene til de forskellige fornødenheder, de måtte have interesse i, uanset om det er kulturelle ting, om det er fødevarer, om det er tøj, oplevelser, bolig, eller hvad det er. Jeg synes, det er positivt, hvis de fattigste i Danmark har fået flere penge mellem hænderne, og det ligger helt i tråd med det, som er regeringens politik.

Kl. 13:49

Formanden:

Tak til hr. Jesper Petersen.

Så er det hr. Nick Hækkerup med et spørgsmål til skatteministeren. Nu må vi se, om han kan holde tiden, eller om hr. Ole Hækkerup så ikke får mulighed for at spørge – og det burde jo ligge hr. Nick Hækkerup på sinde. (*Nick Hækkerup (S)*: Vi vil under alle omstændigheder dele som brødre). Værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 129

Nick Hækkerup (S):

I torsdags havde vi debatten om statsministerens redegørelse, og i den forbindelse fik jeg lejlighed til at stille fru Pia Kjærsgaard et spørgsmål, nemlig om der var nogen, der ville tabe på den skattereform, som regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt, og fru Pia Kjærsgaard svarede ved den lejlighed: Der er ingen, der taber på skattereformen. Det var lidt uklart efterfølgende, om det var fru Pia Kjærsgaards gæt, eller om det var fru Pia Kjærsgaards løfte. Mit spørgsmål til skatteministeren er, om skatteministeren vil kautionere for fru Pia Kjærsgaards løfte, altså vil garantere her, lige før vi går ind til folketingsbehandlingen af skattereformen og de lovforslag, som der ligger, og som implementerer skattereformen, at der ikke vil være nogen danskere, der taber på skattereformen.

Kl. 13:50

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:50

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Min personlige erfaring med at dele som brødre er, at storebror ender med at tage det hele, og det kan hr. Hækkerup og hr. Hækkerup så diskutere videre bagefter.

Når vi gennemregner skattereformen på de standardfamilietyper, der er, ser vi, at de alle sammen kommer ud med et større rådighedsbeløb efter skattereformen. Når vi deler skattereform op på de ti indkomstdeciler, som man normalt gør, ser vi, at de alle sammen kommer ud med et større rådighedsbeløb, end de gør med det nuværende skattesystem. Og derfor kan jeg godt forstå den udtalelse, som fru Pia Kjærsgaard kom med.

Jeg vil bare sige det sådan, at da jeg nu ved, hvor stor vægt, hr. Nick Hækkerup lægger på mine ord og min troværdighed, vil jeg ikke afvise, at der kan være nogen, der indretter sig på at have en meget, meget stor aktieoptionsordning, som vi fremover vil beskatte hårdere, end vi hidtil har gjort, og at de kommer til at betale mere i skat. Jeg kan ikke afvise, at der er nogle af dem, som har skudt utrolig store beløb ind på en ratepension for at få et meget, meget stort skattefradrag, fremadrettet kommer til at betale mere, end de hidtil har gjort. Jeg kan ikke afvise, at man, hvis man har en meget, meget stor bolig med dårlig isolering og dermed et højt energi-

forbrug, vil komme til at betale mere, end man gør i dag.

Men det er i hvert fald sådan, at hvis man tager en almindelig gennemsnitsfamilie, f.eks. en faglært familie, vil man se, at den vil komme ud med et ganske pænt plus som følge af den skattereformaftale, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført, og som i dag er blevet udmøntet i de 13 lovforslag, der er blevet fremsat.

Kl. 13:52

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:52

Nick Hækkerup (S):

Eksemplerne er givetvis rigtige, og man vil også der kunne finde nogle, som ikke kommer ud som vindere af skattereformen. Den gruppe, der var i fokus i de spørgsmål, jeg stillede til fru Pia Kjærsgaard, var den gruppe af lejere, som med skattereformen var blevet stillet i udsigt, at man ville fjerne moms på ejendomsadministration, og da forslaget også indeholder moms på viceværdtydelser, vil det betyde, at der vil ske en huslejestigning for en lang række af dem, der bor i almene boliger, en huslejestigning, som vil kunne betyde – og det var sådan set det, der var polemikken – at der vil være nogen, der bliver tabere på skattereformen, navnlig hvis man medtager, og det er forudsætningen, en eller anden form for nedvæltning af de stigende ejendoms-skatter og også i forbindelse med de priser, som de i øvrigt må afholde i deres dagligdag.

Kl. 13:53

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:53

Skatteministeren (Kristian Jensen):

På det tidspunkt, hvor ordvekslingen fandt sted mellem hr. Nick Hækkerup og fru Pia Kjærsgaard, var regeringen stadig væk i gang med at gøre sig nogle overvejelser om, hvilke ændringer høringsvarene måtte give anledning til. Vi gennemførte efterfølgende torsdag aften en dialog i forligskredsen og kom bl.a. der frem til, at nogle af de vurderinger, som Skatteministeriet havde foretaget vedrørende omfanget af moms i forbindelse med moms på vicevært- og ejendomsadministration, var klare undervurderinger i forhold til det, som virkeligheden ville give, og dermed, hvis vi ville holde fast i det lovforslag, der var sendt i høring, ville have givet en urimelig stor belastning af borgere i lejerboliger. Derfor har vi efterfølgende sammen med Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard aftalt en

ændring af loven, således at det er lige knap en femtedel af det udgiftsloft, der er i høringsforslaget, der nu bliver gennemført, og at vi dermed gennemfører det, som vi egentlig havde forventet i aftalen, nemlig at der bliver lagt moms på ejendomsadministration, men f. eks. ikke på interne viceværdtydelser.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:54

Nick Hækkerup (S):

Bare for at være sikker på, at jeg har forstået skatteministeren rigtigt: Vil det sige, at det element i skattereformen, som lagde op til at fjerne moms på ejendomsadministration, for så vidt angår viceværter, er taget ud af de forslag til skattereform, som er blevet sendt til Folketinget i dag?

Kl. 13:55

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:55

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan se på de flittige folketingsbetjente bag ved hr. Nick Hækkerup, at når vi er færdige her, vil hr. Nick Hækkerup sikkert i sit dueslag kunne finde de 13 lovforslag, herunder også lovforslaget vedrørende moms på ejendomsadministration, hvor vi har fjernet moms på interne viceværdtydelser og det, som teknisk kaldes en tillægsmoms, således at det, der er tilbage, er den rene moms på ejendomsadministration, som giver det provenu på 175 mio. kr., som vi havde forudsat i aftalen om forårspakke 2.0, der blev indgået den 1. marts.

Vi må erkende, at hvis vi havde holdt fast i høringsforslaget, ja, så havde provenuet været urimelig stort i forhold til den belastning, det vil være for lejerne. Derfor har vi ændret det.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til hr. Nick Hækkerup.

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard. Værsgo.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 130

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Skatteministeren fik et godt, grønt råd af Skattekommisionen, nemlig at indføre en kvælstofafgift, og også en metanafgift i øvrigt, for at få Danmarks drivhusgasudslip ned, specielt i den

sektor, vi plejer at kalde 3 gange B – det er ikke mig, der har fundet på det – altså biler, bønder og boliger. Det råd valgte skatteministeren at skrotte. Det betyder så, at der bliver et væsentligt større udslip af drivhusgasser. Så nu har jeg et spørgsmål til ministeren, som er meget enkelt: Hvad vil ministeren så gøre i stedet for?

Kl. 13:56

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:56

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er korrekt, at vi ikke i skattereformen gennemførte hverken forslaget om den såkaldte prutafgift på metan fra husdyr eller den kvælstofafgift, som Skattekommissionen lagde op til. Metanafgiften, prutafgiften, har vi skrottet. Jeg kan godt forstå fru Anne Grete Homsgaards ordvalg.

I forbindelse med spørgsmålet om kvælstof har vi nærmere udsat beslutningen til det ministerarbejde om Grøn Vækst, som vi har brugt en hel del timer på fra regeringens side for at få tilpasset de to overordnede hensyn, der er, nemlig både at sikre et ordentligt miljø, klimapåvirkning, drikkevand, vandløbskvalitet osv. og samtidig sikre mulighed for, at vores landbrugserhverv kan være i vækst, så vi fortsat kan have et innovativt og stærkt dansk landbrug, som leverer gode fødevarer ikke bare til danskerne, men til hele verden. Og i det spørgsmål, i det udvalgsarbejde, kommer vi til at tage hånd om spørgsmålet om landbrugets kvælstofpåvirkning af klimaet.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:57

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu kan jeg jo ikke lade være med at trække på smilebåndet over Grøn Vækst, for jeg har simpelt hen hørt det så mange gange, og jeg har hørt så mange gange, at den kommer om 14 dage. Det tager tilsyneladende rigtig lang tid.

Men lad mig så spørge skatteministeren: Er han enig i, at afgifter er et rigtig godt middel og et markedskonformt middel, som må passe lige til skatteministerens ideologiske ståsted? Og da jeg går ud fra, at svaret på det er et ja, kan jeg så tage for givet, at der kommer afgifter på det her område, når Grøn Vækst engang måtte komme, hvis den da kommer?

Kl. 13:58

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:58

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst er det en stor fornøjelse at høre fru Anne Grete Holmsgaard med begejstring i stemmen snakke om markedskonforme virkemidler. Det håber jeg er en begejstring, som også smitter af andre steder. For ja, markedskonforme virkemidler, herunder afgifter, er i mange henseende gode værktøjer, især hvis man bruger dem med omtanke. Derfor skal vi også vurdere, hvilket værktøj i værktøjskassen der er det helt rigtige til at løse den udfordring med landbrugets kvælstofpåvirkning, som vi står over for. Og i den forbindelse er afgifter ikke det eneste værktøj, der er i værktøjskassen, der kan være både andre markedskonforme værktøjer, og der kan være mere traditionelle værktøjer. Min overvejelse og min hensigt er at bruge det værktøj i værktøjskassen, som er mest omkostningseffektivt, til at løse den udfordring, vi har på kvælstofområdet inden for landbruget.

Hvad angår Grøn Vækst, kan jeg godt forstå, at der er en stor forventning til, hvad der kommer fra regeringens side. Jeg vil bare sige, at hver gang vi har drøftet det, har vi faktisk kvalitetsforbedret det udspil, og jeg tror på, at det vil blive rigtig godt modtaget, når vi kommer med det.

Kl. 13:59

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:59

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Kan skatteministeren ikke bekræfte, at en afgift her ville have været et omkostningseffektivt virkemiddel? Nu siger skatteministeren måske, måske ikke; der kommer et eller andet, men han kan ikke rigtig sige det. Men kan skatteministeren så ikke sige en enkelt ting til mig: Hvad er mest virksomhedsfuldt for at få udslippet ned, i det her tilfælde på landbrugsområdet, hvor det jo stadig væk er alt for højt? Er det afgifterne, der er mest virksomhedsfulde? Hvis det ikke er det, hvad er det så, der er mere virksomhedsfuldt?

Kl. 14:00

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:00

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Fru Anne Grete Holmsgaard er erfaren nok som politiker til at vide, at man ikke offentliggør dele

af et udspil, før man er klar til at offentliggøre det samlede udspil. Derfor kan jeg ikke stå her og sige, hvilket værktøj vi fra regeringens side vælger at bruge. Men jeg vil medgive fru Anne Grete Holmsgaard, at der er god grund til – ikke bare her, men altid – at tænke markedsmekanismerne ind i sin politiske værktøjskasse, hvis man skal få det bedst mulige resultat. Og vi vil fra regeringens side vælge det værktøj, der er mest omkostningseffektivt til at løse den kvælstofudfordring, som vi står med over for et landbrug, der gerne skal være i vækst.

Kl. 14:00

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard og tak til skatteministeren.

Hermed sluttede spørgetimen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:01

Bortfaldet spørgsmål**Formanden:**

Jeg kan her oplyse, at statsministeren i en skrivelse af den 20. april 2009 har meddelt mig, at spørgsmål nr. S 1984 stillet af Anne Baastrup til ham vedrører indenrigs- og socialministeren, jævnfør Folketingets forretningsordenens § 20, stk. 1 og 4. Statsministeren har derfor anmodet om, at spørgsmålet stilles til denne minister.

Spørgsmålet er derfor bortfaldet.

[Spm. nr. S 1984

Til statsministeren (17.04.09) af:

Anne Baastrup (SF):

Hvordan vil regeringen sikre den lokale velfærd i den række af kommuner (f.eks. Nyborg og Kerterminde), der p.t. nødsages til at åbne de indeværende budgetter for 2009 og skære ned på f.eks. børne-, skole- og ældreområdet, primært fordi de ikke udlignes i tilstrækkelig grad for deres sociale udgifter?

Begrundelse

Folketingets Kommunaludvalg har haft en række af deputationer fra bl.a. fynske og østjyske kommuner, hvor de har villet gøre opmærksom på den økonomiske skævvridning, der sker som følge af, at der ikke i udligningsystemet sker en tilstrækkelig kompensation for deres sociale udgifter. I forlængelse heraf har den tidligere velfærdsminister tilkendegivet, at der er et problem, men man vil først tage hånd om problemet i 2012.

Ud over at spørgeren mener, at det sætter de pågældende kommuner i en umulig situation, fordi det tvinger de pågældende kommuner til at skære på børne-, skole- og ældreområdet allerede i det indeværende budget 2009, så forstår spørgeren også efter at have konfronteret regeringens parlamentariske grundlag (jf. Pia Kjærsgaards svar til Anne Baastrup i redegørelsesdebatten den 16. april 2009), at der må være tale om en fejl, der bør rettes op på. Derfor vil spørgeren gerne vide, hvilke initiativer regeringen både påtænker her og nu i forbindelse med forhandlingerne om den kommunale økonomi og i forhold til eventuelle tilretninger af udligningsystemet, så man kan undgå de store nedskæringer, der p.t. forberedes i en række af de berørte kommuner.]

Kl. 14:01

Formanden:

I og med at vi nu er overgået til oversendte spørgsmål til ministrene, kan jeg oplyse, at det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 1965

1) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Hvordan mener statsministeren at Danmark kan føre en ambitiøs klima- og miljøpolitik, hvis Danmark ikke skal gå i spidsen på klimaområdet og miljøområdet, som statsministeren sagde i bogen »Løkkeland« tilbage i 2006?

Formanden:

Det er hr. Per Clausen, der starter med at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder: Hvordan mener statsministeren at Danmark kan føre en ambitiøs klimaa- og miljøpolitik, hvis Danmark ikke skal gå i spidsen på klimaområdet og miljøområdet, som statsministeren sagde i bogen »Løkkeland« tilbage i 2006?

Kl. 14:01

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg mener sådan set, at Danmark er i spidsen, og det er regeringens bestemte mål, at det skal vi vedblive med at være. Vi har jo, som spørgeren også godt ved, sat os det meget ambitiøse mål, at vi på sigt, om end på lang sigt, skal gøre os helt uafhængige af forurenende brændsler som kul og olie og gas. I min tiltrædelsestale her i sidste uge sagde jeg også, at vi senere i denne valgperiode vil vende tilbage med et mere konkret opspil til, hvornår Danmark kan blive fossilfrit. Så vi er i spidsen og har et højt ambitionsniveau.

Kl. 14:01

Men vi løser ikke alverdens klimaproblemer alene i Danmark, og derfor har vi – og det er også, hvad jeg har forsøgt at understrege i den bog, der refereres til – brug for internationale løsninger. Det er også baggrunden for, at vi arbejder meget målrettet efter at kunne agere klogt værtskab for en konference i København i december med den målsætning at opnå en reel, ambitiøs klimaaftale, som jo vil opfylde to formål, nemlig for det første – og det er jo det centrale – at skabe reelle forbedringer på klimadagsordenen og så for det andet sikre, at der også kommer ordentlige rammebetingelser for dansk erhvervsliv, fordi ambitionsniveauet så øges, ikke bare i Danmark, men internationalt – samtidigt og koordineret.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:03

Per Clausen (EL):

Det er jo altid rart at høre, at det er statsministerens ambition at være ambitiøs. Problemet er så, når han siger, at det også er det, regeringens politik har været indtil nu, så bliver man jo måske en lille smule mere bekymret, for hvad er det nu, konsekvensen af regeringens politik indtil nu har været på klimaområdet? Jo, den har været, at energiforbruget har været stigende, at CO₂-

udslippet 3 år i træk har været stigende, i øvrigt efter, at det 13 år i træk var faldet, og at vi kan konstatere, at udbygningen af vindmøller er gået fuldstændig i stå. Så har man planer om, at det skal komme i gang igen, og det er selvfølgelig positivt. Det er det første. Det er ligesom med det udgangspunkt, at statsministeren siger, at vi allerede har en ambitiøs politik.

Så siger statsministeren, at vi på sigt skal være uafhængige af forurenende brændsler. Jeg vil godt spørge statsministeren: Når man i den sammenhæng henviser til, at man vil tage udgangspunkt i Klimakommissionens arbejde, betyder det så, at man vil tage udgangspunkt i Klimakommissionens arbejde på samme måde, som man har valgt at tage udgangspunkt i Forebyggelseskommissionens arbejde, nemlig ved at skyde stort set alle de forslag ned, der kom?

Det interessante ville jo være, hvis statsministeren sagde, at han på trods af en række rapporter fra sagkyndige, som har beskrevet mulighederne for, at Danmark kunne være uafhængig af fossile brændsler en gang mellem 2040 og 2050, til stadighed havde brug for nogle tekniske undersøgelser for at være helt sikker. Men forholder det sig i virkeligheden ikke sådan, at vi endnu ikke ved, i hvilket århundrede det er regeringens ambition at Danmark skal være uafhængig af fossile brændstoffer, og at det er på den baggrund, at regeringen taler om en ambitiøs politik?

Kl. 14:05

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har skam ikke bare en ambition om at være ambitiøse, vi er også ambitiøse som nation. Lad mig da bare pege på, at fra 1990 til 2007 voksede den økonomiske aktivitet i Danmark med noget, der lå i omegnen af 45 pct. Og samtidig oplevede vi, at CO₂-udledningen korrigeret for udsving i vejret og eludveksling med udlandet blev reduceret med godt 13 pct., altså en meget markant udvikling.

Et andet eksempel, man kunne trække frem, på en ambitiøs dansk regering, er jo vores bidrag i relation til udviklingen af EU's klimapolitik, hvor, for nu at være helt konkret, det på Det Europæiske Råds møde i marts 2007 lykkedes at opnå enighed om, at EU vil påtage sig at reducere udledningen af drivhusgasser med 30 pct. i år 2020 sammenlignet med år 1990. Og på det seneste europæiske rådsmøde, der blev holdt her i

marts, blev EU's stats- og regeringsledere enige om, at EU vil påtage sig sin fair andel af finansieringen af en global klimaaftale, bare for at trække to europæiske internationale eksempler, kan man sige, frem på et stadig højere ambitionsniveau, der jo bl.a. er drevet frem af den danske regerings politiske position.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:06

Per Clausen (EL):

Hvis vi tager de resultater, som kan henføres til regeringens politik og ikke til tidligere regerings politik, er det sådan, at udviklingen i de seneste år har været – formentlig med undtagelse af 2008, hvor der tilsyneladende sker et fald i CO₂-udslippet, formentlig på grund af den økonomiske krise – at vi har set en vækst i CO₂-udslippet, og at vi har set en vækst i energiforbruget. Og jeg tror, at statsministeren er enig med mig i, at vores klimaudfordringer ikke skal løses ved, at vi gør den økonomiske krise dybere.

Så har vi set en vækst i CO₂-udslippet, og vi har set en vækst i energiforbruget. Den vækst har vi set, på trods af at det jo forholder sig sådan, at den skibsfart, som man regner med, når man skal beskrive den økonomiske vækst i Danmark, hvor skibsfarten ikke er uden betydning, ikke er regnet med, når man snakker om CO₂-udslip. Det er altså nogle sådan lidt tillempede tal, der er tale om. Og statsministeren har valgt ikke at tage udgangspunkt i konsekvenserne af regeringens politik, men i konsekvenserne af tidligere regerings politik. Og det kan være hensigtsmæssigt for at opnå nogle pæne tal, men helt ærligt er det vel ikke.

Kl. 14:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men lad os så snakke lidt om regeringens politik, bare den politik, der er præsenteret og i øvrigt også vedtaget her på det seneste.

Det er et år siden, vi indgik en meget bred og meget ambitiøs energiaftale, der lægger helt nye spor for dansk energipolitik. Det er få måneder siden, at regeringen præsenterede et grønt transportudspil, hvor man satte sig i en meget bred politisk aftale, ja, det var vel kun hr. Per Clausens eget parti, der stod udenfor; det var en meget ambitiøs trafikaftale, som sikrer bæredygtig transport, bedre infrastruktur, en målrettet sats-

ning på den kollektive trafik, og som også markerer en omlægning på sigt af de danske bilafgifter, så det bliver billigere at have en bil og dyrere at køre i den.

Om ganske kort tid, inden for få uger, præsenterer regeringen et miljø- og landbrugsudspil, som på en og samme tid skal formulere nye grønne krav til landbruget og give dansk landbrug grønne vækstmuligheder. Vi har – det var vel i sidste uge – præsenteret en strategi for, hvordan man reducerer energiforbruget i nye bygninger med tre fjerdedele frem mod år 2020. Og vi er på vej til også at præsentere en erhvervsklimastrategi.

Så i konkret handling er der altså en lang række initiativer, der er taget, eller som er under opsejling, og som har det sigte, som jeg forstår at spørgeren og jeg er enige om.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:08

Per Clausen (EL):

Jeg forstår, at statsministeren er enig med mig i, at hvis vi tager konsekvenserne af regeringens politik fra 2001 og frem, er de dårlige, men at det bliver bedre fremover.

Så nævner statsministeren Grøn Vækst, der skulle komme om 14 dage. Den sætning har jeg hørt før fra en række ministre, som har sagt, at der om 14 dage kommer en plan om Grøn Vækst. Det har vel stået på i en 2-3 måneder nu. Men jeg kan forstå, at det fornødne hensyn til landbruget skulle være taget om 14 dage. Så er det spørgsmålet, hvor meget grønt der er tilbage; vækst kan der sikkert godt være.

Energiaftalen var en historie om nogle målsætninger og ambitioner, som skulle følges konkret op, og hvor vi gang på gang har måttet konstatere, at regeringen forsinker processen ved at komme alt, alt for sent med sit udspil.

Om trafikaftalen siger stort set alle eksperter, at den ikke knækker CO₂-kurven.

Er det det, statsministeren mener er ambitiøst?

Kl. 14:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo så hr. Per Clausens udlægning af tingene. Uanset hvor mange gange jeg svarer, tror jeg ikke at jeg formår at få hr. Per Clausen til at give en mere rigtig version af tingene.

Grøn Vækst præsenteres i løbet af nogle uger, og jeg forstod, at der var en ordveksling med skatteministeren for et øjeblik siden. Og jeg må sige, at det hensyn, der skal tages, jo er et balanceret hensyn til at være ambitiøs i forbindelse med den grønne dagsorden og samtidig få det til at gå hånd med, at dansk landbrug har ordentlige rammebetingelser. Det er en balance, som sagtens kan findes. Og det er sådan set det, der er regeringens ambition.

Det er måske derved, at regeringen adskiller sig fra hr. Per Clausen og hr. Per Clausens parti. For vi ønsker sådan set at fremme en klimadagsorden, hvor man reducerer udledningen, hvor man reducerer forbruget af forurenende brændstoffer med det sigte helt at få dem udfaset, på en måde, hvor der samtidig er plads til vækst og dermed også til velstandsudbygning i vort samfund. Og der vil jeg tro, at hr. Per Clausens opskrift er den modsatte. Og jeg vil da medgive så meget, at hvis man satte alting i stå, var det selvfølgelig den sikre genvej til at reducere energiforbruget.

Kl. 14:11

Formanden:

Hermed sluttede det første spørgsmål.

Vi går til det andet spørgsmål. Det er også til statsministeren, og det er også stillet af hr. Per Clausen.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 1966

2) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Hvilke lande mener statsministeren skal gå i spidsen på klima- og miljøområdet, hvis det ikke skal være Danmark?

Formanden:

Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 14:11

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder: Hvilke lande mener statsministeren skal gå i spidsen på klima- og miljøområdet, hvis det ikke skal være Danmark?

Kl. 14:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har allerede svaret på spørgsmålet i det sidste spørgsmål, for jeg mener, at Danmark er med i spidsen, og det er regeringens absolutte klare

målsætning, at vi skal vedblive med at være præcis dér.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:11

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på statsministeren, at han mener, at de resultater, som Danmark har opnået i de senere år i forhold til energiforbruget og CO₂-udslippet, den sådan langsommere takt, hvorved regeringen gennemfører de løfter, den er kommet med, så er udtryk for, at man står i spidsen.

Nu vil jeg sige, at jeg jo så næsten ikke tør tænke på resultatet af den kommende FN-konference, for hvad er nu realiteten, hvis vi tager Danmarks situation? Ikke alene er den, at vi i 2005, 2006 og 2007 har haft et stigende CO₂-udslip, men den er jo også, at Danmark er et af de lande, der har det største CO₂-udslip med 12 t om året pr. indbygger. I den sammenhæng er det selvfølgelig vældigt ambitiøst, at klimaministeren og regeringen har annonceret en kampagne om, at vi alle skal spare 1 t. Men set i lyset af, at FN's klimapanel siger, at vi skal ned på et gennemsnit pr. individ, pr. menneske, her på jordkloden på omkring 2 t inden 2050, så kan enhver vel se, at der skal betydeligt højere tempo på.

Så mit spørgsmål til statsministeren er sådan set stadig væk, om han ikke er enig med mig i, at med det tempo, som regeringen har på nu, er Danmark slet ikke er i færd med at levere det, der skal til, hvis vi har det udgangspunkt, at vi ikke har mere ret til at forurene med CO₂ end andre mennesker på jordkloden.

Derfor må det være en naturlig konsekvens af statsministerens politiske synspunkt, at andre lande må gå i spidsen. Derfor ville det jo være rart at høre, hvad det er for andre lande, der skal gå i spidsen og yde en større indsats end Danmark i de kommende år.

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes jo, det må være meget enkelt at tage stilling til, hvem der er i spidsen, og hvem der ikke er i spidsen. Man kan jo f.eks. se på, hvordan det ser ud med energiintensiteten, og der har Danmark den bedste energiintensitet i EU, altså målt i forhold til vores energiproduktion, i forhold til reelt BNP. Og hvis man ser på, hvor-

dan det har udviklet sig over tid, vil man kunne se, at Danmark siden 1980 har reduceret sin energiintensitet med mere end OECD-gennemsnittet og med mærkbart mere end verden som helhed.

Hvis ikke det er at gå i spidsen, så ved jeg ikke, hvad det vil sige at gå i spidsen.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:14

Per Clausen (EL):

Det, som statsministeren vel er nødt til at forholde sig til, er, at det, man forsøger at opnå internationale aftaler om, er en reduktion i CO₂-udslippet, hvor man har en målsætning, som er teknisk udviklet, men som dog alligevel kan oversættes til, at industrialiserede lande i 2050 skal have reduceret deres CO₂-udslip med omkring 80 pct. Det vil sige, at hvis man har en idé om, at man vil gå i spidsen, skal man jo op i toppen af de tal. Og der må jeg bare sige, at jeg i det, statsministeren siger, slet ikke kan høre nogen som helst antydning af, at det skulle være målsætningen. Og jeg kan slet ikke i de konkrete initiativer, der bliver taget, se nogen som helst skridt, der peger i den retning.

Så derfor synes jeg faktisk, at statsministeren skylder os en forklaring på, hvem det er, der skal gå i spidsen, når Danmark og den danske regering ikke vil.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Danmark er i spidsen blandt de lande, der har mest fokus på at bruge energi med omtanke. Det er sådan set baggrunden for, at jeg gav tallene før. Vi har kunnet øge vores økonomiske aktivitet over en årrække ganske, ganske markant – med 45 pct. – og så samtidig reducere CO₂-udslippet, hvilket jo, kan man sige, sætter udviklingen i en række andre nyindustrialiserede lande, hvor vækst og CO₂-udslip jo sådan set følger hinanden parallelt, i kontrast. Det er jo den kurve, der skal knækkes, så vi afkobler CO₂-udslippet fra den økonomiske aktivitet.

For alternativet, altså genvejen, til et land uden CO₂-udslip, som består i, at man stopper økonomisk aktivitet, fremstår i hvert fald ikke for mig som noget særlig attraktivt. Og der er Danmark på vej med en række initiativer vi har taget. Og lad mig da også pege på den energipo-

litiske aftale fra sidste år, som jo sætter præcise mål for, hvor stor den vedvarende energis andel af det samlede energiforbrug skal være, altså mindst 20 pct. i 2011 svarende til 22 pct. af det endelige energiforbrug. Og det er jo en målsætning, som vi forfølger, og som vi også vil efterleve.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:16

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er lidt interessant, at vi nu kan få den klare tilkendegivelse fra statsministeren, at det er de såkaldt nyindustrialiserede lande, som altså åbenbart er dem, som statsministeren har udpeget til at yde en særlig stor indsats, for der følger væksten i energiforbrug og CO₂-udslip væksten i økonomien.

Men statsministeren må vel være bekendt med, at en af de ting, der er sket i de sidste 30 år, jo er, at en stor del af de produkter, vi bruger i Danmark, i dag produceres i andre dele af verden. Vi har mere eller mindre frivilligt flyttet en stor del af den tunge industrivirksomhed væk fra Danmark. Det er statsministeren, selv om han er en relativ ung mand, jo nok alligevel gammel nok til at kunne erindre, nemlig at der var en gang, hvor der var betydelig flere store industrivirksomheder i Danmark, end der er i dag.

Så derfor er pointen bare, at vi jo bl.a. har gennemført en omstilling i vores del af verden, som er baseret på, at vi har flyttet CO₂-produktion ud af vores land, nemlig det, der går til vores forbrug. Og så er det måske en lille smule billigt at sige, at det er dem, der har overtaget den produktion, der også har overtaget ansvaret for at reducere det CO₂-udslip, som skyldes vores forbrug.

Kl. 14:17

Formanden:

Det er statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det tror jeg bestemt heller ikke jeg sagde. Jeg sagde, at det, der er udfordringen, er at afkoble CO₂-udslippet fra den økonomiske vækst.

For en genvej til en verden med et reduceret CO₂-udslip, som tages via at bremse økonomisk aktivitet, altså ved at forhindre verdens borgere i at få andel i en voksende velstand, i velfærds-goder, i at få adgang til ordentlig offentlig service finansieret af skatteborgere, der sådan set tjener

nogle penge og kan betale noget skat, som gør, at børn kan få sundhedspleje, at børn kan sættes i skole, at ældre kan behandles, er alternativet, og det vil vi ikke.

Derfor må man sige, at det danske eksempel jo er eksemplet på, hvordan vi på 17 år har forøget den økonomiske aktivitet med 45 pct. og så samtidig reduceret CO₂-udledningen med 13 pct. Og alene at tilskrive det spørgsmålet om udflytning af arbejdspladser, vil jeg mene er en meget, meget forsimplet fremstilling.

Kl. 14:18

Formanden:

Her sluttede spørgsmål 2. Tak til hr. Per Clausen og tak til statsministeren for besvarelsene.

Det næste er spørgsmål 3 til indenrigs- og socialministeren fra fru Line Barfod.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 1963

3) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Vil ministeren som socialminister have ansvar for, at børn ikke lever i fattigdom i Danmark, og at der ikke er børn, som må gå sultne i seng?

Formanden:

Det er fru Line Barfod, der lægger ud med spørgsmålet.

Kl. 14:19

Line Barfod (EL):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren som socialminister have ansvar for, at børn ikke lever i fattigdom i Danmark, og at der ikke er børn, som må gå sultne i seng?

Kl. 14:19

Formanden:

Indenrigs- og socialministeren.

Kl. 14:19

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak for ordet. Som socialminister har jeg naturligvis et ansvar for at sikre, at udsatte børn i Danmark kan få hjælp, når de har behov for det, uanset hvad årsagen til dette behov måtte være. Det ligger mig meget på sinde, og jeg er meget optaget af at sikre gode opvækstvilkår for vores børn.

Personligt tror jeg ikke, at økonomiske ressourcer er det primære problem, hvis man ser bredt ud over gruppen af udsatte børn. Vi lever jo heldigvis i et veludbygget velfærdssamfund, hvor der tages hånd om borgere, som i kortere

eller længere perioder har brug for hjælp. Det har vi et socialt sikkerhedsnet til at sørge for. Derfor handler udsathed i dag i højere grad om mangel på sociale og kulturelle ressourcer – man kunne også kalde det social kapital.

Når børnene mangler social kapital, hænger det ofte sammen med, at de vokser op i familier, hvor forældrene har samme mangler. Det kan f.eks. skyldes misbrug, psykisk sygdom eller andre sociale vanskeligheder. Det er en af mine fornemste opgaver som socialminister at sikre rammerne for, at disse familiers ressourcer styrkes, ikke mindst for børnenes skyld. Som jeg sagde indledningsvis, handler det i høj grad om, at børnene får hjælp, når de har behov for det, gerne så tidligt som overhovedet muligt, og det handler om at hjælpe forældrene med de sociale vanskeligheder, som *de* kæmper med.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:20

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er rigtig glædeligt, hvis vi har fået en socialminister, som faktisk mener, at socialministeren har et ansvar. Det er noget nyt for den her regering, og det synes jeg er glædeligt. Derfor vil jeg gerne høre lidt mere konkret om det. Ministeren talte om, at børn, der har brug for hjælp, skal have hjælp.

Sidste uge fik vi et brev fra to piger, hvis mor er på starthjælp, som altså lever i fattigdom, og pigerne skrev til os, at de gerne ville fortælle lidt om deres dagligdag. De skrev bl.a., og jeg citerer:

Vi må ofte gå sultne i seng og har den fornemmelse af sult og frygt, frygt for, hvad næste dag vil bringe.

Hvad er det helt konkret for en hjælp, som socialministeren kan give de her to piger for at sikre, at de ikke fremover skal gå sultne i seng?

Kl. 14:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:21

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen i udgangspunktet anerkender jeg naturligvis, at der er nogle familier, som kan have svært ved at få enderne til at mødes økonomisk af mange forskellige årsager. Og derfor er der i serviceloven ikke alene mulighed for, men altså også pligt til at træde til i de tilfælde, hvor forældrene ikke magter at løfte deres opgave med at

varetage den primære omsorg for deres børn. Men vi bliver altså nødt til at holde fast i perspektiverne i den her debat, for jeg reagerer på det her generelle billede, som spørgeren med det brev i hånden forsøger at tegne af en masse forarmede familier, der ikke har råd til mad på bordet, og en regering, der er ligeglad. Det er en fordrejning af virkeligheden.

Regeringen har de sidste 7 år sat en lang række initiativer i gang for netop at støtte socialt udsatte grupper, og lad mig blot nævne: »Det fælles ansvar«, »Det fælles ansvar II«, en behandlingsgaranti til alkohol- og stofmisbrugere, »Nye veje til arbejde«, »En ny chance til alle«, »Lige muligheder«, to omfattende psykiatraftaler og hjemløsestrategien.

Kl. 14:23

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg synes, det bliver lidt mærkeligt, for nu står ministeren og læser en masse ting op. Det gjorde den tidligere minister også; man kunne læse en masse ting op om, hvad man syntes man havde gjort. Men jeg hørte ikke noget som helst konkret i forhold til de her to piger, der skriver til os, at de må gå i seng med følelsen af både sult og af at være bange for, hvad det er, der kommer til at ske for dem næste dag, og som også beskrev, hvordan de aldrig kommer på ferie og ikke har mulighed for at deltage i det almindelige liv, som børn ellers har i Danmark. Hvad er det, ministeren helt konkret kan gøre her? Ministeren henviser til serviceloven. Hvad er det, ministeren helt konkret mener at hun kan gøre med serviceloven i hånden? Hvad er det så, ministeren konkret kan sige til de her to piger, altså: Det her vil jeg gøre, for at I ikke fremover risikerer at skulle gå sultne i seng?

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Spørgeren stiller jo konkrete spørgsmål til, hvad der bliver gjort, og jeg svarer helt konkret på spørgsmålene, at der er taget en række initiativer forbandt med en større investering; der er sat masser af kroner af til de her initiativer, og der er gode resultater af initiativerne. Og selvfølgelig er vi også nødt til at fokusere på, at det

er afgørende, at det er kommunerne, som jo efter serviceloven har pligt til at iværksætte den nødvendige støtte til børn, som har behov for støtte, uanset årsagen hertil.

Kl. 14:24

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:24

Line Barfod (EL):

Jeg hørte godt, at ministeren talte om initiativer i forhold til hjemløse, initiativer i forhold til alkoholbehandling osv., men de her børn har ikke problemer med, at de er hjemløse – de har heldigvis et sted at bo. De har ikke problemer med, at deres mor drikker; det er et problem, at hun er syg, men hun drikker ikke, så det er ikke alkoholbehandling, der skal til. Deres konkrete problem er, at deres mor er på starthjælp, fordi hun er syg og ikke kan komme i arbejde, og derfor er der ikke penge nok til at købe mad for.

Kommunen må ikke med serviceloven i hånden eller med nogen anden lovgivning i hånden give den familie ekstra penge. Jeg ved godt, at der er nogle kommuner, der bryder loven, fordi de ikke kan lide at se på, at der er børn, der sulter, og så giver de dem madkuponer og sikrer på andre måder, at børnene ikke sulter. Men de må ikke, det er ikke det, der ligger i lovgivningen. Og derfor vil jeg gerne høre igen: Hvad er det, ministeren konkret kan gøre for, at de her to piger ikke går sultne i seng? Det er et helt konkret spørgsmål, der ikke drejer sig om hjemløse, alkoholikere eller andre, men om, hvad ministeren kan gøre for, at de ikke kommer til at gå sultne i seng igen.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

I udgangspunktet siger spørgeren, at det ikke nødvendigvis er økonomiske ressourcer, som gør det, men omvendt siger spørgeren også, at her er der altså nogle forældre, som af økonomiske årsager ikke kan give deres børn mad. Så det er sådan lidt tosidet i forhold til spørgerens indlæg her om, hvad man konkret skal gøre ved det.

Ja, det bekymrer mig, hvis der er børn, der vokser op i familier, som ikke formår at tage vare på dem, og derfor er det altså også afgørende, at kommunerne har fokus på at træde til med hjælp til de børn, som har behov for det.

Men spørgeren er meget fokuseret på økonomien og på, at årsagen til, at familien ikke spiser mad om aftenen, åbenbart er, at man er på en kontantydelse. Og der må jeg altså henvise til, at den diskussion om kontantyndelser ligger ovre på beskæftigelsesministerens ressortområde – altså den diskussion, hvor spørgeren ensidigt vil debattere fattigdom som et spørgsmål om kroner og øre. Jeg mener, det er meget forkert kun at tale om fattigdom som et spørgsmål om kroner og øre, for fattigdom handler om så mange andre ting, og jeg har fokus på det, der hedder den sociale kapital, i forbindelse med at en forælder ikke tager vare på sit barn i forhold til at sørge for, at det får et måltid mad og kan gå mæt i seng.

Kl. 14:26

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til indenrigs- og socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 1967

4) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Når der ifølge de seneste opgørelser er sket en stigning i antallet af bordeller og noget også tyder på en stigning i prostitution, hvilke initiativer vil ministeren da tage i brug for at nedbringe antallet af prostituerede i Danmark?

Kl. 14:28

Formanden:

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:27

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Når der ifølge de seneste opgørelser er sket en stigning i antallet af bordeller og noget også tyder på en stigning i prostitution, hvilke initiativer vil ministeren da tage i brug for at nedbringe antallet af prostituerede i Danmark?

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

mann):
Jeg skal først og fremmest påpege, at det ikke fremgår af spørgsmålet, hvilke opgørelser der henvises til, men jeg formoder, at der er tale om rigspolitiets seneste rapport om indsatsen mod

kvindehandel og rufferi, som viser en stigning i antallet af bordeller.

Politiet vurderer selv, at opgørelsen er behæftet med nogen usikkerhed, idet politikredsene har konstateret, at der løbende åbnes og lukkes bordeller i de enkelte kredse. Yderligere mener rigspolitiet ikke, at antallet af prostituerede stiger. Det bekræftes også af Servicestyrelsens tal, som viser en stabilisering for næsten alle prostitutionsformer.

Når det er sagt, vil jeg pointere, at regeringen finder det afgørende, at vi får nedbragt antallet af prostituerede, og regeringen gør da også allerede en stor indsats for mennesker i prostitution. Med anbefalingerne i »Et andet liv«, regeringens handlingsplan fra 2005, blev det muligt at iværksætte en helhedsorienteret indsats over for den enkelte prostituerede, der tager højde for de komplekse problemstillinger, som vedkommende slås med. Kompetencecenter Prostitution laver bl.a. socialt opsøgende arbejde over for prostituerede med henblik på at støtte og rådgive prostituerede, der er aktive, samt prostituerede, der ønsker at forlade prostitution.

Evalueringen af »Et andet liv«, som for nylig er udarbejdet, peger dog yderligere på nogle udviklingsområder, som jeg ønsker at se nærmere på, bl.a. er det vigtigt, at vi ved noget mere om de prostitueredes egne ønsker til indsatsen og deres behov og levevilkår.

Kl. 14:28

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:29

Yildiz Akdogan (S):

Jeg vil starte med at sige, at det er korrekt, at det drejer sig om rigspolitets rapport, og det beklager jeg ikke er indgået i spørgsmålet.

Men grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål, er også, at jeg undrer mig lidt over rapportens indhold. For det er korrekt, at siden politiets indsatsplan, som alene går tilbage til 2006, mod kvindehandel og rufferi, er der sket en langsom optrapning af politikredsenes indsats mod prostitutionens bagmænd. Og ifølge netop den her rapport fra rigspolitiet om indsatsen i 2008 er politiets indsats mod kvindehandel og rufferi også øget i 2008, plus at politikredsene har brugt 17 pct. flere årsværk i forhold til tidligere år.

Men samtidig er antallet af bordeller steget med 11 pct. Det vil så sige, at der er kommet 52 nye til. Og det kan undre mig lidt, når politiet siger, at antallet af prostituerede ikke er steget,

mens antallet af bordeller er steget. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen. Så jeg vil høre, hvad ministerens kommentar er til det her. Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at ændre det her billede ud over at se på evalueringsrapporten fra »Et andet liv«?

Kl. 14:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:30

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er glad for, at spørgeren også sætter tal på, for det er naturligvis væsentligt, når vi taler om antallet. Jeg synes stadig væk, at det er væsentligt at have sig for øje, som jeg også sagde i mit første svar, at politiet jo selv vurderer, at opgørelsen altså er behæftet med nogen usikkerhed, idet politikredsen har konstateret, at der løbende åbnes og lukkes bordeller i de enkelte kredse. Antallet i 2006-2007 var opgjort til 5.567 personer, og det er korrekt, at antallet i 2007-2008 er opgjort til 5.669 personer. Så det er den størrelsesorden, vi taler om.

Der må jeg igen sige, at regeringen jo har taget en række initiativer, som generelt skal styrke indsatsen over for de personer. Og jeg mener i det hele taget, at hvis den prostituerede ønsker at træde ud af prostitutionen, er der hjælp at hente til at komme i gang med et meningsfyldt erhverv.

Kl. 14:31

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:31

Yildiz Akdogan (S):

Ministeren har svaret på mit spørgsmål, men indholdet af den indsats, som ministeren prøvede at komme med i sit svar, kunne jeg ikke rigtig følge med i, så det vil jeg egentlig gerne høre lidt mere om.

Men jeg vil også sige, at netop rigspolitiets rapport og i øvrigt også evalueringen fra ministeriets egne embedsfolk, viser, at der ikke er sket den store ændring som sådan.

Jeg vil egentlig gerne igen prøve at referere til rigspolitiets rapport. For på den ene side er det korrekt, at der er sket en stigning i indsatsen, hvad mandskab angår, og der er også sket en svag stigning i antallet af sigtelser. Det er jo en positiv proces, kan man sige. Der er f.eks. sidste år blevet rejst 30 sigtelser for overtrædelse af straffelovens § 262 om menneskehandel, der er rejst 51 sigtelser for rufferi, og der er rejst 3 sig-

telser for overtrædelse af straffelovens § 229 om såkaldt mellemmandsvirksomhed.

Men når det er sagt, er det på den anden side også lidt interessant, at man kan se, at der ikke rigtig er sket en udvikling i de fældende afgørelser, dvs. fældende domme, bøder, tiltaleforhold eller andet. Så igen vil jeg sige: Det skal også ses i lyset af, at antallet af bordeller er steget. Og det kan jeg ikke få til at hænge sammen så jeg vil egentlig gerne lige referere til ...

Kl. 14:32

Formanden:

Ministeren skal svare. Der er mulighed for at supplere bagefter.

Ministeren.

Kl. 14:33

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for det. Jeg er jo nødt til at pointere, at jeg er indenrigs- og socialminister og svarer ud fra mit ressortområde. Og de spørgsmål, som spørgeren er meget optaget af, handler altså om antallet af straffe, der er givet, og det hører under justitsministerens ressort.

Til gengæld vil jeg naturligvis gerne uddybe det, jeg også talte om i mit første og delvis også i mit andet svar, nemlig hvad det så er, man gør for at hjælpe prostituerede ud af det miljø. Og selve indsatsområderne i handlingsplanen er dem, jeg lige som kan orientere spørgeren om, netop om det opsøgende arbejde på massageklinikker, gratis psykologhjælp, rådgivning til prostituerede, rådgivning og vejledning af kommunerne, vidensproduktion og efteruddannelse. Alt sammen sker inden for en økonomisk ramme på 12,4 mio. kr. årligt, vel at mærke på en permanent årlig bevilling.

Så det er det ressortområde, jeg kan svare vedrørende.

Kl. 14:34

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:34

Yildiz Akdogan (S):

Nu sagde ministeren selv, at hun godt kunne tænke sig at lave en helhedsindsats på området. En helhedsindsats må jo også indebære, at man går efter at se på, hvordan det ser ud med sigtelserne. Nu har man jo afsat x antal millioner kroner, som ministeren sagde. Og det her skal jo være et helt billede, der skal ikke kun tænkes på det sociale, der er jo mere end det.

Men jeg vil egentlig gerne gå tilbage til det, ministeren selv nævnte med at hjælpe de prosti-

tuerede ud af prostitution. Der vil jeg egentlig gerne spørge: Kunne ministeren måske overveje lidt alternative forslag? F.eks. har Socialdemokratiet foreslået frit lejde til prostituerede, der ønsker at komme ud af det. Er det et instrument, ministeren kunne overveje måske at tænke ind i det for at hjælpe de her kvinder?

Kl. 14:34

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:34

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

mann):
Lad mig starte med at sige, at jeg anerkender, at arbejdet med at løse den her udfordring naturligvis også sker i samarbejde med den samlede regering.

Med hensyn til de midler, der skal til for at støtte de prostituerede til at komme ud af prostitutionen, har jeg, som allerede nævnt, underholdt med den her række af initiativer, som er taget, og som generelt skal styrke indsatsen over for det.

Hvad angår ønsket om at give frit lejde, kan jeg meget, meget klart sige, at regeringen altså absolut ingen planer har om at undtage visse grupper fra reglerne om sort arbejde. Sort arbejde er ulovligt, og regeringen har indført skærpede sanktioner over for sort arbejde netop for at begrænse det. De skærpede sanktioner er et led i regeringssamarbejdet for at stoppe sort arbejde og for at stoppe misbrug af sociale ydelser. Derfor kan jeg hermed sige, at det altså er nogle helt andre midler, som skal til for at støtte de prostituerede til at komme ud af deres prostitution. Og det har jeg redegjort for med initiativerne i den her handlingsplan.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Vi siger tak til fru Yildiz Akdogan.

Den næste spørger er fru Mette Frederiksen. Spørgsmålet er også til indenrigs- og socialministeren.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 1971

5) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Er ministeren enig med Socialdemokraterne i, at det er dybt problematisk, at antallet af danskere, der lever i fattigdom, er steget igennem de senere år?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:36

Mette Frederiksen (S):

Tak for det, og spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med Socialdemokraterne i, at det er dybt problematisk, at antallet af danskere, der lever i fattigdom, er steget igennem de senere år?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:36

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

mann):
Ja, jeg er enig i, at det er dybt problematisk, at nogle mennesker overhovedet lever udstødt af vores samfund. Det må og skal vi sætte massivt ind over for, og derfor bør vi lægge alle kræfter i at modvirke enhver form for social udstødelse, uanset hvad årsagen til det måtte være. Det har regeringen også gjort.

Jeg vil gerne her fremhæve, at det faktum, at Danmark er det OECD-land, hvor den mindste del af befolkningen er i lavindkomstgruppen, på ingen måde har svækket regeringens vilje til at styrke den sociale indsats. I et bredt samarbejde med Folketingets partier er der over en årrække iværksat konkrete initiativer, som har særlig fokus på de mest udsatte grupper.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:37

Mette Frederiksen (S):

Jeg er faktisk lidt i tvivl om, om jeg skal takke ministeren for den her besvarelse, for det er jo bemærkelsesværdigt, at en socialminister først erkender eller indrømmer eller tilkendegiver – alt efter temperament – at ministeren finder det problematisk, at der er sket en stigning i antallet af danskere, der lever i fattigdom, hvorefter ministeren så i samme åndedrag tilkendegiver, at alle kræfter skal sættes ind for at bekæmpe social udstødelse, og derefter, til trods for at vi kan se, at antallet af danskere, der lever i fattigdom, er støt stigende igennem de senere år, siger ministeren, at alle kræfter er lagt i og regeringen har gjort, hvad der skulle gøres.

Derfor bliver jeg jo nødt til at spørge ministeren, om ministeren mener, at alle muligheder er udtømt. Har regeringen brugt alle værktøjer i værktøjskassen? Er den nytiltrådte socialminister tilfreds med, at antallet af danskere, der lever i fattigdom i Danmark, er steget igennem de

senere år? Er ministeren tilfreds med den indsats, som regeringen har ydet indtil nu? For hvis ministeren er tilfreds med indsatsen, er det da en falliterklæring ud over det sædvanlige, når vi kan se, at der til stadighed kommer flere danskere i fattigdom. Og fattigdom er under alle omstændigheder et problem, men det, der er vores allerstørste problem i Danmark lige nu – synes vi Socialdemokrater, når man taler om fattigdom – er, at vi kan se en stigning i antallet af børn, der lever i fattigdom. Det vil sige, at vi kan se en stigning i antallet af børn, der lever i en hverdag, der er præget af mangler, der er præget af, at man ikke kan komme til fritidsaktiviteter, at man ikke kan gøre det, ens klassekammerater kan gøre, at man hele tiden bliver begrænset i sine udfoldelsesmuligheder.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for det. Den forrige spørger cirklede rundt om det samme emne. Jeg er nødt til igen at fokusere på, at fattigdom i min verden i hvert fald ikke forstås som det entydige begreb, som spørgeren her prøver at mane frem. Man kan tale om økonomisk fattigdom, man kan tale om kulturel fattigdom, man kan tale om social fattigdom, og det er også derfor, at det er helt misforstået entydigt kun at tale om fattigdom i forbindelse med tal. Det virker, som om at det er der, oppositionen gang på gang ønsker at dreje en diskussion om fattigdom hen, nemlig som værende et økonomisk begreb.

Der står jeg som socialminister og indenrigsminister og siger: Ja, jeg anerkender, at der er familier, som kan have svært ved at få enderne til at mødes økonomisk. Men dér, hvor vi skal holde fast i perspektiverne i hele debatten, er i forbindelse med, at oppositionen gang på gang forsøger at skabe et billede af en masse forarmede familier, som ikke har råd til mad, og en regering, som ingenting gør.

Jeg har i det foregående svar redegjort for en hel masse initiativer, som bestemt også rækker ind i det kommende år, og som spørgeren jo selv er en aktiv del af sammen med regeringspartierne, når vi udmønter satspuljer, hvor det lige præcis har det fokus. Så naturligvis sidder vi ikke tilbage og siger, at alt er gjort. Vi er i gang, og vi er konstant i gang.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:41

Kl. 14:41

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil gerne have lov til at mane i jorden, at der er nogen som helst fra oppositionen, der forsøger at fremmane et billede af en masse forarmede familier. Men når jeg tillader mig at bruge spørgetiden i Folketinget i dag, er det jo, fordi der igen er kommet nye rapporter, der dokumenterer, at der er en stigning i antallet af fattige danskere, og ja, de er fattige i økonomisk forstand. Man kan bruge mange timer på at diskutere forskellige fattigdomsdefinitioner. Der er også nogle, der mener, at åndelig fattigdom er et problem – også i den politiske verden. De diskussioner kan vi tage på et andet tidspunkt.

Det, jeg beder socialministeren, den nye socialminister, om at forholde sig til i dag, er, om man som socialminister synes, at det er et problem, at antallet af danskere, der lever i økonomisk fattigdom, er stigende, når vi eksempelvis ved, at en af konsekvenserne af den økonomiske fattigdom er, at der er flere og flere danskere, der bliver sat på gaden, fordi de ikke længere har råd til at betale deres husleje.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:42

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg bliver i den nødt til at fastholde, at jeg står her i egenskab af indenrigs- og socialminister. Jeg skal ikke stå her og debattere et begreb, som oppositionen er meget optaget af at fokusere på, og som handler om økonomisk fattigdom.

Ja, jeg er bekymret over, at der er en gruppe borgere, som af mange forskellige årsager ikke har mulighed for at udnytte samfundets mange muligheder, om det skyldes psykisk sygdom, misbrug osv. Det kan have mange årsager, og derfor holder jeg som socialminister fokus på personer, som er socialt udsatte, og jeg bidrager ikke til en fattigdomsdiskussion ensidigt handlende om økonomi.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:43

Mette Frederiksen (S):

Men det må bekymre, hvis socialministeren ikke kan se, at der ofte er en sammenhæng mellem

knappe økonomiske ressourcer og graden af socialt udsathed, for det, en række undersøgelser både viser og dokumenterer, er, at hvis man eksempelvis som barn vokser op i en familie, hvor der er meget, meget knappe økonomiske ressourcer, er det sværere for barnet eksempelvis at gå til fritidsaktiviteter. Og vi ved også fra andre udsatte grupper, at hvis der er meget knappe økonomiske ressourcer, kan det eksempelvis betyde, at man ikke kan komme til tandlægen, at man ikke har råd til at købe medicin, og at man i værste fald måske bliver smidt ud af sit lejemål, fordi man ikke har råd til at betale huslejen. Derfor nytter det altså ikke noget, at socialministeren ikke vil være med til at diskutere økonomi, for vi ved, at der er en meget, meget tæt sammenhæng mellem økonomisk fattigdom og graden af socialt udsathed.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen lad mig omformulere spørgsmålet en anelse, så vi i det mindste kan holde fokus på det område, jeg nu engang er minister for. For er det muligt i et moderne samfund at opnå sådan en social sammenhængskraft, anerkendelse og inklusion uden en vis grad af økonomisk ligestilling? Nej, det forestiller jeg mig egentlig ikke at det er. Og det er jo netop også det, der er kendetegnende for hele vores danske samfund, nemlig at vi har et opfattende system, dels af indkomstoverførsler, dels af serviceydelser, som alle har adgang til. Og hvor indkomstoverførslesgrundlag, bidrager serviceydelserne jo netop generelt til en styrkelse af den enkeltes personlige ressourcer, og herigennem bliver adgangen til såvel det sociale fællesskab som til arbejdsmarkedet i det hele taget forbedret for den enkelte borger.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Mette Frederiksen. Det var slut på spørgsmål 5.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til indenrigs- og socialministeren, men af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 1980

6) Til indenrigs- og socialministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvordan mener ministeren at problemet med de 6.000 faldefærdige huse skal løses?

Skriftlig begrundelse

Rundtomkring i Danmarks landsbyområder står 6.000 faldefærdige huse, der er rene ruiner, som forhindrer områderne i at udvikle sig. Derfor foreslog Socialdemokraterne i finanslovsforslaget for 2009, at der skulle afsættes 25 mio. kr. til nedrivning af disse bygninger.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen. Værsgo.

Kl. 14:45

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Mit spørgsmål lyder: Hvordan mener ministeren at problemet med de 6.000 faldefærdige huse skal løses?

Begrundelsen for spørgsmålet er, at der rundtomkring i Danmarks landsbyområder står 6.000 faldefærdige huse, der er rene ruiner, og som forhindrer områderne i at udvikle sig. Derfor foreslog Socialdemokraterne i finanslovsforslaget for 2009, at der skulle afsættes 25 mio. kr. til nedrivning af disse bygninger.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:45

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak for det. Regeringen er fuldstændig enig i, at det skal være attraktivt at bo og arbejde i alle områder af Danmark, og samtidig anerkender regeringen, at der er et problem med dårlige boliger i yderområderne. Der er ingen tvivl om, at der er et stort behov for at rydde op mange steder, hvor tomme boliger og driftsbygninger står og forfalder. Det er en negativ spiral, og den skal vi have vendt. Regeringen har derfor allerede taget initiativer, som er velegnede til at løse problemerne med de faldefærdige boliger på landet.

Først vil jeg nævne den ændring af byfornyelsesloven, som trådte i kraft den 1. juli 2008. Her fik kommunerne en række efterspurgte instrumenter, som har forbedret deres handlemulighe-

der over for de allerdårligste boliger på landet. Med byfornyelsesloven i hånden kan kommunerne nu vælge det instrument, som passer bedst til den konkrete situation. Det kan være støtte til istandsættelse, det kan være påbud om nedrivning, og det kan være støtte til nedrivning efter aftale med ejeren. Endelig kan kommunerne opkøbe faldefærdige huse med henblik på at rive dem ned eller få sat dem i stand.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:46

Lennart Damsbo-Andersen (S):

For så vidt er jeg jo glad for, at det er et nogenlunde positivt svar, men når jeg rejser spørgsmålet, er det jo med baggrund i, at der rent faktisk ikke er afsat midler nok til at gøre det her for.

Det er ganske rigtigt, som ministeren siger, at vi her i Folketinget har vedtaget en lov, der gør, at kommunerne har bedre mulighed for at sætte nogle ting i værk. I forbindelse med det er der afsat 12,5 mio. kr. fra statens side til at gå ind og være medfinansierende på det her.

Det, som vi foreslår fra Socialdemokratiets side, er, at man i stedet for kun at bruge 12,5 mio. kr. lægger 25 mio. kr. oveni, så man på den måde kan gøre en bedre indsats, netop fordi der står de mange huse derude omkring og kommunerne – det ved vi – har begrænsede midler til at foretage opkøb og nedrivning osv.

Vi har så i dagspressen kunnet læse, at hr. Erling Bonnesen fra Venstre har udtalt, at han mener, at det er på tide, at der bliver sat nogle flere penge af til det her område, og han har så nævnt et tocifret millionbeløb, som svarer meget godt til det, som vi fra Socialdemokratiets side har foreslået. Mener ministeren ikke, at det var på tide, at vi satte noget mere i gang?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:48

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Lad mig lige slå fast, at der altså på finansloven for 2009 er afsat i alt 297,5 mio. kr. til byfornyelse, hvoraf de 224,5 mio. kr. kan anvendes til bygningsfornyelse, dvs. både istandsættelse og nedrivning af boliger. Midlerne fordeles til kommunerne efter en objektiv fordelingsnøgle, som afspejler den enkelte kommunes relative andel af byfornyelsesbehovet. Den ramme, som den enkelte kommune får stillet til rådighed, kan kom-

munen efter eget valg anvende til den type byfornyelsesaktiviteter og den type beboelsesejendomme, som kommunen nu måtte ønske. Så alle kommuner, som ønsker det, kan altså få del i de her midler.

Men det er ikke alle kommuner, som ønsker at modtage byfornyelsesmidler, og det er heller ikke alle kommuner, som udnytter de midler, kommunerne får stillet til rådighed. For ligesom at sikre, at hele byfornyelsesrammen alligevel bliver brugt hvert år, får andre kommuner, som ønsker at anvende flere midler, så mulighed for at overtage de her ubrugte midler. Det ser jeg som et udtryk for, at rammen er ganske passende, måske nærmest for stor.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:49

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen nu snakker vi ligesom om hver vores, i hvert fald fra hver vores verdenshjørne, for når jeg står ude på landet og kigger på en bolig, der er faldefærdig og klar til nedrivning, er de 224 mio. kr., som ministeren taler om, jo ikke penge, som jeg kan få andel i. De kan jo kun bruges inden for et byskilt, og jeg vil sige, at de her 6.000 boliger for en stor del ligger uden for byskiltene i Danmark, og der er ikke nogen midler til dem. Der findes ikke de her midler.

Ministerens forgænger var ude med det samme budskab allerede her i starten af april måned, nemlig at man havde 225 mio. kr. – det er nogenlunde det samme – som man kunne bruge, og hvis ikke jeg er helt tosset, og det vil jeg nødvendigvis have skyld for, vil jeg sige, at det jo er for fejlet at tro, at de her penge kan anvendes uden for byskiltene i Danmark. Det her problem handler om de boliger, der ligger ude på landet, hvor der er faldende bosætning, og hvor folk har problemer med, at deres naboers huse forfalder.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:50

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen som nævnt før er det jo alle kommuner, som kan få andel i de her penge, som også kan anvendes til dårlige boliger. Så det er altså kommunernes opgave at prioritere den indsats. Ensidigt at fokusere kun på en lille del, der ligger uden for et byskilt, ser jeg som en snæver foku-

sering på et stort område, som handler om byfornyelse, og som handler om kommunernes midler til at håndtere den udfordring, der er der.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:51

Lennart Damsbo-Andersen (S):

O.k., så er vi jo ved at være fremme ved sagens kerne her. De 224 mio. kr. kan bruges inden for byskilte i bymæssige bebyggelser til bydelsrenoveringer osv., og det er jo fint. 12,5 mio. kr. er der sat af til at renovere og nedrive og hjælpe med kondemnering af bygninger på landet, hvor man har problemet med de faldefærdige huse, som kommunerne ikke har mulighed for at gå ind og gøre noget ved. Det er jo det, der bliver efterspurgt, ikke bare af Socialdemokraterne, men også af hr. Erling Bonnesen, som er Venstre-mand og i øvrigt, tror jeg, ordfører på det kommunale område.

Mener ministeren ikke, at det er på tide, at vi tager fat i den del, altså glemmer de 224 mio. kr. og så fokuserer lidt mere på den del, der ligger uden for byskiltene i Danmark?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:51

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Det kan godt være, at spørgeren har ret i, at vi taler forbi hinanden. Det skulle undre mig meget, for når vi taler om hele den store pulje af penge, som kommunerne har del i, har jeg vanskeligt ved at se, at de penge ikke kan bruges til en effektiv indsats for at få ryddet op de mange steder, hvor der står tomme boliger og driftsbygninger og forfalder.

Hvis spørgeren ikke mener, at det har været et fyldestgørende svar angående den store pulje, der er til det område, skal jeg gerne få det belyst nærmere på et senere tidspunkt.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren og tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Jeg kan ikke se, at fru Sophie Hæstorp Andersen er dukket op til det næste spørgsmål, spørgsmål 7, og så bortfalder spørgsmålet.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 1989

7) Til indenrigs- og socialministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Synes ministeren, det er rimeligt, at lejerne endnu en gang må opleve huslejestigninger som følge af regeringens forårspakke 2.0, hvor der indføres moms på ejendomsadministration og viceværter?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så går vi videre til spørgsmål 8. Det er af fru Line Barfod, og det er også til indenrigs- og socialministeren.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 1964

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Hvilke initiativer vil ministeren som socialminister tage over for de mange tusinde, der bliver arbejdsløse i denne tid og risikerer at måtte gå fra hus og hjem, så de og deres børn kommer til at stå uden tag over hovedet?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:53

Line Barfod (EL):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvilke initiativer vil ministeren som socialminister tage over for de mange tusind, der bliver arbejdsløse i denne tid og risikerer at måtte gå fra hus og hjem, så de og deres børn kommer til at stå uden tag over hovedet?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:53

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak. Da spørgsmålet er stillet til mig som socialminister, tillader jeg mig at forstå det således, at spørgeren primært tænker på spørgsmålet om, hvordan vi begrænser antallet af udsættelser, og at der således ikke alene tænkes på personer, der bliver arbejdsløse, men altså også på personer, som af andre grunde ikke får betalt deres husleje til tiden.

Spørgsmålet om udsættelse af lejere er en problemstilling, som regeringen har arbejdet med et stykke tid, og som jeg som ny minister naturligvis også tager særdeles alvorligt. Arbejdet er senest mundet ud i den indsats, som blev vedtaget af et enigt Folketing her den 2. april, og indsatsen består af en række konkrete initiativer, som skal forhindre udsættelse af lejere, som ikke har betalt deres husleje. Et vigtigt element i denne indsats er at få kommunerne tidligere på banen, end det er muligt i dag. Lovændringerne, som vi her har behandlet, træder i kraft allerede den 1. juni, så man kan sige, at effekten af vores indsats selvsagt ikke kan ses endnu.

Forleden offentliggjorde Domstolsstyrelsen den nyeste statistik for antallet af udsættelse af lejere, og tallene viser ganske rigtigt, at antallet af udsættelser desværre er steget fra 2007 til 2008, og således kan vi jo være enige om, at den her indsats er nødvendig. Folketinget har allerede tidligere givet kommunerne en række redskaber, som kan bruges for at forebygge udsættelser. F.eks. har en kommune allerede i dag pligt til at reagere, når en børnefamilie sættes ud. Og på den baggrund har flere kommuner allerede – og faktisk med et godt resultat – gjort en særlig indsats for at forebygge de her ulykkelige sager.

For at sikre, at alle kommuner har kendskab til både de eksisterende og de nye redskaber, som er til rådighed, så er ministeriet faktisk i gang med at udarbejde materiale til vejledning af kommunerne i de her sager.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 14:55

Line Barfod (EL):

Der er ligesom to situationer, hvor familier kan komme til at stå uden tag over hovedet. Det er dels, når de bor til leje og ikke kan betale huslejen og så bliver sat ud. Dels kan de have en ejerbolig, hvor de ikke længere kan betale på de lån, de har i den, og så kommer huset eller ejerlejligheden på tvangsauktion. I begge situationer er det jo dybt ulykkeligt, og vi risikerer at ende med nogle familier, der kommer ud i en voldsom social nedtur.

Jeg synes, det er fint, at kommunerne skal på banen for at se på, hvad der kan gøres, men spørgsmålet er, om ministeren vil give dem nogle redskaber. I dag må kommunen jo ikke gå ind at hjælpe, f.eks. hvis en familie ikke har råd til at betale husleje. Hvis det er en familie, der er ble-

vet ramt af arbejdsløshed og så ikke længere har råd til at betale, må kommunen jo ikke gå ind at hjælpe dem økonomisk. Der er spørgsmålet: Hvad gør vi så?

Jeg har oplevet familier, hvor det, de fik at vide fra kommunen, var, at den hjælp, de kunne få, var, at børnene kunne blive anbragt og forældrene kunne komme på herberg. Det er jo ikke særlig befordrende for et godt familieliv og for at undgå, at de kommer ud i en social nedtur. Der er faktisk en stor risiko for, at forældrene ikke kommer i arbejde igen, men bliver fastlåst i en socialt udsat situation. Derfor vil jeg høre, om ministeren har sat gang i noget arbejde eller påtænker at sætte gang i noget arbejde for at sikre, at vi ikke kommer til at stå med en stor gruppe af familier, som kommer ud i store sociale problemer, alene fordi de er blevet ramt af arbejdsløshed og derfor mister deres bolig og så ikke har andre muligheder

Kl. 14:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:57

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Som jeg startede med at svare, har vi jo netop vedtaget nye initiativer i april måned, som træder i kraft den 1. juni, og det er altså min klare forventning, at de her netop vedtagne initiativer vil få en positiv effekt og vil reducere antallet af de her sager.

Vi lader det ikke blive ved det, for som led i satspuljeforhandlingerne er det også blevet aftalt, at udviklingen inden for udsættelser og udsættelsestruede lejes økonomi også er noget, der løbende vil blive fulgt. Så vi vil i det hele taget følge udviklingen på området generelt gennem Domstolsstyrelsens årlige statistik over de her sager.

I 2010 vil vi også iværksætte en forskningsmæssig undersøgelse med henblik på at vurdere effekten af den her indsats og på den baggrund igen vurdere, om det fortsat vil være nødvendigt at igangsætte yderligere tiltag på det område.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 14:58

Line Barfod (EL):

At følge udviklingen, og i 2010 vil man sætte gang i noget forskning osv. – det hjælper jo altså ikke i forhold til, at det er nu og her, at 1.000

mennesker om ugen bliver fyret, mister deres arbejde. En stor del af dem risikerer vi kommer til at stå i en situation, hvor de ikke kan betale deres husleje eller udgifterne på deres ejerbolig.

Vi oplevede krisen i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, hvor mange, mange tusind familier måtte gå fra hus og hjem, og hvor det altså har taget årevis at prøve at rette op på de problemer, der blev skabt dengang. Har ministeren slet ikke nogen konkrete initiativer til at undgå, at vi kommer til at stå i den samme situation i den nye krise? Her taler jeg ikke om initiativer, der går ud på at følge udviklingen, eller at vi sætter gang i noget forskning næste år osv., men nogle konkrete bud på, hvad vi gør for, at de her familier ikke skal gå fra hus og hjem, og for, at vi ikke kommer til at stå med splittede familier og mennesker, der kommer til at ryge ud af arbejdsmarkedet.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:59

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Det er lidt tankevækkende, at jeg gang på gang får spørgsmålet: Hvad gør vi? Allerede i mit første svar fortæller jeg, hvordan vi i Folketinget i bred enighed har vedtaget initiativer, som træder i kraft den 1. juni. Så det er da tankevækkende, at jeg skal bruge kostbar taletid på at gentage og gentage og gentage, hvad vi allerede har gjort, hvad der er sat i søen, og som vi forventer en rigtig masse positive resultater af. Jeg er sikker på, at den her tidligere inddragelse af kommunerne i de her huslejerestancesager vil kunne afværge en del udsættelser.

Mange udsatte lejere tilkendegiver generelt, at det kan være svært at holde styr på økonomien. Så i forhold til den her gruppe vil vi kunne nå langt, hvis kommunen på et tidligere tidspunkt bliver inddraget og kan hjælpe med råd og vejledning om forskellige redskaber netop for bedre at kunne håndtere f.eks. de løbende betalinger af regninger, øget anvendelse af PBS osv. Det er jo lige præcis de initiativer, der er i det lovforslag, som vi jo netop med stor grøn plade med jastemmer har vedtaget.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod i sidste omgang.

Kl. 15:00

Line Barfod (EL):

Jo, men det er fint med rådgivning og vejledning – det har jeg selv talt for i årevis – men det hjælper jo kun, hvis problemet er, at folk ikke har styr på at få betalt, hvis det er, fordi folk har brug for noget rådgivning om, hvordan de sikrer, at der er penge til at betale husleje hver måned. Det hjælper jo ikke, hvis folk rent faktisk ikke har pengene, fordi de er blevet arbejdsløse.

Hvis man har sat sig i en bolig, ud fra at man havde to indtægter til at betale boligudgifterne, og man så bliver arbejdsløs, så er der simpelt hen ikke penge til at betale boligudgiften. Hvad gør vi så? Er svaret så, at vi ikke rigtig kan gøre noget? Kommunen kan se på sagen, men har ingen muligheder for at gøre noget, for den må ikke gå ind at hjælpe økonomisk, og den kan ikke tilbyde nogen anden bolig, som er billigere, og så bliver det til, at forældrene kan komme på herberg, og børnene kan blive anbragt. Jeg går ud fra, at ministeren ikke mener, det er den optimale løsning; det er ikke det, vi burde se på.

Så igen: Har ministeren nogen som helst andre bud, end at kommunen skal rådgive og vejlede, og at vi ellers skal følge udviklingen og sætte noget forskning i gang næste år?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:01

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg kan mærke, at det er ved at være en tilbagevendende situation her, at spørgerne konstant gerne vil fokusere på de økonomiske udfordringer i forhold til en familie, som måske lige pludselig står med én indtægt i stedet for to indtægter. Og ja, den øvrige regering og jeg er naturligvis bekymret over den stigning, vi ser i arbejdsløsheden, og i kølvandet på den internationale finanskrise, som desværre også her i landet har medført nedlæggelse af mange arbejdspladser, har vi jo netop taget en række initiativer, som også kan sætte gang i beskæftigelsen.

Som spørgeren ved, har SFI undersøgt, hvad der ligger bag de her udsættelser, og der er altså intet, som viser, at det skulle være loftet over en kontanthjælp eller en starthjælp, som skulle være årsagen til stigningen i antallet af udsættelser. Derfor tror jeg meget på de redskaber netop omkring håndteringen af ens hjemmeøkonomi også. I øvrigt skete den største stigning i antallet af udsættelser mellem 2002 og 2003, hvor vi slet

ikke havde noget kontanthjælpsloft. Det er blot en serviceoplysning.

Men lad mig igen understrege, at diskussionen om ydelser altså hører under beskæftigelsesministerens område.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren og tak til fru Line Barfod.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og socialministeren, og det er af fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 1972

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvad agter ministeren at sætte i værk for at imødekomme de stigende fattigdomsproblemer i Danmark?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:03

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad agter ministeren at sætte i værk for at imødekomme de stigende fattigdomsproblemer i Danmark?

Kl. 15:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og så er det ministeren.

Kl. 15:03

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak for spørgsmålet. Jeg ser det som en af mine absolutte kerneopgaver at bekæmpe social udstødelse, og her vil det være et svigt blot at overlade de svageste til passiv forsørgelse. Regeringen har derfor iværksat en lang række initiativer, som skal give mennesker på kanten af samfundet en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne særlig fremhæve handlingsprogrammet »Det Fælles Ansvar II« fra 2006. Handlingsprogrammet har et målrettet fokus, nemlig at hjælpe de svageste grupper i samfundet ud af deres isolation og øge mulighederne for en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der er tre indsatsområder. Den opsøgende, kontaktskabende og støttende indsats styrkes. Socialt udsatte grupper har brug for målrettet hjælp til dels at bryde ud af deres isolation, dels at få opbygget personlige, faglige og sociale kompetencer. Det handler også om flere indgan-

ge til arbejdsmarkedet. Virksomheder kan have brug for særlig hjælp, når de skal engagere socialt udsatte på arbejdspladsen. Og så til sidst skal den offentlige indsats mere målrettes den enkeltes behov og gives tæt på borgerne.

En anden væsentlig barriere for at komme ind på arbejdsmarkedet er dårlig sundhed og risikofyldt sundhedsadfærd, og derfor blev der med indgåelsen af satspuljeaftalen for 2009 afsat 33 mio. kr. til et sundhedsinitiativ målrettet socialt udsatte; der er afsat midler til tandklinikker, opsøgende sundhedsteam, gratis prævention osv.

Endelig er der jo altså ved udmøntningen af satspuljen, som det også er nævnt i et tidligere svar, afsat 500 mio. kr. til en hjemløsestrategi.

Det er en opstilling af alle de her væsentlige initiativer på området, som samlet set skal fjerne de barrierer, der kan være for at komme tættere på arbejdsmarkedet og tættere på selvforsørgelse.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:05

Mette Frederiksen (S):

Tilhørerne, der lytter på det svar fra ministeren, må jo næsten blive helt forpustede. Jeg er dog ikke helt sikker på, at socialministeren har ret i, at der er en meget nøje sammenhæng mellem arbejdsmarkedstilknytning og uddeling af gratis prævention, men det kan selvfølgelig være, at ministeren har kendskab til noget, vi andre ikke har kendskab til.

Jeg ved ikke, om jeg skal forstå ministerens svar således, at man kun kan løse problemer i forbindelse med økonomisk fattigdom ved at sikre, at flere mennesker kommer i beskæftigelse. Det er jo i øvrigt et mål, vi deler. Men skal jeg forstå ministerens svar således, at man kun kan imødekomme fattigdomsproblemer, ved at mennesker er i arbejde, og at de mennesker, der ikke kommer i arbejde, og som bliver ladet tilbage i kontanthjælpsystemet, så må påregne en vis fattigdomsgrad? Det er mit ene spørgsmål.

Det andet, jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren om, er: Når nu ministeren er optaget af ... nej, må jeg ikke lige have lov at indskyde, at jeg kan forstå på ministeren, at ministeren bruger megen energi på at opremse initiativer, der er vedtaget, før ministeren selv tiltrådte. Jeg tror, der er en vis nysgerrighed efter og en vis interesse for at vide, hvad den nye socialminister ønsker at iværksætte selv. Det er jo ikke sikkert,

at ministeren har nogen ideer, men hvis ministeren har det, kunne det selvfølgelig være interessant at høre om.

Men der er jo en gruppe i Danmark, der faktisk er kommet længere væk fra arbejdsmarkedet gennem de senere år, og det er gruppen af kvinder med en etnisk minoritets-baggrund, der tidligere blev hjulpet som en del af den kommunale beskæftigelsesindsats, og som nu er skubbet helt ud af systemet og bliver forsørgt af deres ægtefælle. Har ministeren initiativer i forhold til at bringe gruppen af meget isolerede og ringe integrerede kvinder

med etnisk minoritets-baggrund tættere på arbejdsmarkedet, og er der nye ideer fra ministerens egen hånd?

Kl. 15:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:07

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Igen må jeg fastholde spørgerens måske manglende forståelse af, hvordan ressortfordelingen er mellem de nye ministerier. For spørgeren vedbliver med at ville debattere fattigdom som værende et spørgsmål om økonomi, og den diskussion kan jeg ikke bidrage til som socialminister, fordi jeg ser med socialministerkasketten på fattigdom som den sociale fattigdom, den kulturelle fattigdom og de resultater, der er af, at man står i en socialt udsat situation. Der sætter jeg som socialminister ind.

Spørgeren efterlyser, at jeg skal hive alle mulige nye initiativer op af hatten. Spørgeren sidder selv med ved forhandlingsbordet under satspuljeforhandlingerne og er med til at udmønte en masse meningsfyldte initiativer, som vi jo gang på gang og år efter år forhandler. Så det her med at tro, at jeg skal gå ind at sætte mig i en stol og så bare lige pludselig ændre kursen hundrede og firs grader og sige, at vi nu skal noget andet, er aldeles forfejlet.

Det sidste med arbejdsmarkedet og kvinder med anden etnisk baggrund end dansk er jeg også nødt til lige at kommentere på. Naturligvis er det da også vigtigt, at ethvert menneske i Danmark er en del af fællesskabet, og at man ikke er isoleret eller lever i parallelsamfund med deraf følgende social udstødelse eller manglende tilknytning.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:09

Mette Frederiksen (S):

I virkeligheden er det jo et interessant svar, der bliver givet af ministeren. Socialministeren betragter, må jeg forstå, sin opgave som minister at rette op, når de sociale problemer opstår. Jeg troede faktisk, at en socialministers vigtigste opgave var at forebygge sociale problemer. Og jeg synes da, at det er noget miserabelt, hvis vi kan se frem til, at al diskussion om, hvordan man undgår sociale problemer, hvordan man sikrer, at udsatte grupper kommer tættere på arbejdsmarkedet, hvordan man sikrer lige muligheder for børn og unge, ikke er noget, der optager socialministeren, og at socialministeren først skal handle, når de sociale problemer er opstået.

Og så har jeg allerede bidt mærke i, at ministeren sådan set er vældig god til at tale om sociale problemer og sociale målsætninger. Jeg forventer ikke, at ministeren lægger kursen om for regeringen, men jeg vil da forvente, at ministeren bærer bare nogle få nye ideer med sig. Så derfor igen: Har ministeren nye ideer i posen til, hvordan vi sikrer, at de danskere, der i dag lever i fattigdom, kan komme ud af den fattigdom?

Kl. 15:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:10

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg takker for nysgerrigheden og for behovet for hele tiden at skulle hive nye ting op af hatten, som om de ting, vi i fællesskab sætter i søen, ikke er ting, som rent faktisk har en yderst positiv og vigtig effekt og netop skaber et dansk samfund, som er enestående i verden i forhold til at have så finmasket et sikkerhedsnet.

Men som jeg allerede har redegjort for igen, for at slå det fast, handler fattigdom i Danmark om andet og mere end blot økonomi. Bekæmpelsen af den sociale udstødelse er jo lige præcis min nøgleopgave og en nøgleopgave, som hele den samlede regering jo til stadighed arbejder med.

Jeg kan oplyse, at i Indenrigs- og Socialministeriet er vi ved at færdiggøre udmøntningen af 40 mio. kr. til flere aktiviteter på f.eks. væresteder. Det er penge, som er målrettet projekter, som skal forbedre socialt udsattes sundhed og mulighed for beskæftigelse.

Og så står spørgeren igen og ryster på hovedet og kigger op i luften og synes, at det er mærkværdigt og måske ikke spændende, men

det er dog et initiativ, som spørgeren sådan set selv er med til i aftalen. Ikke desto mindre er det penge, der bliver udmøntet inden sommerferien.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Svartiden er udløbet. Ellers må vi vente til anden runde. Så er det fru Mette Frederiksen for en sidste omgang.

Kl. 15:11

Mette Frederiksen (S):

Jeg bliver nødt til at starte med at understrege, at jeg ikke har rystet på hovedet. Jeg kiggede op på formanden for Folketinget for at høre, om jeg havde et spørgsmål mere.

Det, der kan undre, synes jeg, er, at ministeren ikke har nye initiativer på bordet, for hvis allerede igangsatte initiativer var tilstrækkeligt, ville vi ikke se en stigning i antallet af fattige i Danmark. Man må alt andet lige antage, at når vi til stadighed ser flere danskere ramt af sociale problemer, af økonomisk fattigdom, af dårlige boligforhold, af en for løs tilknytning til arbejdsmarkedet, så er det, fordi den hidtidige politiske indsats ikke er tilstrækkelig.

Jeg vil sådan set gerne afslutte med at tilkendegive, at der ikke er en eneste socialdemokrat her i Folketinget, der mener, at de satspuljeaftaler, vi laver i fællesskab, er tilstrækkeligt til at løse de sociale problemer, der er i Danmark. Dertil er problemerne desværre alt for mange.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:12

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg skal beklage, hvis jeg læser spørgerens ansigtsudtryk forkert. Det var i hvert fald klart det, der var opfattelsen.

Ikke desto mindre kan det jo bare undre, at spørgeren efterlyser, at der på 14 dage hives nye initiativer op af hatten. Jeg er ikke sat i denne stol for 14 dage siden for at sige: Godt, nu drejer vi skuden hundrede og firs grader. Jeg er glad for, at spørgeren anerkender, at lige præcis de initiativer, vi i fællesskab sætter i søen i forbindelse med satspuljeindsatsen, er initiativer, som giver mening. Så undrer det mig, at spørgeren siger, at de ikke har effekt, at der rent faktisk ikke er nogen, der har glæde af det.

Det her med mennesker, som skulle leve i økonomisk fattigdom, synes jeg vi har været omkring. Men den sociale fattigdom ligger mig

da i høj grad på sinde. Det er hele mit område. Det er det, jeg skal varetage fremadrettet. Når jeg oplister alle de her igangværende initiativer, er det vigtige, ordentlige initiativer, som virker, og som er i gang med at virke, som starter den 1. juli, og som løbende er i gang. Det ændrer altså ikke ved, at spørgeren har et ønske om, at jeg skal opfinde nye i morgen. Jeg tror, at spørgeren naturligvis fremadrettet vil opleve, at vi får et aldeles frugtbart samarbejde.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren og tak til fru Mette Frederiksen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og socialministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 1981

10) Til indenrigs- og socialministeren af:
Lennart Damsbo-Andersen (S):
Hvordan definerer ministeren fattigdom?

Skriftlig begrundelse

I sin åbningstale sagde statsministeren: »Etableringen af Indenrigs- og Socialministeriet markerer et forstærket fokus på at stå vagt om den sociale sammenhængskraft ... Det er særlig nødvendigt i en krisetid, for krisen kradser først i bunden af samfundet.« Senere sagde han: »Vi vil bekæmpe fattigdom og social udstødelse.« For at kunne bekæmpe fattigdommen må man vide, hvad fattigdom er.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:14

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Ja tak. Mit spørgsmål er såmænd meget enkelt: Hvordan definerer ministeren fattigdom?

Min begrundelse for at stille spørgsmålet er, at statsministeren i sin åbningstale sagde:

»Etableringen af Indenrigs- og Socialministeriet markerer et forstærket fokus på at stå vagt om den sociale sammenhængskraft i Danmark. Det er særlig nødvendigt i en krisetid, for krisen kradser først i bunden af samfundet.«

Senere sagde statsministeren: »... vi vil bekæmpe fattigdom og social udstødelse.«

Så er det, jeg siger, at for at bekæmpe fattigdommen må man jo ligesom vide, hvad fattigdom er.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:14

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg lidt oplever, at jeg gentager mig selv, men det er naturligvis også vigtigt at redegøre for det denne første dag i spørgetiden.

For mig er fattigdom ikke et entydigt begreb. Man kan f.eks. tale om økonomisk fattigdom, kulturel fattigdom og social fattigdom, og efter den seneste regeringsomdannelselse hører alle sociale forsørgelsesydelse nu under Beskæftigelsesministeriet, dvs. børnetilskud, folkepension, førtidspension, boligsikring, boligydelse og hjælp i særlige tilfælde. Som indenrigs- og socialminister er jeg – og jeg gentager mig selv – optaget af, at vi sikrer, at alle borgere får chancen for at skabe et godt liv og benytte sig af tilværelsens mange muligheder. Derfor er det ikke nok, at der formelt er lige muligheder. Vi skal også skabe betingelser, så den enkelte kan gribe mulighederne. Derfor er jeg optaget af, at vi får fjernet den barriere, som kan stå i vejen for det, og der er det afgørende altså at undgå den sociale udstødelse.

Hvor forskelle i livschancer tidligere i høj grad handlede om manglende adgang til uddannelse og meget ulige økonomiske betingelser, har forskelle i livschancer i dag jo primært nogle andre årsager. Det handler om tryghed, det handler om trivsel, det handler om tillid, og det kræver en indsats på mange fronter, som rækker langt videre end økonomiske ydelser. Det handler om en sundhedsmæssig indsats, uddannelse, beskæftigelse og en social indsats, der f.eks. omfatter omsorg, behandling, rådgivning og botilbud. Her vil den sociale indsats være en af forudsætningerne for at komme ind på arbejdsmarkedet, blive selvforsørgende og i det hele taget få en bedre livskvalitet.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:16

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo dejligt at få ministerens sådan helt klare definition af, hvad ministerens område handler om. Så har vi måske også mulighed for at stille

spørgsmålene helt målrettet, og det er bl.a. også derfor, at jeg stiller mit spørgsmål her i dag. Men på trods af alle de mange fine ord kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om ikke hun er enig i, at fattigdom eller fattige i det her land også er eller kan være sociale tilfælde.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:17

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Spørgsmålet om, hvordan vi skal bekæmpe social fattigdom og forebygge det – må jeg godt bare lige få spørgsmålet præciseret?

Kl. 15:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja, egentlig skulle vi jo have en klar præcisering fra starten, men spørgeren får lige lov til at bruge 1 minut her.

Kl. 15:17

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det tager 10 sekunder. Det er, som jeg sluttede med at sige, om ikke ministeren mener, at fattige kan være sociale tilfælde.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det ministeren.

Kl. 15:17

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen det beror jo igen på, hvordan spørgeren definerer fattigdom, og jeg brugte jo lige præcis mit første svar på at redegøre for, at jeg som socialminister er optaget af den sociale fattigdom og den kulturelle fattigdom, og at det at blive socialt udstødt ikke nødvendigvis handler om kroner og øre. Man kan også være socialt udstødt af andre årsager, som altså ikke handler om, om man får højeste eller laveste eller mellemste ydelse.

Så det er jo det, jeg skal have fokus på, nemlig fortløbende at sørge for, at der er et fintmasket sikkerhedsnet i Danmark, som tager vare på de mennesker, der af den ene eller den anden grund er i en gruppe, som vi definerer som værende socialt udstødt.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:18

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Så kunne det jo være interessant at få at vide, om ikke det er sådan, at økonomi – altså midler,

kontanthjælp og andre ydelser – er en del af de redskaber, man anvender for at hjælpe folk med at komme ud af fattigdom og ud af de sociale problemer, som de eventuelt har. Føler ministeren overhovedet ikke, at hun har ansvar for, at den økonomi er i orden?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:19

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg har redegjort meget klart for, at hele diskussionen om ydelser og økonomi nu ligger i Beskæftigelsesministeriet. Dermed påtager jeg mig ansvaret for socialt udsatte af den ene eller den anden årsag. Men at påtage mig ansvaret for kroner og øre gør jeg som en del af regeringen, og jeg vil anbefale spørgeren at debattere ydelser og kroner og øre med beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:19

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen så vil jeg da stille mit sidste spørgsmål på en anden måde, for så kan jeg regne ud, at ministeren ikke vil svare på noget i forhold til økonomi.

Men synes ministeren så ikke, at det ikke ligefrem er at hjælpe borgere i det her land, når man tager det økonomiske fundament væk, så de står tilbage og skal klare sig for ganske få midler? Vi har i Danmark starthjælp, vi har et kontant-hjælpsloft, vi har en 300-timers-regel, der snart bliver til en 450-timers-regel, som gør, at man reelt udstøder mennesker og gør det svært for dem at klare sig og måske også gør dem til sociale tilfælde, som så skal over og håndteres af socialministeren. Synes ministeren ikke, at det ville være betimeligt, at man tog fat og gav dem ordentlige ydelser, så de ikke ender som sociale tilfælde?

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:20

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er fuldstændig enig med regeringen og dermed naturligvis også med beskæftigelsesministeren i forhold til de ydelser, vi har i Danmark, i forhold til kontanthjælpsloftet osv. og mener ik-

ke, at de er lighedstegnet med et liv som socialt udsat, på ingen måde.

Det, jeg skal varetage, er, hvordan vi lægger alle kræfter i for at modvirke enhver form for social udstødelse, og der har jeg som socialminister lige præcis den arbejdsopgave til stadighed, fortløbende, hele tiden at medvirke til, at det sikkerhedsnet, vi er verdenskendt for at have i Danmark, er så fintmasket, at der er muligheder, også for at blive samlet op med det mål at gå hen og også i økonomisk forstand være i stand til at forsørge sig selv. Så der får vi den lille økonomiske del, blot for at anerkende, at jeg i høj grad er enig i de initiativer, der er taget i forhold til både kontanthjælpsloft og 300-timers-regel m.v.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 1985

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Jensen (S):

Eftersom en kommunes politiske eller administrative ledelse ikke kan forhindre lukningen af private virksomheder, hverken små, mellemstore eller store virksomheder med flere hundrede ansatte, som af den ene eller den anden årsag ligger inden for kommunegrænsen, hvorfor mener ministeren så, at kommunen som følge af kommunaliseringen af beskæftigelsesindsatsen skal belastes økonomisk af en udvikling i den lokale beskæftigelse, som kommunen ikke har indflydelse på?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen. Værsgo.

Kl. 15:21

Thomas Jensen (S):

Tillykke og velkommen til den nye beskæftigelsesminister.

Mit spørgsmål er: Eftersom en kommunes politiske eller administrative ledelse ikke kan forhindre lukningen af private virksomheder, hverken små, mellemstore eller store virksomheder med flere hundrede ansatte, som af den ene eller den anden årsag ligger inden for kommunegrænsen, hvorfor mener ministeren så, at kommunen som følge af kommunaliseringen af beskæftigelsesindsatsen skal belastes økonomisk

af en udvikling i den lokale beskæftigelse, som kommunen ikke har indflydelse på?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Tak for velkomsten.

Der er lagt stor vægt på den økonomiske bæredygtighed i kommunerne. Der er taget højde for, at kommunerne ikke kan forhindre virksomhedslukninger. Samtidig er der indlagt et økonomisk incitament, som tilskynder kommunerne til at yde en aktiv indsats. Det er der, fordi kommunerne faktisk har indflydelse på, hvor hurtigt ledige kan komme tilbage i job igen. Kommunerne vil derfor fremover fuldt ud blive kompenseret for deres merudgifter til dagpenge og aktivisering af forsikrede ledige.

Finansieringsmodellen belønner samtidig kommuner, der gør en aktiv indsats. Staten refunderer 75 pct. af dagpengeudgifterne i aktive perioder og 50 pct. i passive perioder. Derudover kompenseres kommunerne under et for stigninger i ledigheden, og der tages også hensyn til regionale forskelle, så landsdele med en ugunstig ledighedsudvikling ikke rammes hårdere end de øvrige landsdele. For så at sikre bæredygtigheden i den enkelte kommune ved særlig store udsving i ledigheden indføres der en forsikringsordning. Den indebærer en kompensation til kommuner, der har en ledighedsudvikling, som er 5 pct. dårligere end landsgennemsnittet.

Det kan altid betale sig for en kommune at få deres ledige hurtigt i job, og kommunerne skal ikke betale for en udvikling, som de ikke selv er herre over. Og jeg må sige, at det synes jeg faktisk er det mest rimelige.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren.

Kl. 15:24

Thomas Jensen (S):

Tak. Først og fremmest indrømmede ministeren jo, at kommunerne ikke selv har indflydelse på, om der sker større virksomhedslukninger eller fyringer, og derfor erkender ministeren jo også, at kommunerne reelt ikke har indflydelse på, hvordan beskæftigelsesudviklingen er, altså den udfordring, som kommunerne kommer til at stå over for.

Derfor vil jeg bare spørge ministeren: Kan ministeren så garantere her i dag, at det med den

fremtidige indretning af de økonomiske incitamenter omkring jobcentrene ikke vil få indflydelse på f.eks. ældreområdet eller børn og ungeområdet i de enkelte kommuner, altså at man simpelt hen skal til at tage penge fra hjemmehjælp eller tage penge fra daginstitutioner og overføre dem til beskæftigelsesområdet for at sikre, at folk kommer i arbejde?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der er, som jeg sagde i mit første svar, taget stort hensyn til netop bæredygtigheden, og det er jo netop for, at den kommunale økonomi ikke i væsentlig grad skal opleve en ugunstig indflydelse. Derfor er der jo netop taget stort hensyn til bæredygtigheden på flere måder, og man kan sige, at det yderste af det bæredygtige her jo netop er selve forsikringsordningen. Kommunerne får en væsentlig bedre sikkerhed, netop fordi der er den her forsikringsordning, så det kun er de 5 pct., det reelt kommer til at omhandle.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu er det jo sådan, at vi senere i dag skal behandle to lovforslag, L 185 og L 184, som netop handler om det her med kommunaliseringen af beskæftigelsesindsatsen, og der er noget uklarhed omkring det her, omkring forsikringsordningen og hele finansieringen. Man har nogle få tal for det første år, men derudover ved vi ikke rigtig, hvordan det kommer til at se ud for de følgende år. Altså, når vi står her i salen i dag og behandler lovforslagene, ved vi reelt ikke, hvad det er for nogle økonomiske nøgletal, som kommunerne har at agere med i årene fremover. Så når kommunerne sidder og planlægger budgettet for næste år – og de er gået i gang ude i kommunerne – ved de ikke præcis endnu, hvad det er, de skal forholde sig til, og de ved slet ikke, hvad der skal ske i de kommende år. Hvis vi tager overslagsårene, 2, 3 og 4 år frem, så ved kommunerne ikke, hvad de har at forholde sig til.

Derfor er det min frygt her i dag, at vi med den her kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen vil se, at kommunerne i stigende grad kommer til at skulle tage penge fra ældreområdet og børn og ungeområdet for at kunne føre

en aktiv beskæftigelsesindsats i den aktuelle beskæftigelsessituation, som vi står i nu, hvor der hver uge er 1.000 danskere, der bliver sendt hjem med en fyreseddel i hånden.

Så kan ministeren garantere, at der ikke bliver taget penge fra børn og unge-området og fra ældreområdet til at føre aktiv beskæftigelsespolitik for ude i den enkelte kommune?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Det er selvfølgelig altid op til kommunens politikere at sikre det her, men jeg vil blot fastholde, at der jo netop i den model, som er blevet lavet, er taget store hensyn til bæredygtighed, netop for at en kommune – det kunne være Silkeborg Kommune, det kunne også være andre kommuner – f.eks. fordi en meget stor virksomhed pludselig lukker, ikke skal blive sat i en helt u hensigtsmæssig økonomisk situation. Derfor er der blevet taget store hensyn til bæredygtigheden, og derfor er der også som yderste konsekvens af det her jo netop lavet en forsikringsordning.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Jeg kan forstå, at der har meldt sig en medspørger. Så er det hr. Leif Lahn Jensen, der kommer ind nu.

Kl. 15:28

Leif Lahn Jensen (S):
Tak for det. Jeg kan forstå på det, ministeren siger, at der er en god økonomi ude i kommunerne, og at der er taget et stort hensyn til bæredygtigheden med hensyn til økonomien ude i kommunerne. Jeg har stillet et spørgsmål til ministeren, godt nok til den daværende minister, i relation til, hvor jeg kommer fra, nemlig Nord- og Syddjurs, og hvad det vil betyde økonomisk med det her nye forslag. Det kunne ministeren ikke svare mig på. Hvordan kan beskæftigelsesministeren så sige nu, at der er taget store hensyn til bæredygtigheden, når man stort set ikke kender konsekvenserne af det her forslag?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Nu kender jeg ikke det konkrete spørgsmål, og jeg kan jo selvfølgelig ikke svare på et spørgsmål, jeg ikke har fået stillet selv. Men jeg kan

blot sige igen, at der netop er taget meget store hensyn til bæredygtighed. Der har faktisk været rejst kritik fra andre sider, hvor man mener, at vi i højere grad skulle have haft fokus på incitamentstrukturen, men der har vi så valgt at sige, at bæredygtigheden er det allervigtigste.

Så overordnet vil jeg sige, at kommunerne faktisk er blevet sikret i meget, meget vidt omfang med det her, og jeg synes, at det er en fin struktur, hvor netop bæredygtigheden er overliggeren på det.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:29

Leif Lahn Jensen (S):

Det vil så sige, at ministeren ikke ved, om der ligger tal på det her område eller ej. Jeg kan sige så meget, at LO kan levere den vare, som ministeriet ikke har leveret indtil nu. De er kommet med nogle tal, som viser, at det kommer til at se rigtig alvorligt ud forskellige steder og især i Jylland, hvor størstedelen af det vil betale til København.

Men jeg har stor forståelse for, at ministeren lige er tiltrådt, og jeg vil selvfølgelig også sige tillykke med det. Jeg glæder mig til at samarbejde de gange, vi skal stå i salen. Jeg synes også, at det, som ministeren siger, er positivt. Men vil ministeren så ikke svare mig på, om ministeren er klar til nu at levere varerne og simpelt hen komme med de tal, der nogenlunde svarer til den vinkel, som LO kom med, altså hvad det vil betyde for kommunen, kommune for kommune? For det er faktisk det, som ministeren siger hun gerne vil.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:30

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg bliver jo nødt til at sige til hr. Leif Lahn Jensen, at man jo skal være spåmand, hvis man kan regne ud fuldstændig på kroner og øre, hvad det her vil komme til at betyde for kommunerne. Det er også det, som LO har begivet sig ud i. For LO har forsøgt sig som spåmand her og har malet et meget, meget dystert billede og har tænkt på et tal, og så har de ganget op, og så er det det, som LO er kommet frem med. Så derfor er det ikke sådan, at man bare kan tage LO's beregninger for gode varer og sige, at sådan bliver det.

Men jeg kan blot sige, at netop med den finansieringsmodel, der ligger, er kommunerne

igennem de første år her i meget, meget høj grad sikret. Så jeg vil fastholde den finansieringsmodel, der ligger. Det er den bedste finansieringsmodel, for det er den finansieringsmodel, der tager størst hensyn til kommunernes økonomiske situation.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er så hr. Thomas Jensen, der har det afsluttende spørgsmål.

Kl. 15:31

Thomas Jensen (S):

Ja tak. Nu hører vi fra ministeren, at ministeren ikke præcis kan sige, hvad det er for nogle konsekvenser, det vil få derude, man vil ikke regne på det. Jeg må så sige, at den usikkerhed, som kommunerne skal leve med i budgetlægningen, dækker simpelt hen bare over, at det her er et besparelserprojekt ude i kommunerne. Det er gyngerne og karrusellen: nu, når man ikke har pengene til at lave en aktiv beskæftigelsesindsats, skal man tage fra andre områder. Vi må bare sige, at ministeren ikke vil tage ansvaret for det i dag.

Ministerens kunne jo med lethed gå ind og tage nogle beskæftigelsestal fra, lad os sige 2004-2005 og frem til i dag, og sige: Hvilke konsekvenser ville det have haft for den enkelte kommune, hvis vi havde haft den beskæftigelsesudvikling, som man historisk har set? Så i oplysningens høje navn kunne det være rigtig fint, hvis ministeren kunne lægge sådan nogle tal frem, så den enkelte kommune, den enkelte skatteborger, den enkelte borger ude i den enkelte kommune kunne forholde sig til, hvad det er for et politisk projekt, ministeren har gang i.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan i hvert fald lægge et tal frem for hr. Thomas Jensen her i dag, og det er, at det i 2010 overhovedet ingen betydning for kommunerne får, for da bliver de fuldt ud kompenseret. Derudover kan jeg jo bare sige, at den model, der er lagt frem, er den mest bæredygtige model, man overhovedet kan lave.

Hr. Thomas Jensen forsøger at fremstille det her, som om det skulle være et besparelserprojekt, så kommunerne nu skal til at skære på det ene, det andet og det tredje, men det er simpelt hen ikke et sandfærdigt billede, hr. Thomas Jensen maler op her.

Så det her er lavet som en bæredygtig finansieringsmodel, det er lavet, så det stadig væk kan betale sig for kommunerne netop at føre en aktiv beskæftigelsespolitik, og så maler hr. Thomas Jensen et billede op, som slet, slet ikke står mål med virkeligheden.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren og også af hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:33

Spm. nr. S 1988

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Jensen (S):

Vil ministeren sikre, at der fortsat er tilstrækkeligt med midler pr. ledig i varslingspuljen, under forudsætning af at antallet af varslinger fortsætter i samme takt som i de 2 første måneder af 2009?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:33

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren sikre, at der fortsat er tilstrækkeligt med midler pr. ledig i varslingspuljen, under forudsætning af at antallet af varslinger fortsætter i samme takt som i de 2 første måneder af 2009?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

I januar i år blev 5.700 personer varslet om, at de eventuelt ville blive afskediget. Det er det største antal i mange år. I de efterfølgende måneder er antallet dog faldet til cirka det halve, altså 2.450 i marts måned. Antallet af personer, der er varslet afskediget, svinger fra måned til måned; ingen kan sige, hvornår krisen endelig vender.

Der er på finansloven for 2009 afsat 6,9 mio. kr. til indsatsen ved større afskedigelser, også kaldet varslingspuljen. Denne pulje besluttede regeringen i marts 2009 at øge med yderligere 8,1 mio. kr. Det er sket i forbindelse med offentliggørelsen af fire initiativer som hjælp til mennesker, der er truet af ledighed. Ydermere er der i 2007 og 2008 videreført et mindre forbrug på i alt 13,5 mio. kr. Dermed udgør varslingspuljen i 2009 28,5 mio. kr. Desuden har regeringen udvi-

det varslingsindsatsen. Fra at gælde virksomheder med mindst 100 ansatte, omfatter den nu også afskedigelser i virksomheder med mindst 20 ansatte.

Regeringen har endelig etableret et nationalt varslingsberedskab, som skal forankres i de fire beskæftigelsesregioner. På baggrund af de seneste tilbagemeldinger fra beskæftigelsesregionerne forventes det, at det samlede forbrug fra varslingspuljen i 2009 vil udgøre 12,4 mio. kr. Da der er 28,5 mio. kr. til rådighed i år, er der tilstrækkelige midler i varslingsindsatsen. Hvis det modsatte skulle være tilfældet, er jeg klar til at se positivt på det, for der skal ikke mangle penge til indsatsen over for de personer, der varsles afskediget.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:35

Thomas Jensen (S):

Tak. Man må jo håbe, at antallet af folk, der dels bliver varslet fyret, dels reelt bliver fyret, vil være faldende. Men hvis man står som lønmodtager ude på en lukningstruet virksomhed, skal man desværre nok kigge lidt langt efter en sikkerhed for sit job, for statsministeren har jo gang på gang afvist at sætte gang i beskæftigelsen. Statsministeren har gang på gang afvist at sætte gang i større vækstpakker, der kan sikre, at vi får sat boost på vores økonomi. Det er jo sådan, at vi i den situation, vi står i i dag, ikke rigtig kan vide, hvor længe krisen vil vare, og vi kan heller ikke vide, hvor dyb den vil blive. Og når regeringen sidder på hænderne og ikke gør noget eller i hvert fald ikke gør ret meget, er der endnu større sandsynlighed for, at man kommer til at stå med en fyreseddel frem for en lønseddel.

Det er jo sådan, at ministeren nu siger, at der er omkring 28 mio. kr. til det her område, og det er jo sådan, at der alene i januar-februar var 10.000 lønmodtagere i Danmark, der blev varslet fyret. I går fik vi udtalelserne fra nationalbankdirektøren om, at de 70.000, der er ledige i dag, får følgeskab af 120.000 ledige ved udgangen af 2010, så vi kommer helt op på 190.000 ledige lønmodtagere i Danmark. Med en pulje på omkring 28 mio. kr. vil det altså sige, at der er ca. 500 kr. til at få hver enkelt af dem i arbejde. Er det ikke en lidt sølle indsats? For ude i det enkelte jobcenter – og det er jo jobcentrene, ministeren gerne vil have til at varetage den her opgave – skal man jo både sidde og vurdere de enkelte ledige og sende dem på kurser og få ansat

det ekstra personale i jobcenteret inden for varslingspuljens midler for at kunne sætte folk i arbejde. Så mener ministeren virkelig, at en 500-krone-seddel pr. ledig er svaret på at få folk i arbejde i 2009 og 2010?

Kl. 15:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:37

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu siger hr. Thomas Jensen, at det er en ualmindelig sølle indsats. Så vil jeg næsten spille bolden tilbage og sige, at det da var et ualmindelig sølle spørgsmål. For jeg sagde jo netop tydeligt i mit svar, at beskæftigelsesregionerne for det første forventer, at der i 2009 skal bruges 12,4 mio. kr., og der står allerede nu 28,5 mio. kr. her i 2009. For det andet sagde jeg, at jeg ville kigge positivt på det, hvis det var, at der skulle bruges flere midler. Så det er det helt korte og enkle svar til hr. Thomas Jensen.

Derudover bliver jeg bare nødt til lige at rette en enkelt ting. Hr. Thomas Jensen siger – det bliver sådan lidt et slogan – at nu kommer folk til at stå med en fyreseddel i stedet for en lønseddel, og at det skulle være regeringens skyld. Jeg vil blot lige henlede hr. Thomas Jensens opmærksomhed på, at der er blevet taget en lang række initiativer: vækstpakker, både til banker og virksomheder, fremrykkede trafikinvesteringer, renoveringspulje, skattelettelser og flere andre ting. Så hr. Thomas Jensen taler ganske enkelt imod bedre vidende.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:38

Thomas Jensen (S):

Tak. Hvis jeg taler mod bedre vidende, vil jeg bare oplyse ministeren om, at den renoveringspulje, vi har vedtaget her i Folketingssalen, altså kun skaffer omkring 2.200 mennesker i arbejde. Det er en investering på 1,5 mia. kr., og den får kun en sølle beskæftigelseseffekt på 2.200 personer. Det er ligesom det, regeringen har været meget offensiv med, og de 2.200 personer svarer til det antal personer, der bliver fyret i løbet af et par uger. Så der skal meget, meget større og mere omfattende indsatser til for at sætte gang i dansk økonomi og for at sætte gang i beskæftigelsen.

Men nu synes jeg vi skal holde os til nationalbankdirektørens tal. Altså, nationalbankdirektøren har sagt, at der vil være 190.000 ledige ved

udgangen af 2010, og jeg siger, at så er der kun omkring 500 kr. til at få hver af de her ledige i arbejde ude i jobcentrene. Når de regionale beskæftigelsesråd sidder og planlægger og vurderer, ser de jo på, hvor mange penge der er afsat, og så melder de tilbage til jobcentrene, at nu skal der holdes igen og holdes igen, fordi de ikke kan bruge flere penge end dem, der er afsat.

Var det ikke en god idé at sige en gang for alle: Hvis den her beskæftigelsesfremme virkelig skal virke, skal vi afsætte en pulje på omkring 50 mio. kr. her og nu til varslingspuljen, sådan at man ude i beskæftigelsesregionerne ved, hvad man har at forholde sig til, hvilke midler og muskler man har at spille med for at få folk i arbejde?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jamen det er dog helt ubegribeligt, at hr. Thomas Jensen overhovedet ikke vil høre efter, hvad jeg siger. For det, jeg siger, er for det første netop, at beskæftigelsesregionerne siger, at de forventer, at der i 2009 skal bruges 12,4 mio. kr. For det andet siger jeg, at der allerede nu er 28,5 mio. kr. i varslingspuljen. Derudover siger jeg, at skulle der blive brug for flere penge, vil jeg kigge positivt på det.

Hr. Thomas Jensen kan næsten ikke bede om mere i den her verden end et så positivt svar fra regeringen på et spørgsmål, som han nu har stillet tre gange. Han har fået det samme svar tre gange, og nu håber jeg så, at hr. Thomas Jensen her tredje gang har hørt det.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:40

Thomas Jensen (S):

Jeg er lutter øren. Jeg vil bare sige, at der er nogle institutionelle mekanismer, der går i gang, når man sætter nogle penge af. Som jeg også lagde vægt på i mit forrige spørgsmål, er det jo sådan, at de regionale beskæftigelsesråd sidder og kigger på, hvad der er i boksen, som de kan bruge, og så ryger det med, hvor begrænsede midler der er at bruge for at få folk i arbejde, tilbage til jobcentrene.

Den her indsats er så noget, man skal løbe i gang i løbet af det næste halvandet år. Man skal ud at ansætte nogle flere i de enkelte jobcentre for virkelig at kunne løfte den her opgave, for el-

lers går de ansatte i jobcentrene da først ned med stress. Og for at ansætte de her folk, mere personale i jobcentrene, og sikre, at vi er rustet til at føre en aktiv beskæftigelsesindsats, kræves det også, at man ude i de regionale beskæftigelsesråd ved, at der er nogle midler til det.

Har man ude i regionerne vished for, at der med de midler, som ministeren lægger op til at der er – og det er positivt, at der er en ekspansion i det – er penge nok til virkelig at gennemføre den beskæftigelsesindsats?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Altså, hr. Thomas Jensen blander tallene for 2009 med tallene for 2010. Men stadig væk er det altså bare sådan, at jeg jo netop har givet en klar tilkendegivelse af, at hvis de 28,5 mio. kr., som i øvrigt er det dobbelte af, hvad beskæftigelsesregionerne mener at de har brug for, ikke er nok, vil jeg kigge positivt på det.

Altså, jeg må ærlig talt indrømme, at jeg snart ikke ved, hvad jeg skal gøre for hr. Thomas Jensen. Jeg giver ham det bedste svar, han overhovedet kunne ønske sig, og alligevel bliver der stadig væk tvivlet på det. Men jeg kan kun sige til hr. Thomas Jensen: Du har fået det svar, du ønsker dig.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Vi skal lige huske, at tiltaleformen herinde er tredje person. (*Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):* Jeg sagde også hr. Thomas Jensen). Der kom vist et lille »du« med, men pyt nu med det.

Vi går videre til spørgsmål nr. 13, som er til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 1986

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilke planer har ministeren konkret for at hjælpe med at bekæmpe fattigdommen?

Skriftlig begrundelse

I sin åbningstale sagde statsministeren bl.a.: »Vi vil bekæmpe fattigdom og social udstødelse.«

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:42

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg læser lige spørgsmålet op: Hvilke planer har ministeren konkret for at hjælpe med at bekæmpe fattigdommen?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Danmark er det land i OECD, som har den mindste andel af befolkningen i lavindkomstgrupper og den mest lige indkomstfordeling. Den bedste vej ud af lav indkomst er at komme i arbejde. At få flere i arbejde, har derfor også været en af regeringens hovedmålsætninger, siden vi trådte til i 2001, og det er jo lykkedes over al forventning.

Regeringen har opnået en lang række positive resultater i form af øget beskæftigelse, også blandt udsatte grupper og langvarige kontanthjælpsmodtagere. Det skal vi selvfølgelig fastholde. Derfor vil vi fortsætte med at optimere beskæftigelsesindsatsen. Krav skal gå hånd i hånd med de aktive tilbud, der skal til for at forbedre den enkeltes mulighed for at komme i beskæftigelse. Regeringen har sat målet ind med en række initiativer, som skal hjælpe udsatte grupper. Det er afgørende, at de mange forskellige indsatser spiller godt sammen og sætter ind over en bred front.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:44

Leif Lahn Jensen (S):

Nu kan jeg selvfølgelig høre, at ministeren selv roser regeringen for, at det er gået så godt, som det er. Jeg forventer så også, at ministeren så ikke roser regeringen, men derimod skoser regeringen, når det nu går den anden vej ved at ministeren på det tidspunkt, hvor vi så har en høj ledighed, går ud og siger, at det så er regeringens skyld. Det forventer jeg da selvfølgelig.

Jeg vil sige, at fra 2001 til 2006 er antallet af danskere, som er fattige, steget med mere end 55.000 personer til i alt 271.000 fattige danskere. Det er en stigning på 26 pct. under denne regering. I 2006 var der 43.000 danskere, der havde levet i fattigdom i 3 år eller flere år i træk. Det kan skyldes mange ting. Mit bud kan jo være

kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen og nu den, man ønsker, altså 400-timers-reglen.

Den 6. februar behandlede Folketinget en sag om afskaffelse af fattigdomsydelser. Her gjorde den tidligere beskæftigelsesminister meget ud af integration, og det at tvinge folk på arbejde var meget vigtigere end at bruge så mange ord på, at det så også gjorde, at nogle måske blev fattige. Ministeren mente endda, at frivillige organisationers indsats var en rigtig god måde at hjælpe de her mennesker på. Mener vores nye beskæftigelsesminister ikke, at det selvfølgelig ikke kun er de frivilliges opgave, men mest er statens opgave at undgå den her fattigdom?

Kl. 15:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil først og fremmest bare præcisere, at vejen ud af at være medlem af en lavindkomstgruppe er at komme i arbejde. Lige præcis 300-timers-reglen, som nu bliver til en 450-timers-regel, kontanthjælpsloftet og andre tiltag har jo været med til netop at få folk i arbejde igen.

Det er faktisk sådan, at SFI har undersøgt 300-timers-reglen, og 300-timers-reglen viser sig helt tydeligt at være en af de sikre veje ud på arbejdsmarkedet. Derfor har 300-timers-reglen netop været en meget stor succes, og derfor er det selvfølgelig noget af det, vi vil fastholde. Nu bliver det så til en 450-timers-regel, og det kan jeg kun bifalde at det gør.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:46

Leif Lahn Jensen (S):

Der er mange eksempler på den her fattigdom og på, hvad det er, der gør det. Jeg har et eksempel på en kvinde ude fra min egen egn, som går og er sygmeldt. Man kan ikke finde ud af, om hun er rask eller ej. Det tager lang tid, og det tager så lang tid, at hun hverken kan få sygedagpenge eller dagpenge. Hun kan selvfølgelig heller ikke passe sit arbejde, fordi hun reelt er syg. Nu er hun jo så uheldig at være gift med en førtidspensionist. De har boet i huset i mange, mange år. Han skal forsørge hende. Det kan han ikke. De bliver nødt til at gå fra hus og hjem. Jeg ved ikke, om ministeren vil kalde det at være fattig, men det vil jeg kalde det.

Det er en ulykkelig situation, der gør nogle mindrebemidlede eller fattige, eller hvad man

kan kalde det. Er det rimelige regler? Og strammer man ikke også lige lovlig hårdt over for syge, som gør, at de kommer i den her situation?

Kl. 15:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg kan bare sige til hr. Leif Lahn Jensen, at den her regering har gjort utrolig meget for netop at få sygemeldte hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet igen. Det har også været med utrolig stor succes. Det er jo netop, fordi vi ved, at folk, der har været sygemeldte i lang tid, kan have svært ved at finde vej tilbage til arbejdsmarkedet. Derfor er det uhyre vigtigt, at vi netop tager fat omkring hjælpen til dem, der er blevet sygemeldt. Det har vi jo så gjort på flere fronter. Bl.a. har der nu her kørt det forsøg, der hedder »Aktiv – hurtigere tilbage«, som netop tager hånd om problemet på mange forskellige måder. Der er coaching og i højere grad vejledning om, hvordan man kommer tilbage.

Så jeg er helt enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at det er vigtigt, at vi får sygemeldte meget hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, fordi vi ved, at det at være på arbejdsmarkedet er vejen ud af at være i en lavindkomstgruppe.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen har meldt sig som medspørger. Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:48

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Noget af det, som ministeren har nævnt i forbindelse med fattigdom og udstødelse, er jo, at 300-timers-reglen skulle være et bidrag til at få folk tilbage på arbejdsmarkedet. Ministeren henviser så til den rapport, som Socialforskningsinstituttet har lavet. Den samme rapport viser jo, at størstedelen af dem, der er ramt af 300-timers-reglen, bliver udstødt af arbejdsmarkedet. De bliver udstødt, og så kalder man dem så for hjemmegående. Det er sådan en overordnet rubricering, hvor man tager alle dem ind, man ikke rigtig kan sætte nogen anden betegnelse på, men det er i hvert fald folk, der ikke har nogen indtægt mere. Mener ministeren ikke, at man fuldstændig har forfejlet den del? For de bliver jo udstødt af vores samfund.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne fastholde, at 300-timers-reglen har været en stor styrke for den her gruppe, og det er jo netop det, SFI-rapporten viser. Så kan det godt være, at hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke er særlig glad for netop den undersøgelse, men SFI-undersøgelsen viser lige præcis, at en tredjedel af de berørte ægtefæller har skaffet sig et arbejde, og den viser også, at 300-timers-reglen netop motiverer til jobsøgning. Igen vil jeg sige: Overliggeren på alt det her er, at vejen ud af at være i en lavindkomstgruppe er at komme ud på arbejdsmarkedet, og det er 300-timers-reglen med til, fordi den er stærkt motiverende. Nu bliver det så til en 450-timers-regel, og det er jeg meget glad for.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:49

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, det er lidt underligt, at ministeren overhovedet ikke vil tale om det, som rapporten taler om, nemlig dem, som ikke er kommet i beskæftigelse. Det synes jeg da er vigtigt, specielt når statsministeren står og siger i sin åbningstale, at fattigdom og udstødelse af samfundet er et af de alvorligste problemer, og at man skal tage fat i det. Det er fair nok, at der er nogle, der er kommet i arbejde, men der er også nogle, der er blevet udstødt.

Mener ministeren ikke, at det er forfejlet at bruge en 300-timers-regel, og at man bør gøre noget aktivt for at få dem tilbage og blive en del af arbejdsmarkedet?

Kl. 15:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er lidt underligt sådan at slå det hen med at sige: Fair nok, der er nogle, der er kommet i arbejde. Det synes jeg egentlig er sådan en lidt billig form, for for de mange, der er kommet i arbejde, er det nemlig ikke bare at sige: Nå, fair nok, der er nogle, der er kommet i arbejde. Det her er en utrolig stor forbedring af deres tilværelse.

Det er jo lige nøjagtig det, SFI-rapporten viser, den viser, at 300-timers-reglen virker, den viser, at det motiverer folk til at få et arbejde. Og når vi så samtidig ved, at det at have et arbejde, er vejen ud af at være i en lavindkomstgruppe,

synes jeg egentlig ikke, at der er så meget at betænke sig på; så synes jeg bare, man må konkludere, at 300-timers-reglen er en succes. Det bliver den nye 450-timers-regel også.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen for det afsluttende spørgsmål.

Kl. 15:51

Leif Lahn Jensen (S):

Ministeren har været inde på mange ting; at få folk i arbejde, at gøre noget for de syge, at få mange i arbejde – alt sammen ting, som vi selvfølgelig også mener. Spørgsmålet handlede om fattigdom, og ministeren har stort set ikke snakket om fattigdom. Jeg er egentlig i tvivl om, om ministeren egentlig ved, hvad fattigdom er.

Mener ministeren, at vi overhovedet ikke har nogen fattige i dette land? Og mener ministeren ligesom sin forgænger, at livet i fattigdom i Danmark faktisk er selvvalgt?

Kl. 15:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Selv om jeg ikke har været minister så længe, kender jeg dog reglerne her i Folketingssalen, og de er, at man må svare på, hvad man bliver spurgt om, og jeg er blevet spurgt om 300-timers-reglen, og der er spurgt til, hvad man skal gøre ved de folk, der desværre er så uheldige, at de bliver syge. Derfor har jeg svaret på det.

Ud over det vil jeg bare også igen sige, at Danmark er et utrolig lige land, og det skal vi selvfølgelig blive ved med at være. Det var jo også det, statsministeren sagde i sin åbningstale. Og jeg vil bare igen også konkludere, at vejen ud af at være i en lavindkomstgruppe ganske enkelt er at komme i arbejde.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste, som er spørgsmål nr. 14, også til beskæftigelsesministeren og også af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1992

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan vil ministeren hjælpe de fattige i Århus, Djursland og Lolland-Falster med at kom-

me ud af fattigdommen, og hvordan vil ministeren i det hele taget bekæmpe den store stigning i antallet af fattige på landsplan?

Skriftlig begrundelse

Lolland Kommune er ifølge AE's nyeste undersøgelse af fattigdom fra 9. april 2009 den kommune i Danmark med fjerdeflest fattige. Også i Østjylland er der mange fattige. I Norddjurs Kommune er der 1.377 fattige. I Århus Kommune er der 11.082 fattige. I Lolland Kommune er der 2.091 fattige. I Guldborgsund Kommune er der 2.208 fattige, og sådan kunne man blive ved. Antallet af fattige er fra 2001 til 2006 steget med 55.000 personer på landsplan.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Værsgo, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:52

Leif Lahn Jensen (S):

Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren hjælpe de fattige i Århus, Djursland og på Lolland-Falster med at komme ud af fattigdommen, og hvordan vil ministeren i det hele taget bekæmpe den store stigning i antallet af fattige på landsplan?

Kl. 15:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne starte med at sige, at analysen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er baseret på tal fra 2006. Den tager derfor ikke højde for den positive udvikling, der har været i 2007 og 2008, hvor mange kontanthjælpsmodtagere er kommet i beskæftigelse.

Når det er sagt, mener jeg, at den mest effektive vej til at undgå langvarig lav indkomst er gennem beskæftigelse og uddannelse. Det er derfor også helt afgørende, at vi sikrer, at de, der rammes af arbejdsløshed, hurtigst muligt kommer tilbage i beskæftigelse igen.

Regeringen vil derfor fortsætte den aktive beskæftigelsespolitik kombineret med en målrettet hjælp til særlige grupper. Men det er også vigtigt, at kommunerne stiller skarpt på de social- og beskæftigelsespolitiske udfordringer, der gør sig gældende lokalt. Kommunerne skal gøre aktivt brug af den brede vifte af værktøjer, der allerede eksisterer.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:53

stort set hver dag. For min skyld må ministeren gerne sige ja eller nej, for den uddybning, som ministeren kom med, kom ministeren allerede med under mit første spørgsmål, så det var faktisk spildt taletid. Så det er o.k. bare at svare enten ja eller nej.

Kl. 15:53

Leif Lahn Jensen (S):

Når vi kigger på udkantsområderne, vil jeg sige, at det jo er de områder, hvor folk har de laveste uddannelser, og de områder, hvor der er den største ledighed. Underligt nok er det også de områder, der får allermindst ud af den skatterefor-
m, der lige er blevet aftalt mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og underligt nok er det også de områder, det går mest ud over med hen-
syn til kommunaliseringen af dagpengene. Det er kommunerne i udkantsområderne, der fak-
tisk kommer til at tabe penge på det. Det er nogle reformer, der, som ministeren sagde, er blevet lavet efter tal, fra AErådet. Så efter 2007, 2008 og 2009 bliver det faktisk værre og værre på grund af de reformer, regeringen har lavet.

Mener ministeren ikke, og er ministeren ikke enig med mig i, at de tiltag og de reformer, man har lavet, bare har gjort, at danskerne og landsdelene bliver endnu mere ulige, end de er i forvejen?

Kl. 15:54

Hvis man skal bekæmpe fattigdommen i de områder, jeg snakker om, skal man være klar til at hjælpe kommunerne med den opgave. Det føler jeg ikke at regeringen er klar til. Kommunerne skal have tilført nogle ressourcer, så de kan få de landsdele tilbage på højde med de andre landsdele.

Når ministeren siger, at der ikke er ulighed, er det simpelt hen, fordi ministeren ikke kommer ude i de områder. Det er, fordi ministeren og regeringen ikke snakker nok med kommunerne derude og snakker med de folk, der er der til daglig, for de mangler penge, og skattereformen og de andre ting har været ulige. Uddannelsesniveauet er ikke så højt derude.

Hvad vil regeringen gøre? Vil den kigge på en ny udligningsreform? Eller mener ministeren virkelig, at der ikke er forskel på Danmark; at der ikke er noget, der hedder et skævt Danmark?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kunne jeg jo blot svare hr. Leif Lahn Jensen med et klart og rungende nej, men jeg vil godt uddybe det lidt. Jeg vil bare igen gøre opmærksom på, at de tal, som hr. Leif Lahn Jensen bruger, er tal, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har baseret på tal fra 2006. Det vil sige, at det var en helt anden situation, end vi er i nu, og hvis man bare fremskriver det, vil man derfor få et meget negativt resultat.

Men nu spørger hr. Leif Lahn Jensen bl.a. til skattepolitikken og til den nye model for beskæftigelsen, og jeg kan blot sige, at det ikke rammer skævt. Vores skattelettelser og vores skatterefor-
m er netop utrolig afbalancerede, så derfor kan hr. Leif Lahn Jensen ikke med rimelighed slynge sådan nogle påstande ud.

Kl. 15:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, man må i hvert fald sige, at vi kommer vidt omkring.

Jeg kan da bare sige til hr. Leif Lahn Jensen – når nu påstanden går på, at vi slet ikke kommer derude – at jeg faktisk bor derude, så jeg ved udmærket godt, hvordan det ser ud ude i de lidt tyndere befolkede områder. Derfor ved jeg også, at regeringens vækstpakker også virker i yderområderne, at trafikinvesteringerne også virker i yderområderne, at skattelettelserne også virker i yderområderne, og at renoveringspuljen sandelig også kan søges i yderområderne.

Så jeg må simpelt hen bare sige til hr. Leif Lahn Jensen, at hr. Leif Lahn Jensen er galt afmarcheret her.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig en medspørger her, og det er hr. Lennart Damsbo-Andersen. Værsgo.

Kl. 15:57

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg slynger ikke flere påstande ud, end ministeren gør. Jeg synes rent faktisk, at regeringen er ret god til at slynge påstande ud; det hører vi jo

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvis de tal, hr. Leif Lahn Jensen bruger til sit spørgsmål i forbindelse med at definere, hvor

mange fattige der er i Danmark, ikke er rigtige, så vil jeg gerne høre ministerens ord for det, og vi kunne måske få nogle aktuelle tal, som vi bedre kan bruge, hvis ikke de tal, vi har her, er gode nok. Men jeg vil nu vælge, når vi ikke har andet og det er det bedste bud, at tage udgangspunkt i dem.

Ministeren siger, at der ikke gør nogen forskel, hvor man bor, og at skattereformen rammer lige alle steder. Men der ligger faktisk en undersøgelse af, hvordan skattereformen hjælper. Der er altså væsentlig forskel på, om man bor i Gentofte eller man bor i Guldborgsund eller på Lolland. En gennemsnitsfamilie i Gentofte får 10.000 kr. ekstra ved skattereformen. En gennemsnitsfamilie på Lolland eller i Guldborgsund får 3.500 kr. ved skattereformen. Alene det gør en forskel.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Det er da klart, at skattereformen ikke er sådan indrettet, at man får nøjagtig de samme lettelser i alle familietyper rundtomkring i hele landet. Det var sådan set ikke det, jeg svarede hr. Leif Lahn Jensen på lige før, men det, jeg gerne vil svare nu, er: Ja, vækstpakkerne virker over hele landet, det gør renoveringspuljen også, det gør trafikinvesteringerne også. Det var faktisk det, jeg blev spurgt til, og derfor svarede jeg også på det.

Så bliver det sagt, at det er mærkeligt, at jeg som minister ikke bare lige vil tage disse tal, som kommer fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, for gode varer. Men det vil jeg jo ikke, fordi de tal, der kommer fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, er fra 2006. De tal kan man ikke bare lige fremskrive på den her måde, og derfor kan man ikke bare lige bruge dem nu her og sige, at sådan ser virkeligheden så ud nu, fordi det gør den ikke.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen

Kl. 15:59

Lennart Damsbo-Andersen (S):
Nu er det sikkert for detaljeret for ministeren at gå ind at fortælle os, hvordan virkeligheden så ser ud, men det synes jeg da vil være et rigtig godt spørgsmål at stille ved en senere lejlighed.

Men jeg er da glad for at høre, at ministeren indrømmer, at skattereformen rammer skævt og

altså også bidrager til, at der er stigende fattigdom nogle steder i Danmark. De mennesker, der bor på Djursland eller på Lolland-Falster, får jo ikke en bedre hverdag af, at der så kommer den her skattereform. Det kunne have været rigtig dejligt for dem at få at vide, hvad ministeren havde i tankerne for at gøre deres hverdag bedre, for at sikre, at de kommer ud af den stigende fattigdom, som tydeligt fremgår af de tal, som er fra 2006, og som peger bagud. Det er jo ikke noget for det ene år. Der er en kurve, der viser, at der er flere, der er fattige.

Kunne ministeren komme med noget bud på, hvad man kan gøre for at modvirke den fattigdom i yderområder i Danmark?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Nu siger spørgeren, at det måske bliver for kompliceret for ministeren at sige, hvordan virkeligheden ser ud. Nu siger jeg sådan set, hvordan min virkelighed ser ud, men jeg kan da bare høre, at der er forskel på, hvordan jeg opfatter virkeligheden, og hvordan spørgeren opfatter virkeligheden. Her må man jo bare sige, at sådan er det. Men jeg kan i hvert fald bare ikke genkende den virkelighed, som spørgeren beskriver.

Det lyder nærmest, som om den her regering skulle have en ambition om at udsulte yderområderne og sørge for, at alle, der bor i yderområderne, kommer i lavindkomstgrupper. Sådan er det ganske enkelt ikke. Det er faktisk tværtimod. Den her regering har stålsat arbejdet for et Danmark i balance. Derfor er der også blevet gjort masser af tiltag rundtomkring, og det er jo netop for at sikre så ligelig en udvikling i Danmark, som overhovedet muligt.

Men lad mig bare lige slå fast en gang for alle, for ellers kunne man godt blive lidt i tvivl efter den her debat: Danmark er et af verdens mest lige lande, og det skal vi blive ved med at være.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:01

Leif Lahn Jensen (S):
Det lød, som om ministeren anerkendte tallene fra AErådet, men nu så mener, at de er for gamle. Mener ministeren så, at det blevet bedre siden 2006 – at der ikke er den ulighed mere, som der var dengang?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg har ikke anerkendt noget som helst her i dag, der er kommet fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Det, jeg blot har sagt, er, at de tal, der er blevet lagt frem i spørgsmålet i dag, er gamle tal, og at det er gamle tal, der er blevet brugt til at lave de her beregninger, og dem kan man ikke bare lige fremskrive og derefter sige, at så ser virkeligheden og verden sådan ud.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren og er fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 1990

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvad er ministerens holdning til, at man som arbejdsløs på dagpenge bør have udvidet sine rettigheder til at bruge en ledighedsperiode konstruktivt til efteruddannelse eller uddannelse?

Skriftlig begrundelse

Efter spørgerens mening virker det absurdt, at man skal gøre »karriere« som arbejdsløs i en længere periode, inden man for alvor må efterudanne sig. F.eks. er der kun ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse inden for de første 9 måneders ledighed. En udvidelse af denne uddannelsesret vil give den arbejdsløse større chance for at finde et job – til gavn for både den enkelte person og samfundet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:02

Eigil Andersen (SF):

Hvad er ministerens holdning til, at man som arbejdsløs på dagpenge bør have udvidet sine rettigheder til at bruge en ledighedsperiode konstruktivt til efteruddannelse eller uddannelse?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener, at jobcentrene skal tage udgangspunkt i det enkelte menneske, når de møder den ledige, og ikke i redskaber. Når uddannelse er det, der skal til for at hjælpe den enkelte hurtigt tilbage i et job, skal det bruges. I praksis vil det oftest være ledige uden uddannelse eller med en forældet uddannelse, der har behov for uddannelse. Ledige, der har en uddannelse, har i de fleste tilfælde størst gavn af at komme i virksomhedspraktik eller i job med løntilskud.

Jobcentrene har gode muligheder for at give uddannelse til de ledige, når der er behov for det. Senest har regeringen indgået en aftale med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om målretning af aktiveringsindsatsen. Med aftalen styrker vi muligheden for opkvalificering.

For det første får arbejdsgivere, der ansætter ledige – faglærte og ufaglærte – nu tilskud til opkvalificering. De kan dermed fremover roligt ansætte en ledig, selv om vedkommende ikke fra dag et har alle de nødvendige kompetencer.

For det andet får ledige uden uddannelse, med en kort uddannelse eller med en forældet uddannelse mulighed for at deltage i en længe-revarende opkvalificering.

Regeringen og den samme brede kreds af partier har desuden aftalt at gøre tilskud til voksenlærlinge til en rettighed. Aftalen sikrer, der ikke skiftevis åbnes og lukkes for voksenlærlingeordningen, fordi midlerne bliver brugt op. Jeg mener derfor, at der samlet set er rigtig gode muligheder for opkvalificering af de ledige – for de ledige, der har behov for det.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:04

Eigil Andersen (SF):

Jamen det glæder mig da, at man arbejder med sagerne og er begyndt at lytte efter, at det er meget vigtigt med uddannelse, og at der skal være flere muligheder, men som det er arrangeret i dag, er der jo en barriere i selve de regler, som er fastsat for arbejdsløse.

Barrieren består i – som jeg også har henvist til i begrundelsen for spørgsmålet – at man som arbejdsløs i de første 9 måneder i dag kun har ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det er jo alt, alt for lidt, når vi tænker på, at eksperterne forventer, at 250.000 ufaglærte i de kommende år vil blive fyret og miste deres job, og at halvdelen

af de job simpelt hen forsvinder; de kommer ikke tilbage, de er udkonkurreret af virksomheder i Asien og i Østeuropa.

Der kan man sige, at 6 ugers uddannelse i løbet af de første 9 måneder jo ikke er ret meget. Det kommer man ikke rigtig nogen vegne med, og det er absurd, at man skal gøre karriere som arbejdsløs, inden man må gå i gang med noget fremtidsrettet og konstruktivt.

Derfor vil jeg spørge: Betyder det, som ministeren her har fortalt om øgede uddannelsesmuligheder, konkret, at man som ledig i de første 9 måneder også kan få lov til at gå i gang med det, som ministeren her har rullet op?

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil blot igen henvise til mit svar, nemlig at alle undersøgelser viser, at netop virksomhedspraktik og job med løntilskud er noget af det, der virker allerbedst – nu kan jeg se, at det er spørgeren sådan set enig med mig i – og derfor synes jeg jo selvfølgelig også, at det er dér, vi for hovedpartens vedkommende skal satse, når det er muligt.

Men derudover vil jeg sige, at det vigtige jo netop er, at man møder den ledige dér, hvor den ledige er, og finder ud af, hvordan man bedst griber situationen an.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:06

Eigil Andersen (SF):

Nu må jeg så som spørger sige, at jeg føler, at jeg får det samme svar repeteret. Jeg er især enig i det med uddannelse som en god idé. Det med løntilskud kan også komme på tale, men det er der også nogle vanskeligheder i. Men lad det ligge denne gang.

Det, som jeg mener er absurd, er, at man i de første 9 måneder som arbejdsløs bliver sat på en form for standby. I jobcentrene er det sådan, at der nærmest er lodret forbud imod, at man får lov til at gå i gang med noget egentlig uddannelse. Det eneste, man får lov til, er jobsøgningskurser, og det er noget fattigt noget. Det kan være relevant, men for så vidt angår den egentlige efteruddannelse og uddannelse, drejer det sig kun om 6 uger.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke også ligesom jeg finder det absurd, at

der først skal gå 9 måneder, før man som arbejdsløs for alvor kan komme i gang med en uddannelse.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes jo netop, at det vigtigste er at få de ledige ud på arbejdsmarkedet igen. Der er der så de 6 ugers selvvalgt uddannelse, som man kan gå umiddelbart i gang med, og derudover er det vigtige jo simpelt hen at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det kunne så f.eks. enten være med løntilskud eller på en anden måde. Så jeg synes sådan set, at mulighederne er gode, som de er.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:07

Eigil Andersen (SF):

Så vil jeg sige, at det er der masser af ledige der oplever at de ikke er. Og jeg vil kraftigt opfordre ministeren til at tænke videre over at få åbnet for nogle flere muligheder.

Hvis man f.eks. som metalarbejder eller 3F'er har arbejdet med noget montagearbejde, som ikke længere eksisterer, og gerne vil være CNC-operatør eller måske uddanne sig som finmekanisk svejser, eller hvad det nu alt sammen hedder, så forslår 6 uger jo ingenting.

Det bør selvfølgelig kunne lade sig gøre også inden for de første 9 måneder, sådan at mennesker ikke kommer ud i en elendighed, hvor der ingenting sker, og hvor de ikke har mulighed for at skaffe sig en uddannelse, som kan skaffe dem tilbage i et job.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo netop meget vigtigt, at mennesker ikke kommer ud i elendighed, som hr. Eigil Andersen beskriver det. Derfor er det også meget vigtigt at komme tilbage på arbejdsmarkedet igen. Og derfor er det så også bare vigtigt, at der for ledige uden uddannelse, med en kort uddannelse eller med en forældet uddannelse faktisk også er mulighed for at få en længerevarende opkvalificering.

Så jeg mener, at reglerne er ganske udmærkede, som de er i dag, og at det er den bedste og hurtigste vej tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:09

Spm. nr. S 1993

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at arbejdsløse ikke skal vente i flere måneder på at få udbetalt understøttelse, når de er blevet ledige, som det f.eks. sker i ASE's a-kasse?

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsningen af spørgsmålet.

Bjarne Laustsen (S):

Spørgsmålet er en opfølgning fra sidste uge, og jeg vil spørge: Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at arbejdsløse ikke skal vente i flere måneder på at få udbetalt understøttelse, når de bliver ledige, som det f.eks. sker i ASE's a-kasse?

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at ledige ikke skal vente flere måneder på at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, efter de er blevet ledige.

Som jeg tidligere har oplyst hr. Bjarne Laustsen om i mit svar på et mundtligt § 20-spørgsmål, varer sagsbehandlingen i f.eks. ASE's a-kasse almindeligvis ikke flere måneder. ASE har fortalt Arbejdsdirektoratet, at tre fjerdedele af alle sager behandles inden for 5 uger. Arbejdsdirektoratet har oplyst mig om, at man i ASE har taget initiativer til at løse de aktuelle problemer, bl.a. ved at opnormere og rekruttere nye medarbejdere til a-kassen. Men det er i sidste ende medlemmerne, der afgør, om de er tilfredse med deres a-kasse, og er det ikke tilfældet, har de jo mulighed for at skifte a-kasse.

Jeg kan til sidst oplyse om, at Arbejdsdirektoratet holder øje med situationen.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:10

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Ministeren siger, at de ikke skal vente, men sandheden er jo, at der er enkelte, der venter. Er det mere rimeligt, at der er nogle enkelte, der venter, bare fordi ASE kan dokumentere og siger, at de kan løse de fleste sager inden for 5 uger? Er 5 uger i det hele taget et tilstrækkeligt mål for regeringen? De har jo modtaget penge i årevis for at have den her en service.

Hvorfor er det lige, at det er ASE og en lang række andre af de såkaldte gule a-kasser, der har en længere sagsbehandlingstid? Hvem er det i øvrigt, der har den største stigning? Har der f.eks. været problemer med 3F og andre med at udbetale dagpenge og med, at de ikke har kunnet give den service, som de har modtaget betaling for?

Det her er jo et statskontrolleret system, der gør, at vi må sikre, at de her folk, når de bliver ledige, kan få dagpengene, for ministeren mener vel ikke, at de i stedet for kan få kontanthjælp? Så spørgsmålet er, hvad man vil gøre ved, at folk ikke kan få deres dagpenge til tiden.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:11

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er blot vigtigt for mig igen at slå fast, at folk jo ikke skal vente i flere måneder. Det er rigtigt, at der har været problemer bl.a. i ASE's a-kasse, men det er der nu blevet rettet op på. Det er det, som jeg har fået oplyst at der er, og det synes jeg også at hr. Bjarne Laustsen må anerkende.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:11

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren totalt tonedøv? Der er her en række eksempler, og ministeren siger selv, at de ikke skal vente, men der kommer overhovedet ingen initiativer fra ministeren. Man sætter sig ned og lader tingene ske. Man sørger ikke for at give de mennesker et ordentligt svar på, hvor de i den periode, indtil den pågældende a-kasse har fået taget sig sammen til at udbetale understøttelse, kan få alternativ understøttelse.

I det her tilfælde er der ikke mulighed for bare at flytte. Der er nogle bestemte regler. Jeg ved godt, at ministeren har den opfattelse af, at det kan man bare altid. Man kan måske flytte hen til en anden tværfaglig a-kasse, men man kan ikke flytte tilbage til den gode a-kasse, som man kom fra, f.eks. Metals a-kasse, fordi det ikke er 5 år siden, man er dimitteret. Sådan er reglerne bare. Det hjælper heller ikke noget at flytte hen til et andet sted, hvor man får en dårligere service eller en lige så ringe service.

Det, som det handler om, er, at folk, der uforsvarende kommer ud i ledighed, også skal kunne få deres understøttelse.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg er sådan set ikke uenig med hr. Bjarne Laustsen i, at man selvfølgelig skal have sin sag behandlet. Det har jeg sagt i dag, og det svarede jeg sidste onsdag på et tilsvarende spørgsmål, så det kan hr. Bjarne Laustsen da i hvert fald ikke være i tvivl om.

Jeg vil blot lige sige, at Arbejdsdirektoratet jo netop har været i kontakt med ASE – nu forstår jeg, at det specielt er ASE, som hr. Bjarne Laustsen er interesseret i, og så også visse andre a-kasser – og der er blevet rettet op på de her problemer. Og skulle der ikke være det, kan jeg love, at Arbejdsdirektoratet holder øje med situationen.

Det er også sådan, at man, når man hører hr. Bjarne Laustsens spørgsmål, jo nærmest fornemmer, at det her er et massivt problem, at det er et meget, meget stort problem. Jeg kan bare oplyse, at siden den 1. januar 2009 har Arbejdsdirektoratet modtaget fire klager over, at ASE ikke har behandlet en ansøgning om dagpenge inden for rimelig tid, i alt fire klager, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted som medspørger.

Kl. 16:13

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu drejer det sig om selvstændige erhvervsdrivende og de tilfælde, hvor der er nogle selvstændige erhvervsdrivende, der har problemer med at få deres dagpenge. Tror ministeren ikke, det måske var rimeligt, at der blev set på reglerne for, hvordan selvstændige kan få deres

dagpenge? Vi har hørt eksempler på, at selv om f.eks. en vognmand rykker pladerne af sin lastbil, kan han ikke få dagpengene, fordi han stadig væk har lastbilen, men han kan ikke sælge lastbilen. Han kan selvfølgelig forære den væk, men så længe han har den, kan han ikke få understøttelse. Er spørgsmålet ikke snarere, at vi skal se på reglerne for de selvstændige og på, hvordan de fungerer, om de lever op til det, man kan forvente, når man melder sig ind i en a-kasse?

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:14

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg vil sige, at umiddelbart synes jeg, at reglerne er, som de skal være.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 16:14

Bent Bøgsted (DF):

Ja, det skal ministeren jo sige, det er soleklart. Men når man hører fra dem, der nu benytter sig af de selvstændiges a-kasse, og hvilke problemer de har, når de søger om dagpenge, så kan det f.eks. dreje sig om, at de kan være gået ned med deres firma, de kan have været nødt til at afhænde det hele, men de kan ikke sælge deres produktionsapparat, for så kan de ikke få dagpenge. De kan heller ikke få kontanthjælp, fordi de altså stadig har deres produktionsapparat.

Spørgsmålet er altså ikke, om de lever op til reglerne, det gør de selvfølgelig, men spørgsmålet er, om vi ikke skal se på at ændre på reglerne for de selvstændige, så de kan blive tilgodeset på en måde, så de ikke kommer i klemme og mister hele deres indtjeningsgrundlag. De har intet. De kan ikke få dagpenge, de kan ikke få kontanthjælp, fordi de står tilbage med et produktionsapparat, de heller ikke kan sælge.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jo. Nu har jeg så hørt hr. Bent Bøgsteds indvendinger her i dag, men jeg må blot igen sige, at jeg synes, at reglerne er, som de skal være.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:15

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren står jo i spidsen for et system, hvor ministeren kan komme til Folketinget – nu har hun haft en uge yderligere til det – og fremlægge, at det ikke er berettiget, at ASE's a-kasse og andre a-kasser har en længere sagsbehandlingstid end gennemsnittet. Vi har jo set, at der er nogle kasser, der er ramt af den stigende ledighed, og det kan så forklare, at nogle har fået mere travlt end andre. Så hvis man skal forstå, om det, ministeren er ude i, er berettiget, i forbindelse med at der har været en stigning i ledigheden og sådan noget, må ministeren jo fremlægge dokumentation for, at specielt den her a-kasse, vi taler om, ASE's a-kasse, har været ramt af en større stigning i ledigheden, der gør, at sagsbehandlingstiden bliver længere.

Ministeren sagde sidste onsdag, at man kunne få kontanthjælp, hvis ikke man kunne få sin sag behandlet osv., og i dag siger ministeren, at man ikke skal vente. Jeg ønsker blot at få at vide, hvad det er for en forsørgelse, man skal have, når a-kassen ikke kan levere varen og ministeren siger, at det ikke er rimeligt. Hvad er det for nogle initiativer, ministeren har taget i den sidste uge, for at rette op på det her?

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes jo, det er rart med utålmodige politikere, det har jeg altid godt kunnet lide. Jeg sagde netop ikke i sidste uge, at man blot kunne få kontanthjælp, jeg skitserede, præcis hvilke ting der skal opfyldes, for at man kan få kontanthjælp, og det ved jeg også at hr. Bjarne Laustsen er fuldstændig klar over, for det var jo ikke engang noget, vi brugte tid på at diskutere i sidste uge.

Men jeg vil blot sige, at der er stor forskel i sagsbehandlingstiderne i a-kasserne lige for øjeblikket, og det er der både blandt de tværfaglige og de faglige a-kasser.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det sidste spørgsmål i dag er også stillet til beskæftigelsesministeren, også af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 1994

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig i, at det var langt bedre, hvis de a-kasser, der har lang sagsbehandlingstid, ville bruge deres ressourcer på at ansætte folk til at løse opgaven frem for at bruge krudtet på dyre avisannoncer?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:17

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig i, at det var langt bedre, hvis de a-kasser, der har lang sagsbehandlingstid, ville bruge deres ressourcer på at ansætte folk til at løse opgaven frem for at bruge krudtet på dyre avisannoncer? Det kan vi jo se at de rent faktisk har gjort.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hvis a-kasserne vil bruge penge på markedsføring, står det dem jo frit for. Det er vigtigt for mig, at a-kasserne løser de opgaver, de er sat til. Desuden vil det være en meget kortsigtet strategi, hvis man bruger pengene på at få nye medlemmer og ikke samtidig sikrer, at medlemmerne får en god service. Jeg deler derfor ikke hr. Bjarne Laustsens bekymring for, at markedsføringen af a-kasser giver dårligere a-kasser. Jeg vil nærmest sige tværtimod. Jeg tror faktisk, at en sund konkurrence a-kasserne imellem er med til at give de bedste a-kasser.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:18

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Selv om der er en form for frihed til at gøre forskellige ting og sager, indrømmer ministeren i det foregående spørgsmål, at a-kasserne har været nødt til at omprioritere og ansætte flere folk og gøre nogle ting for at klare den opgave, de egentlig er sat i verden for. Lige så snart man melder sig ind, har man jo nogle rettigheder som medlem, og det er bl.a., at der bliver sørget for, at man får sine dagpenge. Nu kan vi se, at der er nogle, der har brugt millioner af kroner på at annoncere for at få folk til at flyt-

te fra gode a-kasser, der kunne løse deres opgaver, og når de så første gang får brug for den, kan den ikke levere varen.

Ministeren synes, at det er fint med frihed, og at det er godt, at de har brugt millioner af kroner på avisannoncer, men på den anden side drejer det sig om at gøre noget ved det, der er det fundamentale, grundydelsen, og det er, at man kan få behandlet sin sag, hvis man bliver arbejdsløs i dagens Danmark. Hvorfor den forskel? Det ene synes man er fint; det andet vil man ikke gøre noget ved.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Som jeg netop sagde i mit svar til hr. Bjarne Laustsen, tror jeg, at man må sige, at det er en utrolig kortsigtet strategi, hvis man bare forsøger at hive kunder ind i butikken og ikke leverer varen efterfølgende. Det er helt almindelige principper. Sådan er det i øvrigt også for et politisk parti. Der er heller ikke ret meget ved at bruge alle pengene på annoncer og så efterfølgende ikke kunne levere varen. Sådan er det i alle livets forhold, og det er jo faktisk det gode ved, at der nu er frit a-kasse-valg, nemlig at man kan stemme med fødderne, man kan gå derhen, hvor man mener, at servicen er bedst til den pris, man nu skal betale.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:19

Bjarne Laustsen (S):
Men det kan man jo så ikke i alle tilfælde, og derfor drejer det sig om, at ministeren, som har ansvaret for det her område, vil indskærpe det over for a-kasserne. Jeg forstår, at ministeren er ligeglad med at lave ligesom en behandlingsgaranti og sige, at sagsbehandlingstiden skal bringes ned til et eller andet niveau, som er acceptabelt for ministeren. Det ville ministeren slet ikke drømme om at sige.

Men jeg synes jo, at det, at man mister sit arbejde, er slemt. Det, at man ikke kan få understøttelse, det, at man ikke engang kan få en afklaring på, om man kan få understøttelse og måske får at vide, at man ingenting kan få, så man kan gå hen og eventuelt få kontanthjælp, har a-kasserne ikke engang været i stand til, selv om det måske kun er nogle få tilfælde, men de få tilfælde er også interessante for mig. Jeg håber

sandelig, at ministeren har ret i, at der er rigtig mange, der vil gå væk fra de a-kasser og gå andre steder hen. Det ligger selvfølgelig i kortene, men jeg synes bare, at som ansvarlig minister skulle ministeren indskærpe, at vi vil have nogle kortere sagsbehandlingstider, for der står jo ikke noget om, når man melder sig ind, at så skal man vente et halvt år på at få sine dagpenge, vel?

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg er egentlig utrolig glad for den her debat, vi har nu, for hr. Bjarne Laustsen siger jo netop, at frit a-kasse-valg er en rigtig god ting, og det synes jeg bare er glædeligt.

Derudover vil jeg sige, at jeg ikke synes, at man skal fastsætte en bestemt behandlingstid i a-kasserne. Det synes jeg faktisk man skal være meget forsigtig med, og jeg synes egentlig også, det er underligt, at hr. Bjarne Laustsen lige pludselig her i april 2009 synes, at nu skal der fastsættes faste behandlingstider i a-kasserne. Det er altså et system, der har været her i over 100 år – 100 år – og så er det lige pludselig nu her i april 2009, at det skal være.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:21

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan sige, at jeg synes, at det er godt, man står i en a-kasse, og skulle jeg rådgive nogle, vil jeg også gerne give det gode råd. Det tilkommer ikke mig at gøre det her i dag. Jeg kan sige, at jeg f.eks. kender meget til en a-kasse som Dansk Metal. Under en storm på Lindøværftet væltede der en kran, og der var over 2.000 mand, der skulle have dagpenge. Der flyttede man fra resten af landet og klarede det i løbet af en ruf, således at det ikke gik ud over folk, og ministeren har aldrig hørt et eneste ord om det.

Det, der er problemet her, er, at vi har nogle a-kasser, der har brugt deres ressourcer på store, dyre avisannoncer for at få folk til at flytte i en situation, hvor der var høj beskæftigelse og lav ledighed. Lige så snart det fundamentale grundlag indtræffer, nemlig at man skal udbetale understøttelse, viser det sig, at man ikke kan levere varen. Så sidder ministeren på hænderne og siger, at der ikke er nogen grund til at gøre noget, det er godt, at der er frit a-kasse-valg, og det er

godt, at de har brugt alle pengene på annoncer, så de ikke kan hjælpe folk. Det synes jeg bare er forkert, og jeg synes, at ministeren skulle sige: I skal se at finde ud af at få en kortere sagsbehandlingstid og sørge for at få afklaret, om de folk skal have den ene eller den anden ydelse. Det må være målet.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg vil stadig væk fastholde over hr. Bjarne Laustsen, at det ville være en uendelig kortsigtet strategi for en a-kasse at reklamere med, at man kan klare det hele, og så kan man kun klare det halve. Sådan er det i alle livets forhold, og derfor vil jeg bare slå fast, at jeg synes, at det frie a-kasse-valg er rigtig godt, fordi det netop betyder, at man kan stemme med fødderne, og det betyder, at man kan vælge de dårlige fra og de gode til. Det må da også være i hr. Bjarne Laustsens interesse, for det er den måde, tingene kommer til at fungere bedst på.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet, og spørgetiden er også afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love. (Samling af indsatsen og finansieringsansvaret for forsikrede lediges ret til selvvalgt uddannelse under Beskæftigelsesministeriet).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 31.03.2009).

Kl. 16:23

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Forslaget udmønter en aftale, der blev indgået af forligskredsen bag finansieringsomlægningen fra 2003, nemlig V, K, DF og RV, om, at reglerne om forsikrede lediges adgang til 6 ugers selvvalgt uddannelse flyttes fra Undervisningsministeriet til Beskæftigelsesministeriet.

Lovforslaget og aftalen sikrer, at de forsikrede ledige ikke mister rettigheder eller bliver pålagt pligter i forhold til de gældende regler i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og i lov om statens voksenuddannelsesstøtte – også kaldet SVU.

Forslaget indebærer, at a-kasserne fremover skal administrere ordningen, herunder træffe afgørelse om lediges ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse og afgørelse om udbetaling af uddannelsesydelse og befordringsgodtgørelse.

Jeg kan i høringssvarene læse mig til, at enkelte høringsparter er bekymrede for indførelsen af en ny ydelsestype til ledige. Det har heller ikke været med den gode vilje, men det har hele tiden været en forudsætning, at der ikke måtte ske ændringer i lediges rettigheder og pligter i forbindelse med flytningen af opgaveløsningen fra Undervisningsministeriet til Beskæftigelsesministeriet.

Venstre bakker op om lovforslaget. Tak.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Leif Lahn Jensen som ordfører.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Dette er mest en teknisk ændring, hvor reglerne om lediges adgang til 6 ugers selvvalgt uddannelse flyttes fra Undervisningsministeriet til Beskæftigelsesministeriet. Man foreslår dette for at få denne gruppe ind under lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvilket i sig selv sikkert også er fornuftigt nok.

Det, som jeg har fokuseret på, er vigtigheden af, at de ledige ikke ved det her forslag har mistet rettigheder og tilskud eller er blevet pålagt nye pligter, men man har for at få reglen over i den nye lov måtte lave nogle tekniske ændringer.

Derfor har man også måtte lave en ny ydelse, kaldet uddannelsesydelse, som i øvrigt fastsættes i overensstemmelse med de gældende VEU- og SVU-regler. Dette er der nogle, som den fore-